

Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse (artikel 65)

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Bindende afgørelse 2/2022 om tvisten vedrørende den irske tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse om Meta Platforms Ireland Limited (Instagram) i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), i databeskyttelsesforordningen (GDPR)

Vedtaget den 28. juli 2022

Indholdsfortegnelse

1	Resumé af tvisten	6
2	Retten til god forvaltning	8
3	Betingelser for vedtagelse af en bindende afgørelse	9
3.1.	Indsigelser fremsat af berørte tilsynsmyndigheder i forbindelse med et udkast til afgørelse	9
3.2.	Den ledende tilsynsmyndighed følger ikke de relevante og begrundede indsigelser mod udkastet til afgørelse eller er af den opfattelse, at indsigelserne ikke er relevante eller begrundede.	10
3.3.	Formaliteten i sagen	10
4	Den bindende afgørelses opbygning	11
5	Om retsgrundlaget for behandling af kontaktoplysninger	11
5.1.	Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse.....	11
5.2.	Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder	14
5.3.	Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne	22
5.4.	Databeskyttelsesrådets analyse	22
5.4.1.	Vurdering af, om indsigelserne var relevante og begrundede.....	22
5.4.2.	Vurdering af realiteten	31
6	Om potentielle yderligere (eller alternative) overtrædelser af GDPR, som de berørte tilsynsmyndigheder har identificeret	45
6.1.	Om potentielle overtrædelser af artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger	45
6.1.1.	Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse.....	45
6.1.2.	Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder.....	46
6.1.3.	Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne	46
6.1.4.	Databeskyttelsesrådets analyse.....	46
6.2.	Om potentielle overtrædelser af artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 1, litra b), i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger	47
6.2.1.	Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse.....	47
6.2.2.	Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder.....	47
6.2.3.	Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne	48
6.2.4.	Databeskyttelsesrådets analyse.....	48
6.3.	Om retsgrundlaget for behandling af personoplysninger, der automatisk offentliggøres (public-by-default behandling)	49
6.3.1.	Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse.....	49
6.3.2.	Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder.....	51
6.3.3.	Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne	51

Vedtaget

6.3.4.	Databeskyttelsesrådets analyse.....	52
7	Om fastsættelse af den administrative bøde	52
7.1.	Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse.....	52
7.2.	Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder	55
7.3.	Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne	56
7.4.	Databeskyttelsesrådets analyse	57
7.4.1.	Vurdering af, om indsigelserne var relevante og begrundede.....	57
7.4.2.	Vurdering af realiteten	59
8	Bindende afgørelse.....	71
9	Afsluttende bemærkninger	73

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har –

under henvisning til artikel 63 og artikel 65, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter "**GDPR**")¹

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), særlig bilag XI og protokol 37 til EØS-aftalen, som ændret ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 154/2018 af 6. juli 2018²,

under henvisning til artikel 11 og artikel 22 i forretningsordenen³,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Databeskyttelsesråd (herefter "**Databeskyttelsesrådet**") har som sin vigtigste opgave at sikre ensartet anvendelse af GDPR i hele EØS. Med henblik herpå følger det af artikel 60 i GDPR, at den ledende tilsynsmyndighed skal samarbejde med de øvrige berørte tilsynsmyndigheder i et forsøg på at nå til enighed om, at den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder udveksler alle relevante oplysninger med hinanden, og at den ledende tilsynsmyndighed straks skal videregive de relevante oplysninger om sagen til de øvrige berørte tilsynsmyndigheder. Den ledende tilsynsmyndighed forelægger uden ophold et udkast til afgørelse for de øvrige berørte tilsynsmyndigheder med henblik på udtalelse og tager behørigt hensyn til deres synspunkter.

(2) Hvis nogen af de berørte tilsynsmyndigheder har fremsat en begrundet og relevant indsigelse om udkastet til afgørelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 24, og artikel 60, stk. 4, i GDPR, og den ledende tilsynsmyndighed ikke har til hensigt at følge den relevante og begrundede indsigelse eller mener, at indsigelsen ikke er begrundet og relevant, forelægger den ledende tilsynsmyndighed spørgsmålet for sammenhængsmekanismen, der er omhandlet i artikel 63 i GDPR.

(3) I henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR udsteder Databeskyttelsesrådet en bindende afgørelse om alle de forhold, der er genstand for begrundede og relevante indsigelser, især hvorvidt der er tale om en overtrædelse af GDPR.

(4) Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse vedtages med et flertal på to tredjedele af Databeskyttelsesrådets medlemmer i henhold til artikel 65, stk. 2, i GDPR sammenholdt med artikel 11, stk. 4, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden inden for en måned efter, at formanden og den kompetente tilsynsmyndighed har besluttet, at sagsakten er komplet. Fristen kan forlænges med yderligere en måned under hensyntagen til emnets kompleksitet efter Databeskyttelsesrådets formands afgørelse på eget initiativ eller på anmodning af mindst en tredjedel af Databeskyttelsesrådets medlemmer.

(5) I overensstemmelse med artikel 65, stk. 3, i GDPR gælder det, at hvis Databeskyttelsesrådet på trods af en sådan forlængelse ikke har været i stand til at træffe en afgørelse inden for fristen, gør den dette senest to uger efter udløbet af forlængelsen med simpelt flertal blandt dets medlemmer.

---

¹ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

² Henvisninger til "medlemsstater" i hele denne afgørelse skal forstås som henvisninger til "EØS-medlemsstater".

³Databeskyttelsesrådets forretningsorden, vedtaget den 25. maj 2018.

Vedtaget

(6) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden er det kun den engelske tekst til Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse, der er autentisk, da det er det sprog, der anvendes i Databeskyttelsesrådets vedtagelsesprocedure –

VEDTAGET FØLGENDE BINDENDE AFGØRELSE

1 RESUMÉ AF TVISTEN

1. Dette dokument indeholder en bindende afgørelse vedtaget af Databeskyttelsesrådet i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR. Denne bindende afgørelse vedrører den tvist, der er opstået som følge af et udkast til afgørelse (herefter "**udkast til afgørelse**") udstedt af den irske tilsynsmyndighed ("*Data Protection Commission*", herefter "**den irske tilsynsmyndighed**") og de efterfølgende indsigelser fra flere berørte tilsynsmyndigheder, nemlig den tyske tilsynsmyndighed for Hamburg ("*Der Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit*"), der repræsenterer egne og andre tyske tilsynsmyndigheders synspunkter, herunder den tyske tilsynsmyndighed for Berlin ("*Der Berliner Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit*"), den tyske tilsynsmyndighed for Bremen ("*Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit der Freien Hansestadt Bremen*") samt den tyske tilsynsmyndighed for Nordrhein-Westfalen ("*Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen*"), den finske tilsynsmyndighed ("*Tietosuojavaltuutetun toimisto*"), den franske tilsynsmyndighed ("*Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés*"), den italienske tilsynsmyndighed ("*Garante per la protezione dei dati personali*"), den nederlandske tilsynsmyndighed ("*Autoriteit Persoonsgegevens*") og den norske tilsynsmyndighed ("*Datatilsynet*").
2. Udkastet til afgørelse vedrørte en "*undersøgelse på eget initiativ*", som blev indledt af den irske tilsynsmyndighed den 21. september 2020 vedrørende behandlingsaktiviteter, der udføres af Facebook Ireland Limited, en virksomhed med hjemsted i Dublin, Irland. Virksomheden har efterfølgende ændret navn til "Meta Platforms Ireland Limited" og benævnes i det følgende "**Meta IE**". Enhver henvisning til Meta IE i denne bindende afgørelse betyder en henvisning til enten Facebook Ireland Limited eller Meta Platforms Ireland Limited, alt efter hvad der er relevant.
3. Udkastet til afgørelse vedrørte Meta IE's overholdelse af artikel 5, stk. 1, litra a) og c), artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, artikel 13, 24, 25 og 35, i GDPR, for så vidt angår visse former for behandling af personoplysninger om børnebrugere⁴ i forbindelse med den sociale netværkstjeneste "Instagram" (herefter "**Instagram**"). Den vedrørte navnlig Meta IE's behandling af personoplysninger i forbindelse med offentliggørelse af e-mailadresser og/eller telefonnumre på børnebrugere af Instagrams virksomhedskonto, og en public-by-default/indstilling for børnebrugeres personlige konti på Instagram.
4. Den irske tilsynsmyndighed anførte i sit udkast til afgørelse, at den fandt det godtgjort, at den irske tilsynsmyndighed var den ledende tilsynsmyndighed i henhold til GDPR for Meta IE, som dataansvarlig med hensyn til den grænseoverskridende behandling af personoplysninger i forbindelse med Instagramtjenesten⁵.
5. Følgende tabel viser en sammenfattende tidslinje over begivenhederne i proceduren, der førte til forelæggelse af sagen for sammenhængsmekanismen:

---

⁴Brugere mellem 13 og 17 år, der er registreret på Instagram. En person skal være mindst 13 år gammel for at blive registreret som Instagram-bruger. Se udkast til afgørelse, punkt 9.

⁵ Udkast til afgørelse, punkt 47-57.

<p><i>21. september 2020</i></p>	<p>Den irske tilsynsmyndighed indledte undersøgelsen og anmodede Meta IE om oplysninger. Undersøgelsens omfang og juridiske grundlag blev beskrevet i meddelelsen om påbegyndelse af undersøgelsen, der blev sendt til Meta IE den 21. september 2020. Undersøgelsens midlertidige omfang blev fastsat til at dække en periode mellem den 25. maj 2018 og den 21. september 2020.</p> <p>Den 27. oktober 2020 besvarede Meta IE de indledende spørgsmål fra den irske tilsynsmyndighed.</p>
<p><i>27. november 2020</i></p>	<p>Den irske tilsynsmyndighed fremsendte en redegørelse til Meta IE med det faktuelle resumé af relevante områder og beskrev de forhold, der skulle afgøres i henhold til GDPR.</p> <p>Den 10. december 2020 fremsatte Meta IE bemærkninger som svar på redegørelsen og gav den 29. januar 2021 den irske tilsynsmyndighed en ajourført vurdering af legitime interesser.</p>
<p><i>11. juni 2021</i></p>	<p>Den irske tilsynsmyndighed udsendte et foreløbigt udkast til afgørelse mod Meta IE vedrørende dens behandlingsaktiviteter inden for rammerne af undersøgelsen ("foreløbigt udkast til afgørelse"). Den irske tilsynsmyndighed opfordrede Meta IE til at fremsætte bemærkninger til det foreløbige udkast til afgørelse.</p>
<p><i>August-september 2021</i></p>	<p>Den 9. august 2021 fremsendte Meta IE sine bemærkninger til det foreløbige udkast til afgørelse til den irske tilsynsmyndighed ("Meta IE's bemærkninger til det foreløbige udkast"). Den 16. august 2021 fremlagde Meta IE en supplerende ekspertrapport for den irske tilsynsmyndighed. Efter en særskilt anmodning fra den irske tilsynsmyndighed fremsendte Meta IE den 23. september 2021 yderligere bemærkninger vedrørende artikel 83, stk. 3, i GDPR ("Meta IE's bemærkninger vedrørende artikel 83, s. 3, i GDPR").</p>
<p><i>December 2021</i></p>	<p>Den 3. december 2021 delte den irske tilsynsmyndighed sit udkast til afgørelse med de berørte tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 60, stk. 3, i GDPR.</p> <p>Flere berørte tilsynsmyndigheder (de tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed) rejste indsigelse i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i GDPR. Der blev også udvekslet flere kommentarer.</p>
<p><i>21. januar 2022</i></p>	<p>Den irske tilsynsmyndighed udsendte et sammensat svar med sine kompromisforslag ("sammensat svar") og delte det med de berørte tilsynsmyndigheder. Den irske tilsynsmyndighed anmodede de relevante berørte tilsynsmyndigheder om at give en indikation af, om den irske tilsynsmyndigheds kompromisforslag kunne være tilfredsstillende for de berørte tilsynsmyndigheder som en mulig vej frem.</p>
<p><i>Februar 2022</i></p>	<p>I lyset af forslagene i det sammensatte svar fandt der yderligere udvekslinger sted mellem den irske tilsynsmyndighed og de berørte</p>

	<p>tilsynsmyndigheder. Under udvekslingerne bekræftede flere berørte tilsynsmyndigheder over for den irske tilsynsmyndighed, at dens kompromisforslag ikke var tilstrækkelige, og de agtede at fastholde deres indvendinger.</p> <p>Den 25. februar 2021 blev Meta IE opfordret til at udøve sin ret til at blive hørt vedrørende alt det materiale, som den irske tilsynsmyndighed foreslog at henvise til Databeskyttelsesrådet, og den 6. april 2022 fremlagde Meta IE sine bemærkninger ("Meta IE's artikel 65-bemærkninger").</p>
13. maj 2022	Den irske tilsynsmyndighed henviste sagen til Databeskyttelsesrådet i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i GDPR og indledte derved proceduren for bilæggelse af tvister i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR.

6. Efter den irske tilsynsmyndigheds forelæggelse den 13. maj 2022 af dette spørgsmål for Databeskyttelsesrådet i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i GDPR, i informationssystemet for det indre marked (herefter "**IMI**")⁶, vurderede Databeskyttelsesrådets sekretariat på vegne af formanden for Databeskyttelsesrådet, at sagsakten var komplet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.
7. Databeskyttelsesrådets sekretariat kontaktede den 20. maj 2022 den irske tilsynsmyndighed og anmodede om oplysninger og yderligere dokumenter i IMI. Den irske tilsynsmyndighed fremsendte oplysningerne og dokumenterne den 24. maj 2022.
8. Et spørgsmål af særlig betydning, der blev undersøgt nøje af Databeskyttelsesrådets sekretariat, var retten til at blive hørt som krævet i artikel 41, stk. 2, litra a), i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Yderligere oplysninger herom findes i afsnit 2 i denne bindende afgørelse.
9. Den 1. juni 2022 sendte Databeskyttelsesrådets sekretariat sagsakten rundt til Databeskyttelsesrådets medlemmer, efter at den irske tilsynsmyndighed og formanden for Databeskyttelsesrådet havde bekræftet, at sagsakten var komplet.
10. Formanden for Databeskyttelsesrådet besluttede i overensstemmelse med artikel 65, stk. 3, i GDPR sammenholdt med artikel 11, stk. 4, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden at forlænge standardtidsfristen på en måned for vedtagelse med en yderligere måned på grund af det komplekse emne.

2 RETTEN TIL GOD FORVALTNING

11. Databeskyttelsesrådet er underlagt EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 41 (retten til god forvaltning). Dette afspejles også i artikel 11, stk. 1, i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

---

⁶ Informationssystemet for det indre marked er det informations- og kommunikationssystem, der er nævnt i artikel 17 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden.

12. Databeskyttelsesrådets afgørelse skal "være begrundet og rettet til den ledende tilsynsmyndighed og alle de berørte tilsynsmyndigheder og have bindende virkning for dem" (artikel 65, stk. 2, i GDPR). Det sigter ikke direkte til en tredjepart. Som en sikkerhedsforanstaltning for at imødekomme det mulige behov for, at Databeskyttelsesrådet tilbyder Meta IE retten til at blive hørt af Databeskyttelsesrådet⁷, vurderede Databeskyttelsesrådet imidlertid, om Meta IE fik mulighed for at udøve sin ret til at blive hørt i forbindelse med den procedure, der ledes af den ledende tilsynsmyndighed, og tvistens genstand, der skal løses af Databeskyttelsesrådet, og navnlig om alle de dokumenter, der indeholder de faktiske og retlige forhold, som Databeskyttelsesrådet har modtaget og anvendt til at træffe sin afgørelse i denne procedure, allerede tidligere er blevet delt med Meta IE.
13. Databeskyttelsesrådet bemærker, at Meta IE har fået mulighed for at udøve sin ret til at blive hørt vedrørende alle de dokumenter, der indeholder de faktiske og retlige spørgsmål, som Databeskyttelsesrådet har behandlet i forbindelse med denne afgørelse, og har fremsat sine skriftlige bemærkninger⁸, som den ledende tilsynsmyndighed har delt med Databeskyttelsesrådet⁹.
14. I betragtning af at Meta IE allerede er blevet hørt af den irske tilsynsmyndighed om alle faktiske og retlige spørgsmål, som Databeskyttelsesrådet behandlede i sin afgørelse, finder Databeskyttelsesrådet det godtgjort, at artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder er blevet overholdt.

3 BETINGELSER FOR VEDTAGELSE AF EN BINDEDE AFGØRELSE

15. De generelle betingelser for Databeskyttelsesrådets vedtagelse af en bindende afgørelse fremgår af artikel 60, stk. 4, og artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR¹⁰.

3.1. Indsigelser fremsat af berørte tilsynsmyndigheder i forbindelse med et udkast til afgørelse

16. Databeskyttelsesrådet bemærker, at flere berørte tilsynsmyndigheder (de tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed) er fremkommet med

---

⁷ Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer 03/2021 for anvendelsen af artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR, vedtaget den 13. april 2021 (herefter "**Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a)**"), punkt 98-99.

⁸ Navnlig Meta IE's bemærkninger af 9. august 2021 til det foreløbige udkast, Meta IE's bemærkninger af 23. september 2021 til artikel 83, stk. 3, i GDPR, og Meta IE's artikel 65-bemærkninger af 6. april 2022.

⁹ Databeskyttelsesrådet bemærker, at Meta IE anerkendte, at den "*fik mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger vedrørende udkastet til afgørelse, det sammensatte svar og de berørte tilsynsmyndigheders indsigelser mod [den irske tilsynsmyndighed]*" (Meta IE's skrivelse af 17. maj 2022 til Databeskyttelsesrådet). Den irske tilsynsmyndighed bekræftede også, at Meta IE blev opfordret til at udøve sin ret til at blive hørt "*med hensyn til alt det materiale, som den irske tilsynsmyndighed foreslog at henvise til Databeskyttelsesrådet*" (skrivelse af 12. maj 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Databeskyttelsesrådets sekretariat). Endelig anerkendte Meta IE i sine artikel 65-bemærkninger, at "*[d]isse bemærkninger kun vedrører de forhold, der er genstand for en indsigelse, og som forhold [Meta IE] af [den irske tilsynsmyndighed] er blevet informeret om, vil blive henvist til tvistbilæggelsesmekanismen*" (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 1). Databeskyttelsesrådets sekretariat kontrollerede og bekræftede, at Databeskyttelsesrådet fik udleveret de samme dokumenter, som indeholdt de relevante faktiske og retlige forhold. De eneste yderligere dokumenter, der var vedlagt, var Meta IE's forskellige bemærkninger.

¹⁰ I henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR, træffer Databeskyttelsesrådet en bindende afgørelse, når en tilsynsmyndighed har fremsat en relevant og begrundet indsigelse mod et udkast til afgørelse truffet af den ledende tilsynsmyndighed, og den ledende tilsynsmyndighed ikke har fulgt indsigelsen, eller den ledende tilsynsmyndighed har afvist en sådan indsigelse som værende ikke relevant eller begrundet.

indsigelser mod udkastet til afgørelse via IMI i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i GDPR. Hver af indsigelserne blev indsendt inden for den frist, der er fastsat i artikel 60, stk. 4, i GDPR.

17. Den portugisiske tilsynsmyndighed ("*Comissão Nacional de Proteção de Dados*") og den danske tilsynsmyndighed ("*Datatilsynet*") har fremsat bemærkninger til udkastet til afgørelse. Da disse bemærkninger ikke er indsigelser i henhold til artikel 4, stk. 24, i GDPR, kan de ikke udløse tvistbilæggesmekanismen i artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR og er derfor ikke omfattet af Databeskyttelsesrådets nærværende bindende afgørelse¹¹.

3.2. Den ledende tilsynsmyndighed følger ikke de relevante og begrundede indsigelser mod udkastet til afgørelse eller er af den opfattelse, at indsigelserne ikke er relevante eller begrundede

18. Ifølge den irske tilsynsmyndighed viste svarene fra de berørte tilsynsmyndigheder i forbindelse med det samlede svar, at der ikke var et eneste af kompromisforslagene, der kunne accepteres af alle relevante berørte tilsynsmyndigheder. I overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i GDPR forelagde den irske tilsynsmyndighed sagen for sammenhængsmekanismen med henblik på tvistbilægelse i Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR. Den irske tilsynsmyndighed præciserede i sin skrivelse til Databeskyttelsesrådets sekretariat vedrørende indbringelse af tvisten under artikel 65 i GDPR til Databeskyttelsesrådet, at den ikke foreslår at "*følge*" de indsigelser, der blev rejst af de berørte tilsynsmyndigheder, og/eller ikke finder indsigelserne relevante og begrundede¹².

3.3. Formaliteten i sagen

19. Som en indledende bemærkning noterer Databeskyttelsesrådet sig Meta IE's synspunkter om, at den irske tilsynsmyndigheds eskalering til Databeskyttelsesrådet var for tidlig, og at proceduren i henhold til artikel 60 i GDPR ikke var fuldt ud udtømt i den foreliggende sag¹³. Databeskyttelsesrådet finder imidlertid, at den omhandlede sag umiddelbart opfylder alle elementerne i artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR, da flere berørte tilsynsmyndigheder gjorde indsigelse mod et udkast til afgørelse fra den ledende tilsynsmyndighed inden for fristen i artikel 60, stk. 4, i GDPR, og den ledende tilsynsmyndighed ikke har fulgt indsigelserne eller har afvist dem som ikke relevante eller ubegrundede.
20. Databeskyttelsesrådet noterer sig endvidere Meta IE's holdning om, at tvistbilægelsen i henhold til den nuværende artikel 65 i GDPR bør suspenderes på grund af verserende præjudicielle sager ved EU-Domstolen (herefter "**EU-Domstolen**") i sag C-252/21¹⁴. Desuden sendte Meta IE den 17. maj 2022 en skrivelse til Databeskyttelsesrådet¹⁵, hvori Meta IE endvidere anmodede om udsættelse af sagen ved Databeskyttelsesrådet i lyset af verserende sager ved EU-Domstolen: C-446/21¹⁶ og C-252/21¹⁷. Efter sin vurdering er Databeskyttelsesrådet af den opfattelse, at omfanget af den tvist, der skal løses af Databeskyttelsesrådet i denne procedure, ikke overlapper anvendelsesområdet for ovennævnte

---

¹¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), stk. 17.

¹² Skrivelsen til Databeskyttelsesrådets sekretariat dateret den 12. maj 2022. Tvisten blev forelagt via informationssystemet for det indre marked (IMI) den 13. maj 2022.

¹³ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 12-17.

¹⁴ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 30: I henhold til Meta IE er EU-Domstolen i sag C-252/21 blevet anmodet om "*at behandle anvendelsesområdet for retsgrundlaget i artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, og sagen kan derfor være lærerig i forbindelse med dette spørgsmål*".

¹⁵ Meta IE's skrivelse af 17. maj 2022 til Databeskyttelsesrådet.

¹⁶ Anmodning om præjudiciel afgørelse af 20. juli 2021, *Schrems*, C-446/21.

¹⁷ Anmodning om præjudiciel afgørelse af 22. april 2021, *Meta Platforms m.fl.*, C-252/21.

verserende præjudicielle sager i betragtning af de forskellige behandlingsaktiviteter, der er tale om. Databeskyttelsesrådet behøver derfor ikke at foretage en yderligere vurdering af muligheden for at udsætte sagen vedrørende denne tvistbilæggelse i henhold til artikel 65 i GDPR, indtil EU-Domstolen har truffet afgørelse om de præjudicielle afgørelser.

21. I betragtning af ovenstående, navnlig at betingelserne i artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR er opfyldt, har Databeskyttelsesrådet kompetence til at vedtage en bindende afgørelse, som vedrører alle de forhold, der er genstand for de relevante og begrundede indsigelser, dvs. om der er tale om en overtrædelse af GDPR, eller om den påtænkte foranstaltning i forhold til den dataansvarlige eller databehandleren er i overensstemmelse med GDPR¹⁸.
22. Databeskyttelsesrådet minder om, at dets nuværende afgørelse ikke berører de vurderinger, som Databeskyttelsesrådet måtte blive anmodet om at foretage i andre tilfælde, herunder med de samme parter, under hensyntagen til indholdet af det relevante udkast til afgørelse og de indsigelser, som de berørte tilsynsmyndigheder har fremsat.

4 DEN BINDENDE AFGØRELSES OPBYGNING

23. For hver af de fremsatte indsigelser vurderer Databeskyttelsesrådet først, om de skal betragtes som "*relevante og begrundede*", som defineret i artikel 4, stk. 24, i GDPR og præciseret i Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende relevant og begrundet indsigelse¹⁹.
24. Hvis Databeskyttelsesrådet konstaterer, at en indsigelse ikke opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR, tager Databeskyttelsesrådet ikke stilling til realiteten af væsentlige spørgsmål, som denne indsigelse rejser i dette specifikke tilfælde²⁰. Databeskyttelsesrådet vil analysere realiteten af de væsentlige spørgsmål, der rejses ved alle de indsigelser, som det anser for "*relevante og begrundede*".

5 OM RETSGRUNDLAGET FOR BEHANDLING AF KONTAKTOPLYSNINGER

5.1. Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse

25. Der blev i 2016 indført en ny type Instagram-konto, kaldet en "virksomhedskonto". Instagrambrugere, der skiftede fra en "personlig konto" til en "virksomhedskonto", fik vist yderligere oplysninger om deres profil og følgere. Indtil september 2019 skulle brugere, herunder børnebrugere, der skiftede til en "virksomhedskonto", vise yderligere offentlige kontaktoplysninger i form af en e-mailadresse og/eller et telefonnummer (herefter "**kontaktoplysninger**"), som blev offentliggjort i brugerens

---

¹⁸ Artikel 4, stk. 24, i GDPR, og artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR. Nogle berørte tilsynsmyndigheder fremsatte kommentarer og ikke indsigelser som sådan, som derfor ikke blev taget i betragtning af Databeskyttelsesrådet.

¹⁹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 9/2020 vedrørende begrundet og relevant indsigelse, version 2, vedtaget den 9. marts 2021 (herefter "**Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende begrundet og relevant indsigelse**"). Retningslinjerne (version 2) blev vedtaget den 9. marts 2021, efter at den irske tilsynsmyndighed havde indledt sin undersøgelse vedrørende denne sag.

²⁰ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 63.

profil²¹. Den 4. september 2019 fjernede Meta IE det obligatoriske krav om at offentliggøre kontaktoplysningerne²².

26. I sit udkast til afgørelse overvejede den irske tilsynsmyndighed, om Meta IE alternativt kunne påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b) og artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR som retsgrundlag for offentliggørelse af kontaktoplysninger for børnebrugere af virksomhedskonti på Instagram (herefter "**behandling af kontaktoplysninger**"). Den irske tilsynsmyndighed fandt navnlig, at følgende behandlinger foretaget af Meta IE var berørt²³:

- (1) Meta IE tillod børnebrugere af Instagram at skifte fra personlige konti til virksomhedskonti.
- (2) Indtil den 4. september 2019 blev børnebrugere, når de skiftede til en virksomhedskonto, præsenteret for et skærmvalg (kaldet "Review Your Contact Info") som led i flytningsprocessen. Dette skærmvalg blev automatisk udfyldt med brugerens oplysninger som indhentet af Meta IE på tidspunktet for brugerregistreringen, som brugeren havde mulighed for at ændre. For at afslutte processen for skiftet til virksomhedskontoen skulle brugeren angive enten en e-mailadresse eller et telefonnummer. Brugere, der havde private Instagram-konti, blev opfordret til at skifte til en offentlig konto som led i processen for flytning af konti.
- (3) Fra den 4. september 2019 fik børnebrugere, når de skiftede til en virksomhedskonto, vist et revideret skærmvalg (fortsat kaldet "Gennemgå dine kontaktoplysninger"), som automatisk blev udfyldt med de oplysninger om brugeren, der blev indhentet på tidspunktet for registreringen. På dette tidspunkt kunne brugerne enten ændre deres kontaktoplysninger eller vælge ikke at give kontaktoplysninger ved at klikke på knappen "Brug ikke mine kontaktoplysninger" nederst på siden.
- (4) Hvis en børnebruger knyttede en e-mailadresse og/eller et telefonnummer til en virksomhedskonto (enten som et obligatorisk krav om skift før september 2019 eller på frivillig basis efter september 2019), blev dette telefonnummer og/eller denne e-mailadresse offentliggjort på brugerens Instagram-profilside i form af en "kontaktknap".
- (5) E-mailadresser og/eller telefonnumre, der offentliggøres i forbindelse med virksomhedskonti på Instagram, er ikke krypterede og kan ses som almindelig tekst.
- (6) E-mailadresser og/eller telefonnumre, der offentliggøres i forbindelse med Instagrams virksomhedskonti, er synlige for registrerede Instagram-brugere på Instagram-mobilapplikationen.
- (7) Desuden var e-mailadresser og/eller telefonnumre i forbindelse med Instagram før marts 2019 synlige (herunder for personer, der ikke var registreret som Instagram-brugere) som almindelig tekst i HTML-kildekoden for webbrowserversionen af Instagram-profilsiderne, og
- (8) I perioden fra august 2020 til november 2020 var e-mailadresser i forbindelse med Instagrams virksomhedskonti synlige (herunder for personer, der ikke var registreret som

---

²¹ Udkast til afgørelse, punkt 13-14.

²² Udkast til afgørelse, punkt 25.

²³ Som beskrevet i udkastet til afgørelse, punkt 42.

Instagram-brugere) som almindelig tekst i HTML-kildekoden i webbrowserversionen af Instagrams profilsider.

27. Den irske tilsynsmyndighed fandt, at en registreret ved at tilmelde sig en personlig Instagram-konto accepterede Instagrams anvendelsesvilkår²⁴. I afsnit 1 i Instagrams anvendelsesvilkår (kaldet "Instagram-tjenesten") er der anført ni serviceområder med angivelse af²⁵:

"Tjenesten [Instagram] består af følgende aspekter (tjenesten):

Vi tilbyder personligt tilpassede muligheder for at skabe, forbinde, kommunikere, opdage og dele. Folk er forskellige. Vi ønsker at styrke dine relationer gennem deling af oplevelser, der er vigtige for dig. Derfor skaber vi systemer, der forsøger at forstå, hvem og hvad du og andre er interesserede i, og bruger de oplysninger til at hjælpe dig med at skabe, finde, deltage i og dele oplevelser, der betyder noget for dig. En del af dette er at fremhæve indhold, funktioner, tilbud og konti, som måtte interessere dig, og tilbyde måder, hvorpå du kan opleve Instagram, baseret på de ting, som du og andre foretager jer på og uden for Instagram."

28. I lyset af Meta IE's bemærkninger fandt den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse, at Meta IE kun påberåbte sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger, i det omfang en børnebruger havde kapacitet til at indgå en eksigibel aftale i henhold til gældende medlemsstatslovgivning²⁶. Meta IE påberåbte sig artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR som et alternativt retsgrundlag, for så vidt angår børnebrugere, som i henhold til gældende medlemsstatsret ikke havde beføjelse til at indgå en aftale med Meta IE²⁷.
29. I forbindelse med vurderingen af Meta IE's påberåbelse af **artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR** i forbindelse med behandlingen af kontaktoplysninger bemærkede den irske tilsynsmyndighed for det første, at en registreret som forklaret ovenfor accepterede Instagrams anvendelsesvilkår ved tilmelding til en personlig Instagram-konto, og henviste til afsnit 1 i Instagrams anvendelsesvilkår²⁸. Den irske tilsynsmyndighed fandt, at artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR ikke kræver, at der medtages udtrykkelige kontraktlige bestemmelser vedrørende behandling for at tilvejebringe et retsgrundlag, og det er tilstrækkeligt, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt med den registrerede²⁹. I udkastet til afgørelse hedder *det endvidere, at "offentliggørelse af kontaktoplysninger i forbindelse med virksomhedskonti kan betragtes som nødvendig behandling med henblik på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR"*³⁰. I udkastet til afgørelse blev det fastslået, at *"behandlingen af kontaktoplysninger kan være nødvendig for at kunne anvende [Meta IE's] servicevilkår sammen med brugerne"*, og at Meta IE ikke har begået nogen overtrædelse, *"i det omfang den baserede sig på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR som retsgrundlag for behandling af visse børnebrugeres"*³¹ personoplysninger".
30. Ved vurderingen af Meta IE's påberåbelse af **artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR** i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger vedrørende børnebrugere, der ikke er i stand til at indgå en bindende kontrakt, bemærkede den irske tilsynsmyndighed for det første, at *"behandlingen opfylder kravene i artikel 6, stk. 1, litra f), i det omfang de interesser, der forfølges i forbindelse med*

---

²⁴ Instagrams anvendelsesvilkår, version af 18. april 2018.

²⁵ Udkast til afgørelse, punkt 114.

²⁶ Udkast til afgørelse, punkt 114.

²⁷ Udkast til afgørelse, punkt 105 og 114.

²⁸ Udkast til afgørelse, punkt 114.

²⁹ Udkast til afgørelse, punkt 115.

³⁰ Udkast til afgørelse, punkt 115.

³¹ Udkast til afgørelse, punkt 116.

behandlingen af kontaktoplysninger, er legitime interesser for [Meta IE] og andre Instagram-brugere, for så vidt som offentliggørelse af kontaktoplysninger til offentligheden kan være en rimelig og lovlig måde at fremme en professionel virksomhed eller et andet offentligt initiativ"³². Med hensyn til nødvendigheden af behandlingen af kontaktoplysninger med henblik på de legitime interesser, der forfølges, anføres det i udkastet til afgørelse, at: "en sådan behandling kan i et vist omfang have været et rimeligt middel for Instagram-brugere til at offentliggøre kontaktoplysninger uden for platformen under visse omstændigheder. En sådan behandling kan navnlig anses for nødvendig for de virksomhedskonto-brugere, der ønsker at kunne kontaktes offentligt via e-mail eller telefon i forbindelse med deres erhvervsmæssige aktiviteter"³³.

31. Med hensyn til afvejningstesten konkluderede den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse, at: "under visse omstændigheder, hvor behandlingen af kontaktoplysninger fandt sted i forbindelse med velovervejede erhvervsmæssige aktiviteter, er det muligt, at de pågældende legitime interesser ikke ville blive tilsidesat af børnebrugerens interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder"³⁴. Den irske tilsynsmyndighed konkluderede endvidere, at behandlingen af kontaktoplysninger kunne være lovlig på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra f, i GDPR, "for så vidt angår nogle af de pågældende børnebrugere", og at Meta IE ikke har begået nogen overtrædelse "i det omfang den baserede sig på artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR som retsgrundlag for behandling af visse børnebrugerens personoplysninger"³⁵.

5.2. Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder

32. De **tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed** gjorde indsigelse mod den ledende tilsynsmyndigheds konklusioner i udkastet til afgørelse om, at der ikke fandt nogen overtrædelse sted, i det omfang Meta IE påberåbte sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger.
33. Den **nederlandske tilsynsmyndighed** fandt for det første, at anvendelsen af **artikel 6, stk. 1, litra b)**, i GDPR krævede klarhed over, hvilke formål der skulle tages i betragtning i forbindelse med vurderingen og en gyldig kontrakt mellem den dataansvarlige og den registrerede³⁶. Den nederlandske tilsynsmyndighed var af den opfattelse, at det er et retligt krav, at den irske tilsynsmyndighed fastslår, "hvad kontrakten er, og om den pågældende kontrakt er egnet til at tjene som retsgrundlag i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR"³⁷. I betragtning af den alvorlige mangel på gennemsigtighed på vegne af den dataansvarlige, der blev konstateret af den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse, havde den nederlandske tilsynsmyndighed begrundet tvivl om, hvorvidt de registrerede reelt havde været i stand til at indgå en kontrakt med Meta IE, både frivilligt og på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Den nederlandske tilsynsmyndighed satte derfor spørgsmålstejn ved, om der fandtes **en sådan gyldig kontrakt** mellem Meta IE og de registrerede i den foreliggende sag³⁸. For det andet satte den nederlandske tilsynsmyndighed spørgsmålstejn ved, om de pågældende databehandlingsaktiviteter

---

³² Udkast til afgørelse, punkt 118.

³³ Udkast til afgørelse, punkt 119.

³⁴ Udkast til afgørelse, punkt 123.

³⁵ Udkast til afgørelse, punkt 125.

³⁶ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 7.

³⁷ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 10.

³⁸ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 11.

rent faktisk var **nødvendige** for opfyldelsen af kontrakten³⁹. Den nederlandske tilsynsmyndighed understregede, at udkastet til afgørelse fra den irske tilsynsmyndighed ikke behandlede spørgsmålet om, hvorvidt Meta IE foretog vurderingen af nødvendigheden, og om en sådan vurdering opfyldte den strenge standard for nødvendighed, som anvendelsen af dette retsgrundlag kræver⁴⁰. Ifølge den nederlandske tilsynsmyndighed tydede andre beviser i udkastet til afgørelse, navnlig som omhandlet i sidste punktum i punkt 115 i udkastet til afgørelse samt den irske tilsynsmyndigheds vurdering af dataminimeringen, på, at nødvendighedskriteriet i artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR reelt ikke ville være opfyldt i⁴¹dette tilfælde.

34. Den **nederlandske tilsynsmyndighed** anførte, at behandlingen af kontaktoplysninger heller ikke opfyldte kravene i **artikel 6, stk. 1, litra f)** i GDPR⁴². Med hensyn til kravet om, at den forfulgte interesse skal være **legitim**, bemærkede den nederlandske tilsynsmyndighed, at udkastet til afgørelse ikke indeholdt en vurdering af, hvorfor den interesse, som Meta IE forfølger, var tilstrækkeligt klar og præcis, eller præcist hvis interesser der blev forfulgt⁴³. Den nederlandske tilsynsmyndighed bemærkede endvidere, at den irske tilsynsmyndighed ikke havde vurderet, om interesserne var lovlige⁴⁴ og reelle og eksisterende⁴⁵. Med hensyn til kravet om behandlingens **nødvendighed** anførte den nederlandske tilsynsmyndighed, at den irske tilsynsmyndighed ikke klart gav udtryk for, hvorfor der var en forbindelse mellem behandlingen og de forfulgte interesser. Den nederlandske tilsynsmyndighed var snarere af den opfattelse, at den irske tilsynsmyndigheds erklæring om, at behandlingen kan have været et rimeligt middel til at opnå offentliggørelse af kontaktoplysninger uden for platformen, var en cirkulær argumentation⁴⁶. Desuden tog den irske tilsynsmyndighed ifølge den nederlandske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse ikke behørigt hensyn til, om den dataansvarlige havde andre midler til rådighed for at nå målene. Den omstændighed, at det fra den 4. september 2019 ikke længere var obligatorisk at offentliggøre børns kontaktoplysninger, tydede navnlig på, at det var sandsynligt, at der var mindre indgribende midler til rådighed for den dataansvarlige til at nå sit mål⁴⁷. Ifølge den nederlandske tilsynsmyndighed behandlede den irske tilsynsmyndighed desuden i udkastet til afgørelse kun disse særlige situationer og muligheder ved *at anvende* formuleringer som "*under visse omstændigheder*" og "*det er muligt, at*"⁴⁸. En sådan formulering førte til, at udkastet til afgørelse ikke behandlede spørgsmål vedrørende behovet for behandling af kontaktoplysninger i andre situationer, f.eks. hvor børnebrugere ikke ønskede at kunne kontaktes offentligt via e-mail eller telefon i forbindelse med deres erhvervs-mæssige aktiviteter⁴⁹. I forbindelse med **interesseafvejningen** tydede ordlyden i udkastet til afgørelse ifølge den nederlandske tilsynsmyndighed på, at kun i de situationer, hvor brugerne var velinformerede eller digitalt kompetente børn, som anvendte Instagram til velovervejede erhvervs-mæssige aktiviteter, ville de legitime interesser, der forfølges, ikke blive tilsidesat af disse børns interesser eller grundlæggende rettigheder. På baggrund heraf antydede den nederlandske tilsynsmyndighed, at den irske tilsynsmyndighed havde anerkendt, at de registreredes interesser i andre situationer kunne gå forud for Meta IE's interesser. Sådanne situationer blev

---

³⁹ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 12-15.

⁴⁰ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 13.

⁴¹ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 14-15.

⁴² Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 25-42.

⁴³ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 28.a.

⁴⁴ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 28.b.

⁴⁵ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 28.c.

⁴⁶ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 31.a.

⁴⁷ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 31.b.

⁴⁸ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 32 og 35.

⁴⁹ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 32.

imidlertid ikke behandlet i udkastet til afgørelse⁵⁰. Den nederlandske tilsynsmyndighed fremførte også, at uden at analysere og konkludere, hvor åbenbar den legitime interesse, der forfølges, var, og om Meta IE's vurdering af behandlingens indvirkning på de registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder var hensigtsmæssig, kunne den irske tilsynsmyndighed ikke have konkluderet, at Meta IE's interesser ikke gik forud for de registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder⁵¹.

35. Den **nederlandske tilsynsmyndighed** anmodede endvidere den ledende tilsynsmyndighed om at træffe passende korrigerende foranstaltninger for at afhjælpe overtrædelsen, og desuden bør påbuddet til den dataansvarlige om efterlevelse som beskrevet i stk. 627 i udkastet til afgørelse omfatte en forpligtelse til at afhjælpe overtrædelsen af artikel 6 i GDPR⁵². Endelig anførte den nederlandske tilsynsmyndighed, at udkastet til afgørelse, hvis det forbliver uændret, vil sænke grænsen for lovlighed, når det gælder behandling af personoplysninger, og underminere beskyttelsen af oplysninger om personer, der indgår kontrakter, der indebærer behandling af personoplysninger. Det ville også fratage de registrerede de beskyttelsesmekanismer, der er fastsat i GDPR, og indebære en **risiko** for, at navnlig registrerede børns valgmulighed, medindflydelse og beskyttelse undermineres⁵³.
36. De **tyske tilsynsmyndigheder** anførte, at forudsætningerne for at påberåbe sig **artikel 6, stk. 1, litra b)**, i GDPR ikke var opfyldt i den foreliggende sag. For det første blev der på grundlag af oplysningerne fra den irske tilsynsmyndighed ikke fremlagt tilstrækkelig dokumentation for en **gyldig kontrakt** mellem Meta IE og børnebrugerne, selv om en gyldig kontrakt er en forudsætning for, at dataansvarlige kan påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, som det fremgår af Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019⁵⁴. Den irske tilsynsmyndighed burde også have undersøgt, eller i det mindste fået en forklaring på, gyldigheden af den kontrakt, som den dataansvarlige baserer sig på⁵⁵. Hvis den dataansvarlige ikke på en klar og gennemsigtig måde meddelte, at offentliggørelsen af kontaktoplysningerne ville være baseret på en kontrakt (som omtalt i bemærkning 1 og 2 i udkastet til afgørelse), kunne der ifølge de tyske tilsynsmyndigheder desuden ikke indgås nogen kontrakt med dette indhold, for hvilken den pågældende behandling kunne baseres på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR⁵⁶. Med hensyn til **nødvendighed** var de tyske tilsynsmyndigheder ikke enige i den ledende tilsynsmyndigheds analyse i udkastet til afgørelse og anførte, at artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR kun kan anvendes til at legitimere databehandling, der udgør et væsentligt element i kontrakten⁵⁷. Det er således kun den databehandling, der rent faktisk var nødvendig til det tilsvarende kontraktmæssige formål – driften af en Instagramkonto – der kan begrundes på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR. I den forbindelse var det ifølge de tyske tilsynsmyndigheder hverken forståeligt eller forklaret af Meta IE, hvorfor en offentliggørelse af kontaktoplysninger i almindelig tekst eller

---

⁵⁰ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 35.

⁵¹ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 37.

⁵² Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 19 og 42.

⁵³ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 20-22 og 43-47.

⁵⁴ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019 for behandling af personoplysninger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR i forbindelse med levering af onlinetjenester til registrerede, version 2.0, 8. oktober 2019 (herefter **EDPB-retningslinjer 2/2019**).

⁵⁵ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 3-4.

⁵⁶ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 4.

⁵⁷ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 4-5.

anvendelse af disse data i HTML-kildeteksten skulle være nødvendig for driften af en sådan konto. De tyske tilsynsmyndigheder fandt, at en sådan nødvendighed ikke forelå i den foreliggende sag⁵⁸.

37. De **tyske tilsynsmyndigheder** anførte, at behandlingen af kontaktoplysninger ikke opfyldte kravene i **artikel 6, stk. 1, litra f)**, i GDPR. For det første var Meta IE's interesse ifølge de tyske tilsynsmyndigheder ikke **legitim**. Mere præcist gjorde de tyske tilsynsmyndigheder gældende, at fremme af en erhvervsvirksomhed eller andet offentligt initiativ ikke kunne være en legitim interesse for Meta IE, da de erhvervsdrivende, der er børn, ikke kunne give udtryk for deres juridisk bindende forpligtelse i forhold til Instagrams anvendelsesvilkår. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder ville en behandling af børn som erhvervsdrivende under omstændigheder, hvor national aftaleret beskytter børn ved at kræve forældrenes samtykke, underminere beskyttelsen af børn⁵⁹. For det andet hævdede de tyske tilsynsmyndigheder, at behandlingen ikke opfyldte kravet om **nødvendighed** i forhold til den forfulgte interesse. Her baserede de tyske tilsynsmyndigheder deres synspunkt på de samme argumenter, der blev fremført i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, som anført i det foregående afsnit. Desuden bemærkede de tyske tilsynsmyndigheder, at Meta IE senere ændrede sin praksis til ikke længere at kræve offentliggørelse af kontaktoplysninger for virksomhedskonti. For det tredje anførte de tyske tilsynsmyndigheder, at **interesseafvejningen** bør baseres på beskyttelsen af børnebrugere generelt snarere end på de enkelte børns specifikke tekniske og økonomiske færdigheder. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder bør beskyttelsen af børn på grund af deres mentale sårbarhed gå forud for de interesser, som Meta IE henviser til⁶⁰.
38. Endelig mente de **tyske tilsynsmyndigheder**, at udkastet til afgørelse udgjorde en betydelig **risiko** for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder for børnebrugere af Instagram og andre registrerede. Eftersom det ville resultere i, at de registrerede mistede kontrollen over deres personoplysninger, ville den ledende tilsynsmyndigheds brede forståelse af artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR generelt gøre beskyttelsen i henhold til GDPR og artikel 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder virkningsløs og underminere en effektiv håndhævelse af GDPR, hvilket er en forudsætning for at sikre de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder⁶¹.
39. Den **italienske tilsynsmyndighed** anførte, at med hensyn til **artikel 6, stk. 1, litra b)**, i GDPR bør vurderingen af, om en bestemt **behandlingsaktivitet** er nødvendig, faktisk baseres på formålene med den tjeneste, der tilbydes, og den registrerede bør gøres opmærksom på disse formål ved hjælp af passende oplysninger. I den foreliggende sag var der oplysninger på meget højt niveau om formålet med behandlingen, og ordningerne for at informere brugerne, navnlig mindreårige brugere, var alt andet end entydige⁶². Ifølge den italienske tilsynsmyndighed kunne Meta IE ikke påvise, at behandlingen var nødvendig. Den efterfølgende ændring, da offentliggørelsen blev frivillig, viste, at behandlingen ikke var nødvendig. Offentliggørelsen af data som helhed i HTML-kildeteksten i den webbaserede version af Instagram kan næppe anses for at have været nødvendig⁶³. Den italienske tilsynsmyndighed bemærkede også, at Meta IE's privatlivspolitik, der er tilgængelig i Italien, ikke indeholdt nogen henvisning til gældende national ret, hvilket gjorde det umuligt at forstå, hvilket

---

⁵⁸ Den tyske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 5.

⁵⁹ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 6.

⁶⁰ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 7.

⁶¹ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 9.

⁶² Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 1-2.

⁶³ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2.

retsgrundlag den baserede sig på for at legitimere behandlingen af oplysninger om børnebrugere med henblik på at åbne og forvalte erhvervskonti⁶⁴.

40. Den **italienske tilsynsmyndighed** påpegede, at den irske tilsynsmyndighed med hensyn til **artikel 6, stk. 1, litra f)**, i GDPR kun drog konklusioner om digitalt kompetente børnebrugere. Desuden anførte den italienske tilsynsmyndighed, at **afvejningen** som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR var mangelfuld⁶⁵. I den forbindelse gjorde den italienske tilsynsmyndighed opmærksom på konflikten mellem Meta IE's påstande om, at de risici, som børnebrugere blev udsat for ved behandlingen af kontaktoplysninger, var potentielle snarere end faktiske, og at der var blevet vedtaget passende sikkerhedsforanstaltninger, stred mod den irske tilsynsmyndigheds konklusion om, at Meta IE ikke havde gennemført passende sikkerhedsforanstaltninger og derfor overtrådte artikel 24 og 25 i GDPR. Desuden bemærkede den italienske tilsynsmyndighed, at Meta IE valgte ikke at foretage en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, hvilket tydede på en mangelfuld risikovurdering. Ifølge den italienske tilsynsmyndighed underminerede den unøjagtige risikovurdering interesseafvejningen, hvilket gjorde, at den irske tilsynsmyndigheds argumenter både manglede substans og var modstridende⁶⁶. Endvidere anførte den italienske tilsynsmyndighed, at når den nationale aftaleret forhindrede børnebrugere i at indgå aftaler på grund af deres manglende evne til fuldt ud at forstå konsekvenserne heraf, var det usandsynligt, at en afvejningstest kunne føre til, at den registeransvarliges interesser gik forud for beskyttelsen af børns rettigheder og frihedsrettigheder⁶⁷.
41. Den **italienske tilsynsmyndighed** anmodede endvidere den ledende tilsynsmyndighed om at ændre udkastet til afgørelse "*for så vidt angår den påtænkte foranstaltning i forhold til den dataansvarlige. Navnlig bør størrelsen af den administrative bøde genberegnes under hensyntagen til kriterierne i artikel 83, stk. 2, i GDPR*"⁶⁸. Endelig anførte den italienske tilsynsmyndighed, at hvis udkastet til afgørelse forblev uændret, ville det medføre en **risiko** for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, fordi der ikke ville være nogen effektiv afskrækkende virkning på krænkelsen af registreredes rettigheder. Desuden ville den tilgang, som den ledende tilsynsmyndighed havde valgt vedrørende retsgrundlagene, bringe de registreredes rettigheder generelt i fare, da det ville kunne opfattes som en godkendelse af den dataansvarliges tilgang til behandlingen af børnebrugeres personoplysninger⁶⁹.
42. Den **finske tilsynsmyndighed** anførte, at det for at kunne påberåbe sig **artikel 6, stk. 1, litra b)**, i GDPR var nødvendigt at have en **gyldig kontrakt** mellem den dataansvarlige og de registrerede, men udkastet til afgørelse lod dette spørgsmål forblive uafklaret. Ifølge den finske tilsynsmyndighed blev Instagrams anvendelsesvilkår eller datapolitikken desuden ikke angivet i et særligt klart og enkelt sprog, der ville give et barn et tilstrækkelig underbygget beslutningsgrundlag for at træffe beslutning om at indgå en kontrakt, også i betragtning af de alvorlige problemer, der er identificeret i udkastet til afgørelse vedrørende den dataansvarliges manglende opfyldelse af gennemsigtighedskravene⁷⁰. Desuden kom den finske tilsynsmyndighed ind på det potentielle problem med, at mindreårige børn ansås for at være en legitim part i en aftale inden for rammerne af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, og

---

⁶⁴ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 1.

⁶⁵ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

⁶⁶ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3-4.

⁶⁷ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 4.

⁶⁸ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2 og 4.

⁶⁹ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2 og 4.

⁷⁰ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3-4.

fandt, at vurderingen af, om kravene i artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR er opfyldt, under alle omstændigheder burde være særlig grundig⁷¹. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt behandlingen var **nødvendig**, fandt den finske tilsynsmyndighed, at behandlingen ikke kan anses for nødvendig med henblik på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, når det samtidig blev konstateret, at den samme behandling var i strid med nødvendighedskravet i artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR. Endelig satte den finske tilsynsmyndighed spørgsmålstegn ved, om offentliggørelsen af kontaktoplysningerne overhovedet kunne anses for nødvendig, da den ikke længere var obligatorisk⁷².

43. Den **finske tilsynsmyndighed** rejste indsigelse mod konklusionen i udkastet til afgørelse vedrørende **artikel 6, stk. 1, litra f)**, i GDPR og anførte, at vurderingen af den **legitime interesse** var utilstrækkelig. Ifølge den finske tilsynsmyndighed har den irske tilsynsmyndighed ikke i tilstrækkelig grad vurderet og begrundet den dataansvarliges eller en tredjeparts legitime interesser⁷³. Den irske tilsynsmyndighed havde heller ikke vurderet, om sådanne interesser var udtrykt tilstrækkeligt klart og præcist. Den finske tilsynsmyndighed gjorde gældende, at den irske tilsynsmyndighed ikke dokumenterede det særlige omfang og de særlige omstændigheder, hvorunder behandlingen var **nødvendig** for at beskytte de legitime interesser, og gav udtryk for, at visse behandlingsaktiviteter ikke opfyldte nødvendighedskravet⁷⁴. Desuden fandt den finske tilsynsmyndighed, at den irske tilsynsmyndighed ikke foretog en korrekt vurdering af **afvejningen af de registreredes legitime interesser** og rettigheder. Ifølge den finske tilsynsmyndighed havde den irske tilsynsmyndighed f.eks. ladet stå uafklaret, under hvilke omstændigheder det var muligt, at de legitime interesser ikke ville blive tilsidesat af de registreredes interesser og rettigheder, navnlig når der var tale om børn, og i betragtning af de dermed forbundne risici som fremhævet i andre dele af udkastet til afgørelse⁷⁵. Den finske tilsynsmyndighed anførte også, at eftersom den irske tilsynsmyndighed konstaterede overtrædelser af gennemsigtighedsforpligtelserne i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 12 i GDPR, kunne de registrerede sandsynligvis ikke ved indsamlingen af deres personoplysninger med rimelighed have forventet, at deres kontaktoplysninger ville blive offentliggjort⁷⁶.
44. Den **finske tilsynsmyndighed** fandt endvidere, at konklusionerne i udkastet til afgørelse medførte en betydelig **risiko** for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig fordi offentliggørelsen af kontaktoplysninger medførte risici for børnebrugere, og den tilgang til retsgrundlag, der er vedtaget i den foreliggende sag, ville underminere deres beskyttelsesniveau, også i andre lignende situationer⁷⁷. Endelig anmodede den finske tilsynsmyndighed om, at der blev truffet "*passende korrigerende foranstaltninger*" for at afhjælpe overtrædelserne⁷⁸.
45. Den **franske tilsynsmyndighed** gjorde opmærksom på en modsigelse i udkastet til afgørelse, idet den ledende tilsynsmyndighed fandt, at visningen af kontaktoplysninger var **nødvendig** for opfyldelsen af kontrakten i henhold til **artikel 6, stk. 1, litra b)**, i GDPR, samtidig med at den fandt, at en sådan visning var i strid med princippet om dataminimering. Efter den franske tilsynsmyndigheds opfattelse var den obligatoriske visning af kontaktoplysninger ikke nødvendig for opfyldelsen af kontrakten af de årsager, som den irske tilsynsmyndighed havde anført i punkt 221-456 i udkastet til afgørelse, og den irske

---

⁷¹ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 5.

⁷² Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 6.

⁷³ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 13.

⁷⁴ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 14.

⁷⁵ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 15.

⁷⁶ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 16.

⁷⁷ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 7-9 og 17-19.

⁷⁸ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 10 og 20-22.

tilsynsmyndighed drog ikke fuldt ud konklusionerne af sine egne analyser og holdninger⁷⁹. Ifølge den franske tilsynsmyndighed viste den omstændighed, at Meta IE selv ændrede sin holdning til den obligatoriske karakter af visningen af kontaktoplysninger fra september 2019, også, at den ikke var nødvendig i forbindelse med virksomhedskonti⁸⁰. Den franske tilsynsmyndighed bemærkede endvidere, at i mangel af klare oplysninger til brugeren om kontraktvilkårene kan den specifikke kontrakt næppe betragtes som **gyldig**, og i denne forbindelse undlod den irske tilsynsmyndighed at drage konklusioner af sin egen analyse⁸¹. Med hensyn til **artikel 6, stk. 1, litra f)**, i GDPR pegede den **franske tilsynsmyndighed** på modsigelsen mellem den irske tilsynsmyndigheds konklusioner om, at behandlingen af kontaktoplysninger på den ene side kan have været **nødvendig** for indehavere af virksomhedskonti, og på den anden side at en sådan behandling gik ud over, hvad der var nødvendigt, og dermed ikke opfyldte princippet om dataminimering⁸². Den franske tilsynsmyndighed bemærkede, at visse risici, som den irske tilsynsmyndighed havde identificeret, såsom chikane og grooming af børn, ikke blev taget behørigt i betragtning i **afvejningstesten** i henhold til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR. Ifølge den franske tilsynsmyndighed ville børnebrugeres rettigheder og frihedsrettigheder være gået forud for den registeransvarliges interesser, såfremt sådanne risici var blevet taget i betragtning⁸³. Desuden anførte den franske tilsynsmyndighed, at interesseafvejningen også burde have omfattet den irske tilsynsmyndigheds konklusion om, at Meta IE ikke havde informeret sine børnebrugere om behandlingen af kontaktoplysninger på en passende måde⁸⁴. Efter den franske tilsynsmyndigheds opfattelse ville en sådan mangel på oplysninger berøve børnebrugere deres kontrol over deres personoplysninger og ville derfor sandsynligvis føre til, at børnebrugernes interesser ville gå forud for den registeransvarliges⁸⁵. Endelig bemærkede den franske tilsynsmyndighed, at anvendelsen af legitime interesser som grundlag for behandling gav børnebrugere mindre beskyttelse end behandling baseret på en kontraktlig forpligtelse. Ifølge den franske tilsynsmyndighed blev børnebrugere berøvet beskyttelse i de medlemsstater, hvor national aftaleret ikke gjorde det muligt at anvende retsgrundlaget for en kontrakt i en sådan sammenhæng, hvis behandlingen var baseret på legitime interesser⁸⁶. Som følge heraf anmodede den franske tilsynsmyndighed den ledende tilsynsmyndighed om at notere overtrædelsen af artikel 6 i GDPR, idømme en administrativ bøde for denne yderligere overtrædelse og pålægge Meta IE at opfylde kravene inden for tre måneder⁸⁷. Endelig anførte den franske tilsynsmyndighed, at udkastet til afgørelse udgjorde en **risiko** for de berørte personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, idet den tilgang, som blev foreslået af den ledende tilsynsmyndighed med hensyn til retsgrundlaget i den foreliggende sag, betydeligt ville reducere beskyttelsen af mindreåriges data, og udsætte dem for øget risiko for chikane og grooming⁸⁸. Desuden ville det skabe præcedens for andre organisationer og derfor påvirke andre lignende sager⁸⁹.

46. Den **norske tilsynsmyndighed** fandt for det første, at den ledende tilsynsmyndigheds konklusioner og vurdering i udkastet til afgørelse logisk førte til den konklusion, at kravet om **nødvendighed** i henhold

---

⁷⁹ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 9.

⁸⁰ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 10.

⁸¹ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 11.

⁸² Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 13.

⁸³ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 14-16.

⁸⁴ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 17.

⁸⁵ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 18.

⁸⁶ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 19.

⁸⁷ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 22.

⁸⁸ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 23-25.

⁸⁹ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 26.

til **artikel 6, stk. 1, litra b) og f)**, i GDPR ikke var opfyldt⁹⁰. Den norske tilsynsmyndighed bemærkede, at den ledende tilsynsmyndighed fandt, at Meta IE foretog behandling ud over, hvad der var nødvendigt for behandlingen, og afdækkede betydelige risici for børnebrugere⁹¹. På grundlag af disse konklusioner konkluderede den norske tilsynsmyndighed, at Meta IE ikke opfyldte nødvendighedskravet i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, og gjorde gældende, at den ledende tilsynsmyndighed burde have foretaget en tilsvarende juridisk analyse af behandlingen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR⁹².

47. Specifikt med hensyn til **artikel 6, stk. 1, litra b)**, i GDPR henviste den **norske tilsynsmyndighed** til Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019⁹³, hvoraf det fremgår, at når behandling er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, skal den dataansvarlige vurdere, hvad der er nødvendigt for at opfylde det grundlæggende og i fællesskab aftalte kontraktlige formål. Den norske tilsynsmyndighed bemærkede, at den ledende tilsynsmyndighed i sit udkast til afgørelse fandt, at behandlingen var i strid med artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR. Den norske tilsynsmyndighed fandt derfor, at den samme behandling ikke kunne være nødvendig af hensyn til det grundlæggende og i fællesskab aftalte kontraktformål⁹⁴. Den norske tilsynsmyndighed fandt tillige, at eftersom behandlingen af kontaktoplysninger ifølge den ledende tilsynsmyndighed gik udover, hvad der var nødvendigt for det specifikke formål med behandlingen i henhold til artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR, må behandlingen også have været udover, hvad der var nødvendigt for at opfylde kontrakten⁹⁵. Specifikt med hensyn til **artikel 6, stk. 1, litra f)**, i GDPR anførte den norske tilsynsmyndighed, at **afvejningstesten** ikke kunne gennemføres for børnebrugere⁹⁶. Nærmere bestemt gjorde den norske tilsynsmyndighed for det første gældende, at de **legitime** interesser, som Meta IE forfulgte, ikke var angivet i udkastet til afgørelse. For det andet havde Meta IE ikke godtgjort, at behandlingen af kontaktoplysningerne var nødvendig af hensyn til de legitime interesser, der skulle forfølges. For det tredje fandt den norske tilsynsmyndighed ligeledes, at eftersom behandlingen af kontaktoplysninger ifølge den ledende tilsynsmyndighed gik udover, hvad der var **nødvendigt** for det specifikke formål med behandlingen i henhold til artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR, må behandlingen også have været mere omfattende, end hvad der var nødvendigt af hensyn til de forfulgte legitime interesser⁹⁷.

48. Endelig anmodede den **norske tilsynsmyndighed** den ledende tilsynsmyndighed om at konkludere, at retsgrundlaget i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR ikke fandt anvendelse på behandlingen af kontaktoplysninger, og om at udøve følgende korrigerende beføjelser i henhold til artikel 58, stk. 2, i GDPR: 1) at give den dataansvarlige påbud om at identificere et gyldigt retsgrundlag for den pågældende behandling eller fra nu af at afholde sig fra sådanne behandlingsaktiviteter, og 2) at pålægge en administrativ bøde for ulovlig behandling af personoplysninger fejlagtigt baseret på artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR⁹⁸. Den norske tilsynsmyndighed anførte endvidere, at der burde pålægges en administrativ bøde af en betragtelig størrelse for ulovlig behandling af personoplysninger for at sikre, at den er effektiv og afskrækkende i henhold til artikel 83, stk. 1 og 2, i GDPR, under hensyntagen

---

⁹⁰ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2.

⁹¹ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

⁹² Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

⁹³ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 32-33.

⁹⁴ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

⁹⁵ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 5.

⁹⁶ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

⁹⁷ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 6.

⁹⁸ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 7.

til overtrædelsens karakter og alvor, samt antallet af berørte registrerede og den skade, de har lidt⁹⁹. Endelig vil udkastet til afgørelse ifølge den norske tilsynsmyndighed indebære betydelige **risici** for beskyttelsen af registreredes rettigheder, hvis det ikke ændres i denne henseende. Især gjorde den norske tilsynsmyndighed gældende, at udkastet til afgørelse ved at tillade behandling af personoplysninger uden retsgrundlag ville krænke den registreredes grundlæggende ret til databeskyttelse og skabe en farlig præcedens¹⁰⁰. Den norske tilsynsmyndighed anførte videre, at hvis der ikke pålægges en bøde for overtrædelserne, ville de registreredes rettigheder ikke blive effektivt beskyttet, hvilket ville skabe et incitament for den dataansvarlige og andre virksomheder til at fortsætte eller deltage i sådanne overtrædelser¹⁰¹.

5.3. Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne

49. Den irske tilsynsmyndighed bekræftede, at den ikke agter at "*følge*" de indsigelser, der blev fremsat af de berørte tilsynsmyndigheder, og/eller ikke mener, at indsigelserne er relevante og begrundede¹⁰². Med hensyn til indsigelserne fra de tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed vedrørende Meta IE's overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR i forbindelse med behandlingen af kontaktoplysninger anførte den irske tilsynsmyndighed endvidere, at disse indsigelser *udgjorde "relevante og begrundede"* indsigelser. Med hensyn til "*elementet korrigerende foranstaltninger*" i den finske, franske, italienske og nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelser fandt den irske tilsynsmyndighed imidlertid, at der ikke i tilstrækkeligt omfang var blevet gjort rede herfor, og at der ikke blev taget højde for betydningen af risiciene for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder¹⁰³. Med hensyn til den norske tilsynsmyndigheds indsigelse om, at den administrative bøde skal revurderes under hensyntagen til den potentielle yderligere overtrædelse, anførte den irske tilsynsmyndighed, at denne indsigelse udgjorde en "*relevant og begrundet*" indsigelse¹⁰⁴.

5.4. Databeskyttelsesrådets analyse

5.4.1. Vurdering af, om indsigelserne var relevante og begrundede

50. I dette afsnit vurderer Databeskyttelsesrådet, hvorvidt indsigelserne fra de **tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed** vedrørende Meta IE's påberåbelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og alternativt af artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger, opfylder definitionen i artikel 4, stk. 24, i GDPR.

51. Databeskyttelsesrådet noterer sig for det første Meta IE's synspunkter om, at indsigelserne fra de tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed vedrørende Meta IE's overholdelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR ikke opfyldte definitionen i artikel 4, stk. 24, i GDPR. Ifølge Meta IE var alle de omtvistede indsigelser ikke relevante og begrundede, da den ledende tilsynsmyndigheds bemærkninger i udkastet til afgørelse var af foreløbig karakter¹⁰⁵. Endvidere havde Meta IE givet en begrundelse med henvisning til alle indsigelserne, ifølge hvilken de

---

⁹⁹ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 8.

¹⁰⁰ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 6-7.

¹⁰¹ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 9.

¹⁰² Skrivelse af 12. maj 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Databeskyttelsesrådets sekretariat.

¹⁰³ Skrivelse af 30. marts 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Meta IE.

¹⁰⁴ Skrivelse af 30. marts 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Meta IE.

¹⁰⁵ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 3.1 og punkt 26-30.

ikke var begrundet, da betydningen af risiciene ikke klart fremgik af indsigelserne¹⁰⁶. Databeskyttelsesrådet minder om, at Meta IE's overholdelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger var omfattet af den irske tilsynsmyndigheds undersøgelse i den foreliggende sag¹⁰⁷, og at den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse drog konklusioner vedrørende Metas IE's påberåbelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og alternativt af artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR for den specifikke behandling inden for rammerne af dens undersøgelse, dvs. behandlingen af kontaktoplysninger¹⁰⁸. Der er således en klar sammenhæng mellem indsigelserne og udkastet til afgørelse¹⁰⁹. De relevante konklusioner i udkastet til afgørelse vurderede lovligheden af Meta IE's specifikke behandling og gav mulighed for en fortolkning af betingelserne for anvendelse af retsgrundlaget i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR. Databeskyttelsesrådet gentager, at konklusionerne om lovligheden af behandlingen af personoplysninger har betydelig indvirkning på den effektive beskyttelse af de registreredes rettigheder, eftersom lovligheden af behandling af personoplysninger er en grundlæggende søjle i EU's databeskyttelseslovgivning¹¹⁰. Som følge heraf, og som yderligere påvist og uddybet i Databeskyttelsesrådets analyse nedenfor, er Databeskyttelsesrådet ikke enig i de argumenter, som Meta IE har fremført.

52. Databeskyttelsesrådet analyserer endvidere, om hver af de omtvistede indsigelser er en "relevant og begrundet indsigelse" som krævet i henhold til artikel 4, stk. 24, i GDPR.

53. Databeskyttelsesrådet finder, at den **nederlandske tilsynsmyndigheds** indsigelse vedrører, "*hvorvidt der er sket en overtrædelse af GDPR*", da den nederlandske tilsynsmyndighed imødegik den irske tilsynsmyndigheds konklusioner om, at der ikke fandt nogen overtrædelse sted, i det omfang Meta IE anvendte artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger. Hvis den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse tages til følge, vil det føre til en anden konklusion med hensyn til konklusionerne vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR. Indsigelsen ville også indebære en ændring af påbuddet om efterlevelse til den dataansvarlige og eventuelt yderligere "*passende korrigerende foranstaltninger*"¹¹¹. Da indsigelsen viste en direkte sammenhæng med indholdet af udkastet til afgørelse, er den derfor "*relevant*". Indsigelsen er også "*begrundet*", da den fremførte flere faktiske og retlige argumenter for den foreslåede ændring af den retlige vurdering af, hvorfor kravene i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, ikke er opfyldt i den foreliggende sag, og hvorfor Meta IE ikke lovligt kan påberåbe sig disse

---

¹⁰⁶ Meta IE anførte navnlig med hensyn til alle de omtvistede indsigelser, at "*der ikke er nogen væsentlige risici for de registrerede, idet: i) udkastet til afgørelse vedrører kun historisk behandling, da den periode, der er omfattet af anvendelsesområdet, er mellem den 25. maj 2018 og datoen for indledningen af denne undersøgelse den 21. september 2020, ii) Meta Ireland har foretaget væsentlige ændringer i den måde, hvorpå Instagram-tjenesten fungerer med hensyn til både virksomhedskonti og dens rammer for teenage-brugere, og iii) eventuelle betænkeligheder i henhold til artikel 6 i GDPR, der opstår som følge af behandlingen af teenagebrugeres personoplysninger, er omfattet af anvendelsesområdet for den sideløbende undersøgelse af retsgrundlagene og omfatter spørgsmål, der vil blive behandlet af EU-Domstolen i en særskilt sag*" (Meta IE, artikel 65, stk. 41, i bemærkningerne). Med hensyn til spørgsmålet om den verserende sag ved EU-Domstolen henviser Databeskyttelsesrådet til afsnit 3.3 (punkt 20) i denne bindende afgørelse.

¹⁰⁷ Udkast til afgørelse, punkt 46.

¹⁰⁸ Udkast til afgørelse, punkt 115-116 og 125.

¹⁰⁹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for begrundet og relevant indsigelse, punkt 24 og Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR, punkt 66.

¹¹⁰ Artikel 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

¹¹¹ Se punkt 35 i denne bindende afgørelse.

bestemmelser. Derfor skal overtrædelsen afhjælpes¹¹². Meta IE's bemærkninger om, at indsigelserne hverken er relevante eller begrundede, overbeviser således ikke Databeskyttelsesrådet¹¹³. Databeskyttelsesrådet minder desuden om, at vurderingen af indsigelsens indhold foretages særskilt, efter at det er fastslået, at indsigelsen opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR¹¹⁴.

54. Med hensyn til kravet om at påvise betydningen af de risici, der er forbundet med registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, finder Databeskyttelsesrådet i modsætning til Meta IE's opfattelse¹¹⁵, at den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse opfylder den krævede standard ved at påpege flere konsekvenser, som udkastet til afgørelse ville have for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder¹¹⁶.
55. Endelig mener Databeskyttelsesrådet, i modsætning til den ledende tilsynsmyndighed, at vurderingen, at den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse er relevant og begrundet, også gælder den del heraf, der vedrører påbuddet om efterlevelse og andre "*passende korrigerende foranstaltninger*". I den forbindelse understreger Databeskyttelsesrådet, at de argumenter, som den nederlandske tilsynsmyndighed har fremført, som behandlet i punkt 33-34 ovenfor, klart viser, hvorfor udkastet til afgørelse bør ændres for at medtage en overtrædelse vedrørende det manglende retsgrundlag for behandlingen af kontaktoplysninger og det deraf følgende behov for at sikre, at en sådan behandling er i overensstemmelse med GDPR, ved at ændre påbuddet til den dataansvarlige om efterlevelse og vedtage passende korrigerende foranstaltninger. På samme måde fremgår det klart af den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, at risiciene er væsentlige for de registrerede, hvis udkastet til afgørelse forbliver uændret, og overtrædelsen ikke blev afhjulpet.
56. I sin indsigelse var de **tyske tilsynsmyndigheder** uenige i den irske tilsynsmyndigheds konklusion om, at der ikke forelå nogen overtrædelse, for så vidt som Meta IE påberåbte sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger, og dermed også "*hvorvidt der er tale om en overtrædelse af GDPR*" som omhandlet i artikel 4, stk. 24, i GDPR. Da det viste, at der var en direkte sammenhæng med indholdet af udkastet til afgørelse, og at indsigelsen, hvis den blev fulgt, ville føre til en anden konklusion, er indsigelsen "*relevant*". Indsigelsen er også "*begrundet*", da den fremførte flere faktuelle og retlige argumenter for den foreslåede ændring i den retlige vurdering af, hvorfor kravene i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR ikke er opfyldt i den

---

¹¹² Se punkt 33-35 i denne bindende afgørelse. Den nederlandske tilsynsmyndighed gjorde bl.a. gældende, at nødvendighedskravet i artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og de tre kumulative krav i artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR ikke var opfyldt.

¹¹³ Meta IE hævder, at "*indsigelserne ikke er relevante, da de er baseret på den fejlagtige præmis, at de vedrører en endelig konklusion i udkastet til afgørelse om artikel 6 i GDPR*" (Meta IE, artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 33 og 35). Den mener også, at de ikke er begrundede, eftersom "*den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse ser bort fra [den irske tilsynsmyndigheds] foreløbige vurdering af teenage-brugeres interesse i at bevare knapperne med kontaktoplysninger i virksomhedskonti*" (Meta IE, artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 35). Jf. i denne forbindelse også punkt 51 i denne bindende afgørelse.

¹¹⁴ Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 63.

¹¹⁵ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 34 og 36. Se punkt 51 i denne bindende afgørelse.

¹¹⁶ Den nederlandske tilsynsmyndighed fremførte f.eks., at hvis udkastet til afgørelse forbliver uændret, og den dataansvarlige derfor kan påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b) eller f), i GDPR for den omtvistede behandling, ville det sænke tærsklen for behandlingens lovlighed og fratage de registrerede de beskyttelsesmekanismer, der er omhandlet i GDPR (den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 22 og 44-47). Den nederlandske tilsynsmyndighed fandt også, at udkastet til afgørelse ikke forholder sig til risiciene for de registrerede, men snarere tillader dem at fortsætte (den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 45).

foreliggende sag¹¹⁷. Databeskyttelsesrådet er derfor ikke enig i Meta IE's bemærkning om, at indsigelserne hverken er relevante eller begrundede¹¹⁸.

57. Databeskyttelsesrådet finder ligeledes, at de tyske tilsynsmyndigheder påviste betydningen af risikoen for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder¹¹⁹.
58. Tilsvarende vedrører den **italienske tilsynsmyndigheds** indsigelse også, "*om der er tale om en overtrædelse af GDPR*". Efter den italienske tilsynsmyndigheds opfattelse kan behandlingen af kontaktoplysninger ikke "*betragtes som nødvendig for anvendelsen af tjenesten*"¹²⁰, hvilket fører til "*ulovlig behandling på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra b), [GDPR]*"¹²¹ og artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR¹²². Da indsigelsen viste en direkte sammenhæng med indholdet af udkastet til afgørelse, og da den, hvis den blev fulgt, ville føre til en anden konklusion¹²³, er indsigelsen "*relevant*".
59. Eftersom den italienske tilsynsmyndighed fremsatte argumenter om de faktuelle og retlige fejl i udkastet til afgørelse vedrørende analysen af artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR¹²⁴, er indsigelsen "*begrundet*", for så vidt som den vedrører den yderligere overtrædelse i forbindelse med det manglende retsgrundlag for behandlingen af kontaktoplysninger.
60. Meta IE's bemærkninger om det modsatte¹²⁵ overbeviser ikke Databeskyttelsesrådet, idet den italienske tilsynsmyndighed forklarede, hvordan dens indsigelse, hvis den følges, ville føre til en anden

---

¹¹⁷ Med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR fremførte de tyske tilsynsmyndigheder, at den irske tilsynsmyndigheds vurdering af gyldigheden og nødvendigheden af kontrakten mellem Meta IE og børnebrugere ikke var korrekt og indeholdt en alternativ begrundelse (se punkt 36 i denne bindende afgørelse). Med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR fandt de tyske tilsynsmyndigheder, at de tre kumulative betingelser ikke var opfyldt (jf. punkt 37 i denne bindende afgørelse).

¹¹⁸ Meta IE hævdede, at indsigelserne ikke var relevante, eftersom den irske tilsynsmyndighed ikke fremsatte en formel erklæring i udkastet til afgørelse om artikel 6 i GDPR, men snarere fremsatte foreløbige bemærkninger (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 26-27). Jf. i denne forbindelse punkt 51 i denne bindende afgørelse. Den fandt også, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse mod elementet "*nødvendighed*" ikke var begrundet, da den "*er i strid med EU-Domstolens retspraksis og gældende vejledning (herunder fra Databeskyttelsesrådet) og anvender den forkerte retlige standard*" (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 38 og 40). Databeskyttelsesrådet minder om, at indsigelsens berettigelse behandles uafhængigt af vurderingen af, om indsigelsen opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR.

¹¹⁹ De tyske tilsynsmyndigheder gjorde bl.a. gældende, at den irske tilsynsmyndigheds brede forståelse af artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR ville gøre det muligt at behandle personoplysninger uden et reelt retsgrundlag, hvilket ville forringe beskyttelsen i henhold til GDPR (de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 9).

¹²⁰ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 1.

¹²¹ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2.

¹²² Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 4.

¹²³ Den italienske tilsynsmyndighed anmodede om en ændring af udkastet til afgørelse vedrørende overtrædelsen med hensyn til retsgrundlaget for behandling af kontaktoplysninger og pålæggelse af en administrativ bøde som følge af denne yderligere overtrædelse.

¹²⁴ Den italienske tilsynsmyndighed fandt f.eks., at behandlingen ikke var nødvendig for opfyldelsen af en kontrakt (jf. punkt 39 i denne bindende afgørelse), og at afvejningstesten i henhold til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR forrykkede balancen til fordel for den registrerede (jf. punkt 40 i denne bindende afgørelse).

¹²⁵ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 49-52. Med hensyn til Meta IE's argumenter om manglen på endelige konklusioner i udkastet til afgørelse henviser Databeskyttelsesrådet til punkt 51 i denne bindende afgørelse. Meta IE fremførte bl.a. også, at den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse med hensyn til "*nødvendighed*" i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR ikke var begrundet, da "*den i strid med EU-Domstolens retspraksis og gældende vejledning (herunder fra Databeskyttelsesrådet) bygger på en forkertretlig standard*" (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 50). Med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR hævdede Meta IE, at den italienske tilsynsmyndighed ikke kædede indsigelsen sammen med en specifik overtrædelse og udelod relevante elementer i sagen (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 51-52). Databeskyttelsesrådet er

konklusion og fremførte flere faktuelle og retlige argumenter for den foreslåede ændring i den retlige vurdering.

61. Endelig finder Databeskyttelsesrådet, at den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse klart viste betydningen af de risici, som udkastet til afgørelse indeholdt for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, ved at forklare, at der ikke ville være nogen forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger vedrørende overtrædelserne, og at udkastet til afgørelse ville kunne fortolkes som en godkendelse af den dataansvarliges tilgang til behandling af børns personoplysninger og dermed bringe deres rettigheder i fare¹²⁶.
62. Med hensyn til de relevante dele af den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrørende pålæggelse af en administrativ bøde for den mulige yderligere overtrædelse i forbindelse med Meta IE's påberåbelse af artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR vedrører de spørgsmålet om, "*hvorvidt den påtænkte foranstaltning i forhold til den dataansvarlige er i overensstemmelse med GDPR*". Indsigelsen er knyttet til den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse mod konklusionerne i udkastet til afgørelse om artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR for så vidt angår behandling af kontaktoplysninger. Der er en direkte sammenhæng med substansen i udkastet til afgørelse, og hvis indsigelsen følges, ville den føre til en anden konklusion. Det er således "relevant". Databeskyttelsesrådet mener imidlertid, at indsigelsen ikke i tilstrækkelig grad uddyber de retlige eller faktuelle argumenter, der kunne begrunde en ændring i udkastet til afgørelse i denne henseende for specifikt at øge bødens størrelse. Der er heller ikke i tilstrækkelig grad blevet redegjort for betydningen af risiciene for de registrerede i forbindelse med pålæggelse af en administrativ bøde. Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrørende pålæggelse af en administrativ bøde for en eventuel yderligere overtrædelse er derfor ikke "*begrundet*".
63. Databeskyttelsesrådet mener derfor, at den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, for så vidt som den vedrører den yderligere overtrædelse vedrørende det manglende retsgrundlag for behandling af kontaktoplysninger, både er "*relevant*" og "*begrundet*" og opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR. Mens den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, for så vidt som den vedrører pålæggelse af den administrative bøde for en eventuel yderligere overtrædelse, ikke er "*begrundet*" og dermed ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR.
64. I sin indsigelse anfægtede **den finske tilsynsmyndighed** den irske tilsynsmyndigheds konklusion om, at behandlingen af kontaktoplysninger opfyldte kravene i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR. Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse går derfor på, "*om der er tale om en overtrædelse af GDPR*". Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse ville muligvis også medføre yderligere "*passende korrigerende foranstaltninger*"¹²⁷. Da indsigelsen viste en direkte sammenhæng med indholdet af udkastet til

---

ikke enig i disse argumenter, eftersom den italienske tilsynsmyndighed fremlagde tilstrækkelige faktuelle og retlige elementer til støtte for indsigelsen og nåede frem til logiske konklusioner. Databeskyttelsesrådet minder om, at indsigelsens berettigelse behandles uafhængigt af vurderingen af, om indsigelsen opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR.

¹²⁶ Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2 ff. Databeskyttelsesrådet noterer sig Meta IE's bemærkninger i denne henseende (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 50 og 52). Ikke desto mindre er Databeskyttelsesrådet uenig med Meta IE (jf. punkt 51 ovenfor).

¹²⁷ Jf. punkt 44 ovenfor. Den finske tilsynsmyndighed anmodede om en ændring af udkastet til afgørelse vedrørende overtrædelserne med hensyn til retsgrundlaget for behandling af kontaktoplysninger og vedtagelsen af "*passende korrigerende foranstaltninger*" som følge af denne yderligere overtrædelse.

afgørelse, og da den, hvis den blev fulgt, ville føre til en anden konklusion, er indsigelsen "*relevant*". Af de samme grunde, der er forklaret ovenfor med hensyn til de øvrige indsigelser i dette afsnit, overbeviser Meta IE's argumenter ikke Databeskyttelsesrådet om, at denne indsigelse savner relevans¹²⁸. Databeskyttelsesrådet mener desuden, at indsigelsen er "*begrundet*", eftersom den finske tilsynsmyndighed fremsatte retlige og faktuelle argumenter, der forklarer, hvorfor kravene i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR ikke er opfyldt i den foreliggende sag, og forklarede, hvorfor den irske tilsynsmyndighed ikke vurderede anvendelsen af artikel 6 i GDPR korrekt, og at overtrædelsen derfor skal afhjælpes¹²⁹.

65. Efter at have gennemgået Meta IE's argumenter om, at den finske tilsynsmyndigheds indsigelse "*bygger på vage påstande*"¹³⁰, finder Databeskyttelsesrådet, at den finske tilsynsmyndigheds indsigelse klart viser betydningen af de risici, som udkastet til afgørelse udgør for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder¹³¹.
66. Endelig mener Databeskyttelsesrådet, i modsætning til den ledende tilsynsmyndighed, at vurderingen, at den finske tilsynsmyndigheds indsigelse er relevant og begrundet, også gælder den del heraf, der vedrører de yderligere korrigerende foranstaltninger. I den forbindelse understreger Databeskyttelsesrådet, at de argumenter, som den finske tilsynsmyndighed har fremført, jf. punkt 42-43 ovenfor, klart viser, hvorfor udkastet til afgørelse bør ændres, så det medtager en overtrædelse vedrørende det manglende retsgrundlag for behandling af kontaktoplysninger og det deraf følgende behov for at sikre, at en sådan behandling er i overensstemmelse med GDPR, ved at vedtage "*passende korrigerende foranstaltninger*". På samme måde viste den finske tilsynsmyndigheds indsigelse klart betydningen af risiciene for de registrerede, hvis udkastet til afgørelse forblev uændret, og overtrædelsen ikke blev afhjulpet.
67. Som anført i indsigelsen var den **franske tilsynsmyndighed** uenig i den irske tilsynsmyndigheds konklusioner om, at behandlingen af kontaktoplysninger kunne baseres på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og alternativt på artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, og gjorde gældende, at den irske

---

¹²⁸ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 53-55. Meta IE hævdede, at indsigelsen ikke var relevant, eftersom den irske tilsynsmyndighed ikke fremsatte en formel erklæring i udkastet til afgørelse om artikel 6 i GDPR, men snarere fremsatte foreløbige bemærkninger. Jf. i denne forbindelse punkt 51 i denne bindende afgørelse.

¹²⁹ Se punkt 42-43 i denne bindende afgørelse. Den finske tilsynsmyndighed gjorde bl.a. gældende, at vurderingen af kontraktens gyldighed og nødvendighed var utilstrækkelig, og at de tre kumulative betingelser i artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR ikke var opfyldt. I denne forbindelse gjorde Meta IE bl.a. gældende, at den finske tilsynsmyndighed blot tilsluttede sig den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse uden at give tilstrækkelige oplysninger om artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 53). Med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR om databeskyttelse gjorde Meta IE gældende, at indsigelsens konklusion vedrørende overtrædelsen ikke hang sammen med den logiske begrundelse (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 55). Databeskyttelsesrådet er ikke enig i de to påstande, eftersom den finske tilsynsmyndighed fremlagde tilstrækkelige faktuelle og retlige elementer til støtte for indsigelsen og nåede frem til logiske konklusioner. Databeskyttelsesrådet minder om, at indsigelsens berettigelse behandles uafhængigt af vurderingen af, om indsigelsen opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR.

¹³⁰ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 54 og 55. I denne forbindelse henviser Databeskyttelsesrådet endvidere til punkt 51 ovenfor.

¹³¹ Den finske tilsynsmyndighed forklarede bl.a., at udkastet til afgørelse ville føre til utilstrækkelig beskyttelse af børns interesser og dermed skabe en farlig præcedens (den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 8). Den finske tilsynsmyndighed fandt også, at det manglende retsgrundlag udgør en høj risiko for de registrerede i betragtning af de risici, der er identificeret i selve udkastet til afgørelse (den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 8 og 18).

tilsynsmyndighed tog fejl i sin juridiske vurdering, idet den burde have draget en anden konklusion¹³². Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrører derfor også spørgsmålet om, "*hvorvidt der er tale om en overtrædelse af GDPR*", og hvis den følges, vil den føre til en anden konklusion med hensyn til vurderingerne vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR og de korrigerende foranstaltninger over for den dataansvarlige¹³³. Eftersom indsigelsen påviste en direkte sammenhæng med substansen i udkastet til afgørelse, er den "*relevant*". Af de samme grunde, der er forklaret ovenfor med hensyn til de øvrige indsigelser i dette afsnit, overbeviser Meta IE's argumenter ikke Databeskyttelsesrådet om, at denne indsigelse savner relevans¹³⁴.

68. Databeskyttelsesrådet finder ligeledes, at indsigelsen, for så vidt som den vedrører den yderligere overtrædelse i forbindelse med det manglende retsgrundlag for behandling af kontaktoplysninger og ændringen af påbuddet om efterlevelse, er "*begrundet*", eftersom den franske tilsynsmyndighed klart har givet udtryk for sin uenighed med hensyn til de konklusioner, som den irske tilsynsmyndighed er nået frem til i udkastet til afgørelse, ved at fremhæve modsigelser i den irske tilsynsmyndigheds egne analyser og fremføre flere faktuelle og retlige argumenter for den foreslåede ændring i den retlige vurdering, herunder hvorfor den dataansvarlige ikke lovligt kunne påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR i dette tilfælde, og overtrædelsen skal derfor afhjælpes¹³⁵. Meta IE's argument om, at den franske tilsynsmyndighed "*blot giver udtryk for abstrakte og brede (og irrelevante) betænkeligheder*", og at den "*undlader at knytte dem til en konklusion om overtrædelse*"¹³⁶ overbeviser ikke Databeskyttelsesrådet.
69. Databeskyttelsesrådet finder, at den franske tilsynsmyndigheds indsigelse i tilstrækkelig grad underbyggede risiciene for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, eftersom den klart gjorde rede for de konsekvenser, som udkastet til afgørelse ville have for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder¹³⁷.

---

¹³² Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

¹³³ Den franske tilsynsmyndighed anmodede om en ændring af udkastet til afgørelse vedrørende overtrædelsen med hensyn til retsgrundlaget for behandling af kontaktoplysninger og en ændring af påbuddet om efterlevelse og pålæggelsen af en administrativ bøde som følge af denne yderligere overtrædelse.

¹³⁴ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 56 og 58. Meta IE hævdede, at indsigelsen ikke er relevant, eftersom den irske tilsynsmyndighed ikke fremsatte en formel erklæring i udkastet til afgørelse om artikel 6 i GDPR, men snarere fremsatte foreløbige bemærkninger. Jf. i denne forbindelse punkt 51 i denne bindende afgørelse.

¹³⁵ Se punkt 45 i denne bindende afgørelse. Den franske tilsynsmyndighed fandt bl.a., at den irske tilsynsmyndigheds konklusioner om nødvendigheden af behandlingen i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR er i modstrid med konklusionerne om overtrædelse af princippet om dataminimering. Den franske tilsynsmyndighed fremførte også, at afvejningen er i modstrid med den irske tilsynsmyndigheds konklusioner om de alvorlige risici for børnebrugere.

¹³⁶ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 56. Se også Meta IE's artikel 65-bemærkning, bilag A, punkt 59, i forbindelse med den franske tilsynsmyndigheds indsigelse mod artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR. Med hensyn til Meta IE's synspunkter om, at den franske tilsynsmyndigheds indsigelse er retligt mangelfuld (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 57 og 59), minder Databeskyttelsesrådet om, at indsigelsens berettigelse behandles uafhængigt af vurderingen af, om indsigelsen opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR.

¹³⁷ Den franske tilsynsmyndighed gjorde gældende, at udkastet til afgørelse ved at tillade anvendelse af artikel 6, stk. 1, litra b) eller f), ville udsætte mindreårige for en øget risiko for chikane og grooming og dermed ikke ville beskytte dem effektivt. Det ville desuden skabe præcedens for andre organisationer (den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 23-26). Databeskyttelsesrådet tager Meta IE's bemærkninger i denne henseende til efterretning (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 57 og 59). Desuagtet er Databeskyttelsesrådet uenig med Meta IE og mener, at den franske tilsynsmyndighed klart og udtrykkeligt identificerede betydningen af risiciene. Databeskyttelsesrådet henviser endvidere til punkt 51 ovenfor.

70. For så vidt angår de relevante dele af den franske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrørende pålæggelse af en administrativ bøde for den mulige yderligere overtrædelse i forbindelse med Meta IE's påberåbelse af artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, vedrører det spørgsmålet om, hvorvidt den påtænkte foranstaltning i forhold til den dataansvarlige er i overensstemmelse med GDPR¹³⁸. Indsigelsen er knyttet til den franske tilsynsmyndigheds indsigelse mod konklusionerne vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, for så vidt angår behandling af kontaktoplysninger. Eftersom der er tale om pålæggelse af en korrigerende foranstaltning for en yderligere overtrædelse, som ville blive konstateret som følge af en omgørelse af konklusionerne i udkastet til afgørelse, er der en direkte sammenhæng med substansen i udkastet til afgørelse, og hvis den følges, ville indsigelsen føre til en anden konklusion. Den skal således anses for at være "*relevant*", jf. punkt 67 ovenfor. Databeskyttelsesrådet mener imidlertid, at indsigelsen ikke i tilstrækkelig grad uddyber de retlige eller faktuelle argumenter, der kan begrunde en ændring i udkastet til afgørelse med hensyn til indførelsen af denne specifikke korrigerende foranstaltning. Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse er derfor ikke "*begrundet*" med hensyn til pålæggelse af en administrativ bøde for en eventuel yderligere overtrædelse i forbindelse med retsgrundlaget for behandlingen af kontaktoplysninger.
71. Databeskyttelsesrådet mener derfor, at den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, for så vidt som den vedrører den yderligere overtrædelse vedrørende det manglende retsgrundlag for behandling af kontaktoplysninger, både er "*relevant*" og "*begrundet*" og opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR. Selv om den franske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrører pålæggelse af den administrative bøde for den eventuelle yderligere overtrædelse, er den ikke "*begrundet*" og opfylder dermed ikke kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR.
72. Den **norske tilsynsmyndigheds** indsigelse udtrykte uenighed med hensyn til den irske tilsynsmyndigheds vurdering i udkastet til afgørelse vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR. Hvis den norske tilsynsmyndigheds indsigelse følges, ville den føre til en anden konklusion med hensyn til konklusionerne vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, og ville også have en indvirkning på påbuddet til den dataansvarlige om efterlevelse. Da indsigelsen viste en direkte sammenhæng med indholdet af udkastet til afgørelse, er den derfor "*relevant*". Af de samme grunde, der er forklaret ovenfor, overbeviser Meta IE's argumenter ikke Databeskyttelsesrådet om, at denne indsigelse savner relevans¹³⁹. Indsigelsen er også "*begrundet*", da den bygger på flere faktuelle og retlige argumenter for den foreslåede ændring af den retlige vurdering af, hvorfor kravene i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR ikke er opfyldt i den foreliggende sag, og hvorfor den dataansvarlige ikke lovligt kan påberåbe sig disse bestemmelser, og overtrædelsen skal derfor afhjælpes¹⁴⁰.

---

¹³⁸ Artikel 4, stk. 24, i GDPR.

¹³⁹ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 45 og 47. Meta IE hævdede, at indsigelsen ikke er relevant, eftersom den irske tilsynsmyndighed ikke fremsatte en formel erklæring i udkastet til afgørelse om artikel 6 i GDPR, men snarere fremsatte foreløbige bemærkninger. Jf. i denne forbindelse punkt 51 i denne bindende afgørelse.

¹⁴⁰ Se punkt 46-48 i denne bindende afgørelse. Den norske tilsynsmyndighed gjorde bl.a. gældende, at behandlingen ikke var nødvendig i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller f), i GDPR, og at afvejningstesten forrykkede balancen til fordel for den registrerede. Meta IE's argumenter om, at indsigelsen er baseret på grundlæggende fejl, er i strid med retssikkerhedsprincippet og ikke påpeger nogen fejl vedrørende den irske tilsynsmyndigheds analyse (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 46 og 47), overbeviser derfor ikke Databeskyttelsesrådet. Databeskyttelsesrådet minder om, at indsigelsens berettigelse behandles uafhængigt af vurderingen af, om indsigelsen opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR.

73. Med hensyn til kravet om at påvise betydningen af de risici, som udkastet til afgørelse udgør for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, finder Databeskyttelsesrådet, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 24, i GDPR¹⁴¹. Meta IE's argumenter om det modsatte overbeviser derfor ikke Databeskyttelsesrådet¹⁴².
74. Med hensyn til den norske tilsynsmyndigheds indsigelse mod den administrative bøde, der skal pålægges for de yderligere overtrædelser vedrørende det manglende retsgrundlag for behandlingen af kontaktoplysninger, finder Databeskyttelsesrådet, at den vedrørte "*hvorvidt den påtænkte foranstaltning i forhold til den dataansvarlige er i overensstemmelse med GDPR*"¹⁴³. Indsigelsen er knyttet til den norske tilsynsmyndigheds indsigelse mod konklusionerne vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), for så vidt angår behandlingen af kontaktoplysninger. Eftersom der er tale om pålæggelse af en korrigerende foranstaltning for en yderligere overtrædelse, som ville blive konstateret som følge af en omgørelse af konklusionerne i udkastet til afgørelse, er der en direkte sammenhæng med substansen i udkastet til afgørelse, og hvis den følges, ville indsigelsen føre til en anden konklusion. Den er således "*relevant*". Meta IE's argumenter vedrørende den manglende relevans af denne indsigelse¹⁴⁴, herunder med hensyn til pålæggelse af en administrativ bøde for de foreslåede konklusioner vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, overbeviser ikke Databeskyttelsesrådet. Databeskyttelsesrådet finder ligeledes indsigelsen "*begrundet*", da den indeholder flere faktuelle og retlige argumenter, der støtter pålæggelsen af en administrativ bøde for den påståede overtrædelse¹⁴⁵. Med hensyn til betydningen af den risiko, som udkastet til afgørelse udgør for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, viste indsigelsen i tilstrækkelig grad, hvad der ville være den negative indvirkning for de registrerede, hvis der ikke blev pålagt en bøde for overtrædelse af GDPR vedrørende det manglende retsgrundlag¹⁴⁶. Databeskyttelsesrådet finder derfor, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse opfylder kriterierne i artikel 4, stk. 24, i GDPR.
75. På grundlag af ovenstående betragtninger finder Databeskyttelsesrådet, at indsigelserne fra **den nederlandske tilsynsmyndighed, de tyske tilsynsmyndigheder, den italienske, finske, franske og norske tilsynsmyndighed** vedrørende konklusionerne i udkastet til afgørelse om artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger, kan betragtes som relevante og begrundede indsigelser i medfør af artikel 4, stk. 24, i GDPR, herunder med hensyn til de ændringer i påbuddet om efterlevelse, der kræves i den franske, nederlandske og norske tilsynsmyndigheds

---

¹⁴¹ Den norske tilsynsmyndighed gjorde gældende, at udkastet til afgørelse ved at tillade behandling af personoplysninger uden retsgrundlag ville krænke den registreredes grundlæggende ret til databeskyttelse og skabe en farlig præcedens (den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 6-7). Databeskyttelsesrådet er derfor af den opfattelse, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse klart gjorde rede for betydningen af risiciene for de registrerede, hvis udkastet til afgørelse forblev uændret, og overtrædelsen ikke blev behandlet i påbuddet om efterlevelse.

¹⁴² Meta IE, artikel 65-bemærkninger, punkt 44 og bilag A, punkt 46 og 47. I denne forbindelse henviser Databeskyttelsesrådet til punkt 51 ovenfor.

¹⁴³ Artikel 4, stk. 24, i GDPR.

¹⁴⁴ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 44, og bilag A, punkt 48. Meta IE gjorde gældende, at indsigelsen skyldtes, at den irske tilsynsmyndighed ikke havde fremsat endelige bemærkninger, og at den derfor ikke var relevant. Se punkt 51 i denne bindende beslutning.

¹⁴⁵ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 8-9.

¹⁴⁶ Den norske tilsynsmyndighed fremførte, at hvis der ikke blev pålagt en bøde, ville udkastet til afgørelse skabe en farlig præcedens, da der ikke ville være tilstrækkelige incitament for Meta IE og andre dataansvarlige til at ændre deres adfærd, hvilket ville føre til en gentagelse af sådanne overtrædelser. Dette vil påvirke de registrerede, da det beskyttelsesniveau, der er fastsat i GDPR, i praksis ville blive afvist (den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 9).

indsigelse, og de yderligere passende korrigerende foranstaltninger, som den finske og nederlandske tilsynsmyndighed har anmodet om.

76. Databeskyttelsesrådet finder også, at den **norske tilsynsmyndigheds** indsigelse vedrørende pålæggelse af en administrativ bøde for konstateringerne vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, er relevant og begrundet i henhold til artikel 4, stk. 24, i GDPR. Med hensyn til de relevante dele af indsigelserne fra den **franske og italienske tilsynsmyndighed** vedrørende pålæggelse af en administrativ bøde for en eventuel yderligere overtrædelse i forbindelse med Meta IE's påberåbelse af artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR, finder Databeskyttelsesrådet omvendt, at de ikke er tilstrækkeligt begrundede og derfor ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR.

5.4.2. Vurdering af realiteten

77. Databeskyttelsesrådet mener, at de indsigelser, der anses for relevante og begrundede i dette underafsnit¹⁴⁷, kræver en vurdering af, om udkastet til afgørelse skal ændres med hensyn til konstateringen vedrørende overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i GDPR. Spørgsmålet om, hvorvidt den norske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrørende pålæggelsen af en administrativ bøde for den foreslåede yderligere overtrædelse er begrundet, vurderes i afsnit 7.4 i denne bindende afgørelse.

78. Ved vurderingen af realiteten af de fremførte indsigelser tager Databeskyttelsesrådet hensyn til den irske tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne og til Meta IE's bemærkninger.

79. Databeskyttelsesrådet noterer sig, at Meta IE i forbindelse med behandlingen af kontaktoplysninger påberåbte sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR (men kun i det omfang en børnebruger har retsevnen til at indgå en bindende kontrakt) eller alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR (med hensyn til børnebrugere, som ikke havde retsevnen til at indgå en kontrakt med Meta IE)¹⁴⁸.

5.4.2.1 Vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR

80. Databeskyttelsesrådet minder om, at personoplysninger kan behandles på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, når: 1) behandlingen finder sted som led i opfyldelsen af en kontrakt med den registrerede, og 2) denne behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af den pågældende kontrakt med den registrerede¹⁴⁹.

81. Med hensyn til eksistensen af en kontrakt noterer Databeskyttelsesrådet sig indsigelserne fra de tyske tilsynsmyndigheder¹⁵⁰ og den finske tilsynsmyndighed¹⁵¹ samt den italienske¹⁵² og den franske tilsynsmyndighed¹⁵³, som satte spørgsmålstejn ved den irske tilsynsmyndigheds undladelse af at vurdere og konkludere, om der forelå en gyldig kontrakt mellem Meta IE og børnebrugerne, for så vidt

---

¹⁴⁷ Der er tale om indsigelserne fra de tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed om Meta IE's påberåbelse af retsgrundlag i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger.

¹⁴⁸ Udkast til afgørelse, punkt 105 og 108. Se også Meta IE's svar på anmodning om oplysninger, tillæg 6 til Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 17-19, hvori Meta IE forklarede, at Meta IE baserede sig på to primære retsgrundlag med henblik på at levere, personalisere og forbedre Facebooks produkter (herunder Instagram), som omfattede levering af Instagrams virksomhedskonto og visningen af en kontaktmulighed i forbindelse med en virksomhedskonto på Instagram, og at disse retsgrundlag er artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR eller alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR.

¹⁴⁹ Artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR.

¹⁵⁰ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 3-4.

¹⁵¹ Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 4-5.

¹⁵² Den italienske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 1.

¹⁵³ Den franske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 11.

angår behandlingen af kontaktoplysninger. Den nederlandske tilsynsmyndighed fremførte, at den ledende tilsynsmyndighed for det første ikke i tilstrækkelig grad vurderede i udkastet til afgørelse, om der var indgået en kontrakt mellem Meta IE og de registrerede om levering af Instagrams virksomhedskonto, og for det andet såede den nederlandske tilsynsmyndighed tvivl om gyldigheden af en sådan kontrakt¹⁵⁴.

82. I udkastet til afgørelse fandt den irske tilsynsmyndighed, at en registreret ved registreringen af en personlig Instagram-konto accepterede Instagrams anvendelsesvilkår¹⁵⁵. Den irske tilsynsmyndighed fandt endvidere i lyset af Meta IE's bemærkninger, at Meta IE kunne påberåbe sig opfyldelsen af et aftaleretsgrundlag i forbindelse med behandling af virksomhedskonto-funktionen på grundlag af anvendelsesvilkårene¹⁵⁶.
83. Meta IE gjorde i sine bemærkninger gældende, at tilsynsmyndighederne ikke har kompetence til at vurdere gyldigheden af kontrakter,¹⁵⁷ og at udkastet til afgørelse under alle omstændigheder klart henviste til et kontraktforhold mellem Meta IE og hver enkelt bruger baseret på anvendelsesvilkårene¹⁵⁸. Meta IE hævdede også, at det i henhold til GDPR ikke havde nogen retlig forpligtelse til at medtage en specifik henvisning til virksomhedskonti i Instagrams anvendelsesvilkår, og at den manglende henvisning derfor ikke har nogen indvirkning på vurderingen af, om behandlingen er nødvendig for opfyldelsen af en kontrakt¹⁵⁹ og ikke er i strid med artikel 12 i GDPR¹⁶⁰.
84. Som nævnt ovenfor er en af forudsætningerne for, at en dataansvarlig kan påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR som retsgrundlag for behandling af personoplysninger, at behandlingen finder sted i forbindelse med opfyldelsen af en kontrakt. Som Databeskyttelsesrådet tidligere har anført, indebærer denne betingelse mere specifikt, at en dataansvarlig i overensstemmelse med sine ansvarlighedsforpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i GDPR skal kunne påvise, a) at der findes en kontrakt, og b) at kontrakten er gyldig i henhold til gældende national aftaleret¹⁶¹.
85. For at vurdere, om Meta IE kunne have påberåbt sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger, analyserer Databeskyttelsesrådet i de følgende afsnit, om den pågældende behandling er **nødvendig** for opfyldelsen af den påståede kontrakt med de registrerede i den foreliggende sag.
86. Meta IE hævdede i sine bemærkninger, at for så vidt angår "nødvendighed", ignorerede de berørte tilsynsmyndigheder de relevante kendsgerninger og betragtninger i den periode, hvor der første gang blev tilbudt virksomhedskonti, og begik fejl ved at: 1) anlægge et for strengt syn på nødvendighedselementet med henblik på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, og 2) uretmæssigt forsøge på med tilbagevirkende kraft at konstatere en overtrædelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR, i kraft af en efterfølgende produktændring, hvilket har farlige konsekvenser for dataansvarlige, der søger at udvikle deres produkter over tid med hensyn til privatlivets fred og sikkerhed¹⁶². Ifølge Meta IE "*blev virksomhedskontoen oprettet for Instagram i 2016, og blev, som det var relevant på det pågældende*

---

¹⁵⁴ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 9-11.

¹⁵⁵ Udkast til afgørelse, punkt 114.

¹⁵⁶ Udkast til afgørelse, punkt 115.

¹⁵⁷ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 50-51.

¹⁵⁸ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 52.

¹⁵⁹ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 53-54.

¹⁶⁰ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 55.

¹⁶¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 26.

¹⁶² Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 58.

tidspunkt, bygget op omkring begrebet en "traditionel" virksomhed, som kan have brugt Instagram til at understøtte sin eksterne tilstedeværelse (dvs. uden for Instagram), som f.eks. et websted eller en fysisk virksomhed. For at gøre det muligt at promovere og kontakte virksomheden uden for Instagram omfattede funktionen en "kontakt"-knap, der skulle gøre det muligt for Instagram-fællesskabet at kommunikere med virksomheden via en kontaktkanal uden for Instagram (f.eks. en forretningstelefon eller e-mail)", og "Databeskyttelsesrådet skal vurdere nødvendighedselementet i henhold til den korrekte begrebsmæssige ramme under hensyntagen til det specifikke formål med den pågældende behandling på det pågældende tidspunkt i overensstemmelse med dets tidligere vejledning"¹⁶³. Ifølge Meta IE skulle overholdelse af artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR derudover vurderes særskilt, den ledende tilsynsmyndigheds konstatering vedrørende artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR havde et snævert anvendelsesområde, og artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR har desuden forskellige og særskilte betydninger, således at en konstatering af manglende overholdelse af artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR ikke automatisk er sidestillet og kan sidestilles med en konstatering af manglende overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR¹⁶⁴.

87. Databeskyttelsesrådet minder om, at nødvendighedsbegrebet har en selvstændig betydning i EU-retten, som skal afspejle målsætningerne i databeskyttelseslovgivningen¹⁶⁵. Navnlig har EU-Domstolen fastslået: "med hensyn til betingelsen om, at behandlingen af oplysninger skal være nødvendig, skal der henvises til, at undtagelser fra og begrænsninger af beskyttelsen af personoplysninger skal holdes inden for det strengt nødvendige"¹⁶⁶.
88. Når opfyldelsen af et aftaleretsgrundlag analyseres, skal nødvendighedskravet fortolkes strengt. Som tidligere anført af Artikel 29-Gruppen (herefter "**Artikel 29-Gruppen**")¹⁶⁷, skal "denne bestemmelse fortolkes strengt og omfatter ikke situationer, hvor behandlingen ikke er reelt nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, men derimod ensidigt pålagt den registrerede af den dataansvarlige"¹⁶⁸.
89. Databeskyttelsesrådet minder om, at i forbindelse med vurderingen af nødvendighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR "er det vigtigt at fastlægge kontraktens præcise rationale, dvs. dens indhold og grundlæggende formål, da det er udgangspunktet for vurderingen af, om databehandlingen er nødvendig af hensyn til dens opfyldelse"¹⁶⁹. Som Databeskyttelsesrådet tidligere har anført, bør der tages hensyn til tjenestens særlige sigte, formål

eller målsætning, og for anvendelsen af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR kræves det, at behandlingen er

---

¹⁶³ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 61.

¹⁶⁴ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 67-72.

¹⁶⁵ *Heinz Huber mod Bundesrepublik Deutschland* (sag 524/06, dom af 18. december 2008, ECLI:EU:C:2008:724) (herefter "**C-524/06 Huber**"), præmis 52.

¹⁶⁶ *Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde v Rīgas pašvaldības SIA 'Rīgas satiksme'* (sag C-13/16, dom af 4. maj 2017, ECLI:EU:C:2017:336) (herefter, "**C-13/16 Rīgas**"), præmis 30.

¹⁶⁷ Artikel 29-Gruppen – forgængeren til Det Europæiske Databeskyttelsesråd – blev nedsat i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter "**direktiv 95/46/EF**") og spillede bl.a. en rolle med hensyn til at bidrage til en ensartet anvendelse af de nationale foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til direktivet. Mange af de materielle principper og bestemmelser i GDPR fandtes allerede i direktiv 95/46/EF, hvorfor Artikel 29-Gruppens retningslinjer i denne henseende er relevante for fortolkningen af GDPR.

¹⁶⁸ Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om den registeransvarliges legitime interesser som omhandlet i artikel 7 i direktiv 95/46/EF, WP 217, vedtaget den 9. april 2014 (herefter "**Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om legitime interesser**"), punkt 16.

¹⁶⁹ Artikel 29-gruppens udtalelse 06/2014 om legitime interesser, punkt 17.

objektivt

nødvendig af hensyn til et formål, som er en *integreret* del af leveringen af den kontraktlige tjeneste til den registrerede¹⁷⁰.

90. Desuden bemærker Databeskyttelsesrådet, at den dataansvarlige skal kunne begrunde nødvendigheden af sin behandling under henvisning til den grundlæggende og gensidige forståelse af det kontraktlige formål. Dette afhænger ikke udelukkende af den dataansvarliges perspektiv, men også af den registreredes begrundede perspektiv ved indgåelse af kontrakten¹⁷¹. I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at børn bør nyde særlig beskyttelse af deres personoplysninger, eftersom de ofte er mindre bevidste om de pågældende risici, konsekvenser og garantier og om deres rettigheder, for så vidt angår behandling af personoplysninger¹⁷².
91. Med hensyn til formålet og målsætning med den specifikke kontrakt hævdede Meta IE, at da virksomhedskontoen blev oprettet, var den bygget op omkring begrebet "traditionel" virksomhed og havde til formål at gøre det muligt for Instagram-fællesskabet at kommunikere med virksomheden via en kontaktkanal uden for Instagram¹⁷³. Den irske tilsynsmyndighed fandt, at "*virksomhedskontoen er kendetegnet ved, at dette sociale medieredskab giver brugerne mulighed for at "skabe, finde, deltage i og dele oplevelser" med andre (som beskrevet i anvendelsesvilkårene) og udgør en central del af den tilbudte Instagram-tjeneste*"¹⁷⁴.
92. Databeskyttelsesrådet er enig i, at behandling kan være objektivt nødvendig for opfyldelsen af en kontrakt, selv om det ikke udtrykkeligt er nævnt i kontrakten¹⁷⁵, men det bør være muligt for en almindelig bruger at identificere det "*grundlæggende og gensidigt forståelige*" kontraktlige formål på grundlag af de oplysninger, som den dataansvarlige fremlægger¹⁷⁶.
93. I betragtning af de oplysninger på højt niveau, der er givet til børnebrugere om Instagram-tjenesten i anvendelsesvilkårene,¹⁷⁷ og at der ikke blev givet specifikke oplysninger om virksomhedskontofunktionen til børnebrugere¹⁷⁸, finder Databeskyttelsesrådet, at offentliggørelsen af kontaktoplysningerne om deres profiler ikke med rimelighed kunne forventes forudset af sådanne børnebrugere i forbindelse med deres brug af Instagram, herunder virksomhedskontofunktionen. Databeskyttelsesrådet er endvidere ikke enig i, at behandlingen af kontaktoplysninger for så vidt angår børnebrugere, kan betragtes som "*integreret i*" eller "*afgørende for*" Instagram-tjenesten, herunder virksomhedskontofunktionen. Som den irske tilsynsmyndighed korrekt har bemærket, er det desuden muligt at have en virksomhedsprofil uden samtidig at offentliggøre kontaktoplysninger¹⁷⁹.

---

¹⁷⁰ Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse 2/2019, punkt 30.

¹⁷¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 32.

¹⁷² Betragtning 38 i GDPR: "*En sådan særlig beskyttelse bør navnlig gælde for [...] indsamling af personoplysninger vedrørende børn, når de anvender tjenester, der tilbydes direkte til et barn*".

¹⁷³ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 61.

¹⁷⁴ Udkast til afgørelse, punkt 115.

¹⁷⁵ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 27.

¹⁷⁶ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 33.

¹⁷⁷ Som identificeret af den irske tilsynsmyndighed blev det relevante aspekt af tjenesten (afsnit 1, Instagrams anvendelsesvilkår, version af 19. april 2018) præsenteret som følger: "*personligt tilpassede muligheder for at skabe, forbinde, kommunikere, opdage og dele*", se udkastet til afgørelse, punkt 114.

¹⁷⁸ Udkast til afgørelse, punkt 115.

¹⁷⁹ Udkast til afgørelse, punkt 353.

Vedtaget

94. Databeskyttelsesrådet minder endvidere om, at en vurdering af, hvad der er nødvendigt, indebærer en kombineret, faktabaseret vurdering af behandlingen af personoplysninger til det formål, der forfølges. Hvis der findes realistiske, mindre indgribende alternativer, er behandlingen ikke nødvendig.¹⁸⁰ I den forbindelse bør der også tages højde for proportionalitetsprincippet¹⁸¹.
95. Databeskyttelsesrådet bemærker, at hvis offentliggørelsen af kontaktoplysningerne rent faktisk kun var tiltænkt traditionelle virksomheder, som Meta IE hævder, var det teknisk muligt at skelne dem fra børnebrugerne under registreringsprocessen på grundlag af aldersoplysninger¹⁸². Det ville derfor have været muligt at undgå at offentliggøre børns kontaktoplysninger, også selv om kontaktknappen for "traditionelle" virksomheder blev bibeholdt.
96. Databeskyttelsesrådet mener endvidere, at nødvendighedsanalysen i det foreliggende tilfælde bør understøttes af ovennævnte analyse af eksistensen af mindre indgribende foranstaltninger. Den irske tilsynsmyndighed analyserede imidlertid ikke i udkastet til afgørelse, om der var andre mindre indgribende foranstaltninger til rådighed til effektivt at nå det mål, der forfølges. I den forbindelse burde den eksisterende mulighed for at kontakte brugerne direkte gennem direkte beskeder inden for platformen have været taget i betragtning. Det fremgår således klart af udkastet til afgørelse, at Meta IE var klar over, at visse brugere af virksomhedskonti foretrak at kommunikere med deres publikum gennem direkte beskeder på Instagram frem for pr. e-mail eller telefon¹⁸³. Det fremgik klart af udkastet til afgørelse, at "[Meta IE] anerkender, at offentliggørelse af telefon- og e-mailkontaktoplysninger ikke altid foretrækkes ud fra virksomhedskontobrugernes perspektiv", fordi, som Meta IE bemærkede, "[...] visse virksomheder også bemærkede, at de foretrak at kommunikere med deres publikum eller kunder via direkte beskeder på Instagram frem for traditionelle midler (f.eks. telefon eller e-mail)"¹⁸⁴. På trods heraf undlod den irske tilsynsmyndighed at tage højde for sådanne omstændigheder i sin vurdering af nødvendighedskravene og begik en fejl i sin konklusion om, at behandlingen af kontaktoplysninger var nødvendig for opfyldelsen af kontrakten i den foreliggende sag.
97. Databeskyttelsesrådet minder om, at der inden for rammerne af "behandling af kontaktoplysninger" også var en behandlingsaktivitet (der fandt sted inden for en bestemt tidsramme), der bestod i offentliggørelse af kontaktoplysninger i almindelig tekst i HTML-kildekoden på Instagram-webstedet. Meta IE fremhævede, at "virksomhedens kontaktoplysninger fremgik af HTML-kildekoden for virksomhedskonti for at tilbyde en "Kontakt"-knap på webudgaven af Instagram", da "webbrowseren skal "tale" til en Instagram-webserver for at kunne vise den relevante Instagram-webseite"¹⁸⁵. Den irske tilsynsmyndighed konstaterede en overtrædelse (som ikke blev bestridt af de indsigelser, der blev fremsat) af princippet om dataminimering, der var begrænset til denne "obligatoriske offentliggørelse (før den 7. marts 2019) af kontaktoplysninger på webstedsversionen af Instagram (i HTML) for alle virksomhedskontobrugere", eftersom dette "medførte, at de pågældende personoplysninger (dvs. børnebrugeres kontaktoplysninger på websider) ikke var begrænset til, hvad der var nødvendigt i forhold til de formål, til hvilke [Meta IE] behandlede disse specifikke

---

¹⁸⁰ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 25.

¹⁸¹ *Volker und Markus Schecke og Eifert* (forenede sager C-92/09 og C-93/09, dom af 9. november 2010, EU:C:2010:662) (herefter "**C-92/09 og C-93/09 Schecke og Eifert**"), præmis 86.

¹⁸² Udkast til afgørelse, punkt 435.

¹⁸³ Udkast til afgørelse, punkt 210.

¹⁸⁴ Udkast til afgørelse, punkt 210 og 238.

¹⁸⁵ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 69.

oplysninger"¹⁸⁶. Som bemærket af den irske tilsynsmyndighed fandt Facebooks sikkerhedsteam, at offentliggørelsen af HTML-kontaktoplysninger ikke var nødvendig, og den blev efterfølgende indstillet¹⁸⁷. Det er Databeskyttelsesrådets opfattelse, at analysen af princippet om dataminimering (artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR) er relevant for nødvendighedsvurderingen på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR¹⁸⁸. Databeskyttelsesrådet finder derfor, at en sådan analyse burde have fulgt op på den ledende tilsynsmyndigheds vurdering af nødvendigheden af behandlingen med henblik på opfyldelse af kontrakten, navnlig med hensyn til offentliggørelsen af kontaktoplysningerne i HTML-kildekoden på Instagram-webstedet. Databeskyttelsesrådet er af den opfattelse, at den irske tilsynsmyndighed ikke kunne have konkluderet, at offentliggørelsen af børnebrugeres kontaktoplysninger i HTML-kildekoden kan anses for at være nødvendig for opfyldelsen af kontrakten mellem Meta IE og børnebrugere.

98. Databeskyttelsesrådet noterer sig også konstateringerne i udkastet til afgørelse om, at behandlingen af kontaktoplysninger kan udgøre en alvorlig risiko for børns rettigheder og frihedsrettigheder¹⁸⁹. Der kunne også være taget højde for sådanne risici i forbindelse med vurderingen af, om behandlingen af børnebrugernes kontaktoplysninger var nødvendig for aftalen.
99. I betragtning af ovenstående¹⁹⁰ og i lyset af de særlige omstændigheder i forbindelse med behandlingen finder Databeskyttelsesrådet, at den irske tilsynsmyndighed ikke i punkt 115 i udkastet til afgørelse kunne have konkluderet, at behandlingen af kontaktoplysninger kan anses for **nødvendig** for opfyldelsen af en kontrakt mellem Meta IE og børnebrugere.
100. Som følge heraf finder Databeskyttelsesrådet, at **Meta IE ikke kunne påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR som retsgrundlag** for behandlingen af kontaktoplysninger.

5.4.2.2. Vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR

101. Databeskyttelsesrådet minder om, at personoplysninger kan behandles på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, når behandlingen er nødvendig af hensyn til den dataansvarliges eller en tredjeparts legitime interesser, for så vidt som disse interesser ikke går forud for de berørte registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. I den forbindelse bør der udvises særlig opmærksomhed, når den registrerede er et barn¹⁹¹.

---

¹⁸⁶ Udkast til afgørelse, punkt 429. Som yderligere præciseret i udkastet til afgørelse dækker konklusion 7 perioden fra den 25. maj 2018 til november 2020, men ikke perioden fra juli 2019 til august 2020, jf. udkastet til afgørelse, punkt 525.

¹⁸⁷ Udkast til afgørelse, punkt 428: "*Da offentliggørelsen af kontaktoplysninger i HTML-kildekoden i marts 2019 ophørte, informerede en repræsentant for Facebook-sikkerhedsteamet Stier om, at de efter at have drøftet denne funktionalitet med Instagram-teamet, havde taget skridt til at fjerne kontaktoplysningerne fra HTML på siden, da det ikke var nødvendigt at medtage dem i deres nuværende form. [Meta IE's] bemærkning om, at denne HTML-behandling var nødvendig, modsiges således direkte af Facebook-sikkerhedsteamets handlinger og ord. FB-I anfører, at denne behandling var nødvendig for at stille virksomhedskonti til rådighed for børnebrugere, som ellers ville blive forhindret i at promovere deres erhvervs-mæssige aktiviteter på Instagram. Omvendt gav Facebook-sikkerhedsteamet klart udtryk for, at denne behandling ikke var nødvendig, og hørte omgående op med denne praksis, så snart det blev gjort opmærksom på den.*"

¹⁸⁸ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 15.

¹⁸⁹ Jf. del G.2 i udkastet til afgørelse.

¹⁹⁰ Punkt 80-98 i denne bindende afgørelse.

¹⁹¹ Artikel 6, stk. 1, litra f) og betragtning 38, i GDPR.

102. Databeskyttelsesrådet minder om¹⁹², at artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR er et af de retsgrundlag, som dataansvarlige kan basere sig på i forbindelse med behandling af personoplysninger, så længe betingelserne herfor er opfyldt¹⁹³.

103. Som EU-Domstolen har bekræftet, fastsætter artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR tre kumulative betingelser for, at behandlingen er lovlig: "*for det første, at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, forfølger en legitim interesse, for det andet, at behandlingen af personoplysninger er nødvendig for at forfølge den legitime interesse, og for det tredje betingelsen om, at de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der tilkommer [den registrerede], ikke går forud herfor*"¹⁹⁴.

a. Spørgsmålet, om der foreligger en legitim interesse

104. Databeskyttelsesrådet minder om, at en legitim interesse kan have juridisk, økonomisk eller immateriel karakter, men skal være reel og aktuel¹⁹⁵, og ikke fiktiv for den pågældende enhed: Som præciseret i EU-Domstolens retspraksis skal den legitime interesse være eksisterende og effektiv på tidspunktet for behandlingen og ikke have en hypotetisk karakter på dette tidspunkt¹⁹⁶. Databeskyttelsesrådet mener endvidere, at den interesse, der forfølges, skal fastlægges på en tilstrækkeligt klar og præcis måde: Fastlæggelsen af og afgrænsningen af den legitime interesse, der forfølges, skal være klart identificeret for at sikre, at den afvejes korrekt i forhold til den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Samtidig skal den legitime interesse være lovlig (dvs. acceptabel i henhold til loven)¹⁹⁷. Som hovedregel kan de interesser, der kan spores tilbage til loven – en lovgivningsmæssig foranstaltning eller et retsprincip – udgøre en "legitim" interesse.

105. Indledningsvis bemærker Databeskyttelsesrådet, at de tyske tilsynsmyndigheder fandt, at der ikke kan eksistere en legitim interesse, når den dataansvarlige kun baserer sig på den, hvis artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR ikke finder anvendelse på mindreårige på grundlag af national ret. Efter de tyske tilsynsmyndigheders opfattelse ville en accept af anvendelsen af artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR i denne situation være en "*omgåelse af de tilsvarende bestemmelser om beskyttelse af børn*" og "*i modstrid med formålet med disse bestemmelser*"¹⁹⁸. I den forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at "*en passende vurdering af balancen i henhold til [artikel 6, stk.1,litra f)] (...) i nogle tilfælde kan være et gyldigt alternativ til uhensigtsmæssig anvendelse af f.eks. "samtykke" som grund" eller "nødvendig for opfyldelsen af en kontrakt", jf. artikel 29-Gruppen. På denne måde giver [artikel 6, stk. 1, litra f)] supplerende garantier i forhold til de øvrige forud fastsatte grunde*"¹⁹⁹. Det forekommer derfor ikke umuligt for en dataansvarlig at basere sig på artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, hvis de krav, der er fastsat i GDPR, er opfyldt i betragtning af de særlige omstændigheder ved behandlingen. For at afgøre, om behandling af personoplysninger kan baseres på artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, skal dataansvarlige

---

¹⁹² Databeskyttelsesrådets retningslinjer 8/2020 vedrørende målretning mod brugere af sociale medier, version 2.0, vedtaget den 13. april 2021, punkt 48.

¹⁹³ Se også Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om begrebet legitime interesser, punkt 10-11.

¹⁹⁴ C-13/16 *Rīgas*, præmis 28.

¹⁹⁵ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2019 om brug af videoudstyr til behandling af personoplysninger, version 2.0, vedtaget den 29. januar 2020 (herefter "**Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2019 om videoudstyr**"), punkt 18 og 20.

¹⁹⁶ *TK mod Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA* (sag-C 708/18, dom af 11. december 2019, ECLI:EU:C:2019:1064), præmis 44.

¹⁹⁷ Jf. i denne forbindelse Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om begrebet legitime interesser, punkt 25.

¹⁹⁸ Den tyske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 5.

¹⁹⁹ Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om begrebet legitime interesser, punkt 10 og 49.

foretage en detaljeret vurdering af, om ovennævnte kumulative betingelser kan opfyldes, således at behandlingen af personoplysninger er lovlig.

106. I udkastet til afgørelse fandt den irske tilsynsmyndighed, at de legitime interesser, der forfølges, er Meta IE's og andre Instagram-brugeres legitime interesser, "*for så vidt som offentliggørelse af kontaktoplysninger for offentligheden kan være en rimelig og lovlig måde at promovere en erhvervsvirksomhed eller et andet offentligt initiativ*"²⁰⁰. Den italienske tilsynsmyndighed præciserede ikke, om den refererede til alle Instagrambrugere eller til en bestemt type brugere. Ud fra den registeransvarliges bemærkninger, som der henvises til i punkt 109 i udkastet til afgørelse, ser det ud til, at den irske tilsynsmyndighed fulgte den tidligere fortolkning (dvs. hensynet til alle Instagrambrugernes interesser).

107. Meta IE anførte i sin bemærkning, at "*visningen af virksomhedskontaktoplysninger tjente [Meta IE]'s legitime interesse i at skabe, levere, støtte og vedligeholde innovative produkter og funktioner, der gør det muligt for personer under myndighedsalderen at udtrykke sig, kommunikere og engagere sig i information og fællesskaber, der er relevante for deres interesser, og opbygge et fællesskab. Visningen af virksomhedskontaktoplysninger på en virksomhedskonto tjente også den legitime interesse for andre Instagrambrugere, som forsøgte at oprette en sådan konto*"²⁰¹. Ifølge Meta IE's bemærkning er de legitime interesser, der forfølges, derfor forbundet med Instagrambrugeres grundlæggende ret til at oprette og drive egen virksomhed og den grundlæggende ret til ytringsfrihed²⁰². Den irske tilsynsmyndighed syntes at være enig i en sådan fortolkning²⁰³, selv om den ikke præciserede, hvordan den nåede frem til denne konklusion.

108. Den nederlandske og den finske tilsynsmyndighed gjorde i deres indsigelser gældende, at den irske tilsynsmyndighed ikke i tilstrækkelig grad vurderede, om de interesser, som Meta IE har formuleret, er tilstrækkeligt klare, præcise, lovlige (dvs. acceptable i henhold til loven), og om de reelt eksisterer²⁰⁴.

109. Som anført ovenfor beskrev Meta IE de forskellige interesser, som den forfulgte med behandlingen af personoplysninger. Meta IE forfulgte mere specifikt:

- den dataansvarliges legitime interesse i at "*skabe, levere, støtte og vedligeholde innovative produkter og funktioner, der sætter personer under myndighedsalderen i stand til at udtrykke sig, kommunikere og engagere sig i oplysninger og fællesskaber, der er relevante for deres interesser, og deltage i opbygningen af et fællesskab*", og
- en tredjeparts (dvs. andre Instagrambrugeres) legitime interesse i at kunne indgå i et samarbejde med virksomhedskontohavere.

110. Som anført ovenfor skal den registeransvarliges legitime interesse være tilstrækkeligt klart formuleret og være reel og aktuel, og svare til aktuelle aktiviteter eller til fordele, der forventes i den nærmeste fremtid²⁰⁵. De ovennævnte interesser, som den dataansvarlige hævdede at forfølge via de pågældende behandlingsaktiviteter, blev identificeret og beskrevet på en vag måde. Dette gælder især

---

²⁰⁰ Udkast til afgørelse, punkt 118.

²⁰¹ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 77.

²⁰² Meta IE's artikel 65-bemærkninger, tillæg 5, afsnit 2.a.

²⁰³ Udkast til afgørelse, punkt 121.

²⁰⁴ Den nederlandske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 28; Den finske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 14.

²⁰⁵ Se også Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om begrebet legitime interesser, punkt 24.

for den anden omtalte interesse. Databeskyttelsesrådet sætter derfor spørgsmålstegn ved, om den legitime interesse, som Meta IE har gjort gældende, opfylder kravene om at være tilstrækkeligt specifik, til trods for Meta IE's påstande om det modsatte²⁰⁶. På grund af kravets manglende specificitet kan Databeskyttelsesrådet derfor ikke vurdere, om de påberåbte interesser er reelle og lovlige (dvs. acceptable i henhold til loven). Databeskyttelsesrådet mener også, at evalueringen af eksistensen af den eller de legitime interesser, der forfølges, burde have været mere underbygget i udkastet til afgørelse.

111. Under alle omstændigheder er eksistensen af en legitim interesse kun én af de tre kumulative betingelser, der skal være opfyldt for lovligt at kunne påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR. Databeskyttelsesrådet analyserer nedenfor de to øvrige betingelser under hensyntagen til de påståede legitime interesser, som den dataansvarlige har beskrevet og identificeret, hvis de skulle anses for at være tilstrækkeligt klare, præcise, reelle og lovlige (dvs. acceptable i henhold til lovgivningen).

b. Nødvendigheden af behandlingen af hensyn til de legitime interesser

112. Som anført ovenfor, har nødvendighedsbegrebet en selvstændig betydning i EU-retten, som skal afspejle målsætningerne i databeskyttelseslovgivningen²⁰⁷. En vurdering af, hvad der er nødvendigt, indebærer en kombineret, faktabaseret vurdering af behandlingen til det formål, der forfølges. Hvis der findes realistiske, mindre indgribende alternativer, kan behandlingen ikke anses for at være "nødvendig".²⁰⁸

113. Med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR kræver nødvendigheden af behandlingen en sammenhæng mellem behandlingen og den eller de legitime interesser, der forfølges, og bør ikke føre til en urimelig bred fortolkning heraf²⁰⁹. I den forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at princippet om dataminimering er relevant²¹⁰. Databeskyttelsesrådet bemærker, at den irske tilsynsmyndighed konstaterede en overtrædelse af princippet om dataminimering, der var begrænset til "*den obligatoriske offentliggørelse (før den 7. marts 2019) af kontaktoplysninger på webstedsversionen af Instagram (i HTML) for alle virksomhedskontobrugere*", da det "*førte til, at de pågældende personoplysninger (dvs. børnebrugeres kontaktoplysninger på websider) ikke var begrænset til, hvad der var nødvendigt i forhold til de formål, hvortil [Meta IE] behandlede disse specifikke oplysninger*"²¹¹. Databeskyttelsesrådet finder, at en sådan analyse burde have fulgt op på vurderingen af nødvendigheden af behandlingen, navnlig med hensyn til behandlingen af HTML-publikationer, som anført ovenfor.

114. Det er desuden relevant også i denne forbindelse at fremhæve, at det ved vurderingen af nødvendigheden af en given behandlingsaktivitet bør undersøges, om der findes mindre indgribende midler, der kan bidrage effektivt til at opfylde de interesser, der forfølges. I den forbindelse bør der

---

²⁰⁶ Meta IE, artikel 65-bemærkninger, punkt 77.

²⁰⁷ C-524/06 *Huber*, præmis 52.

²⁰⁸ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2019, punkt 25, og C-92/09 og C-93/09 *Schecke og Eifert*, præmis 86. Det er Databeskyttelsesrådets opfattelse, at eksistensen af andre mindre indgribende midler som led i nødvendighedsvurderingen er i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis og GDPR, for så vidt som en sådan vurdering tager hensyn til muligheden for *effektivt* at nå målene med andre midler. I denne henseende er der ingen modstrid mellem indsigelserne (og Databeskyttelsesrådets holdning) og Domstolens dom i sag C-524/06, *Huber*, i modsætning til, hvad Meta IE hævdede (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 78-79).

²⁰⁹ Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om legitime interesser, punkt 29.

²¹⁰ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2019 om videoudstyr, punkt 29.

²¹¹ Udkast til afgørelse, punkt 429.

også tages højde for proportionalitetsprincippet²¹². Den irske tilsynsmyndighed analyserede imidlertid ikke i udkastet til afgørelse, om der var andre mindre indgribende midler til rådighed til effektivt at nå de mål, der forfølges. I den forbindelse burde den eksisterende mulighed for at kontakte virksomhedskontobrugere direkte gennem direkte beskeder inden for platformen være taget i betragtning. Det fremgår således klart af udkastet til afgørelse, at Meta IE før den 4. september 2019 var klar over, at visse brugere af virksomhedskonti foretrak at kommunikere med deres publikum gennem direkte beskeder på Instagram frem for pr. e-mail eller telefon²¹³. Den irske tilsynsmyndighed anførte klart, at "[Meta IE] anerkender, at offentliggørelse af telefon- og e-mailkontaktoplysninger ikke altid blev foretrukket ud fra virksomhedskontobrugernes perspektiv", fordi visse virksomheder, ifølge Meta IE, også havde angivet, at de foretrak [...] at kommunikere med deres publikum eller kunder via direkte beskeder på Instagram frem for traditionelle midler (f.eks. telefon eller e-mail).²¹⁴ Den irske tilsynsmyndighed mente også, at "det er muligt at have en virksomhedsprofil uden samtidig at offentliggøre kontaktoplysninger"²¹⁵. På trods heraf undlod den irske tilsynsmyndighed at tage hensyn til sådanne omstændigheder ved vurderingen af nødvendigheden af behandlingen af kontaktoplysninger.

115. Endelig bemærker Databeskyttelsesrådet, at den irske tilsynsmyndighed fandt, at det under visse omstændigheder kan have været nødvendigt at offentliggøre kontaktoplysninger for mindreårige i nogle tilfælde, navnlig med hensyn til de virksomhedsbrugere, der ønskede at kunne kontaktes offentligt via e-mail eller telefon i forbindelse med deres erhvervsmæssige aktiviteter²¹⁶.
116. Databeskyttelsesrådet mener, at den metode, som den irske tilsynsmyndighed har valgt ved vurderingen af nødvendigheden af behandlingen, er væsentligt fejlbehæftet. Som anført ovenfor kræver anvendelsen af artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, at behandlingen er nødvendig for at opfylde de legitime interesser, der forfølges, hvilket Meta IE i det foreliggende tilfælde anser for at være interessen i at drive sin virksomhed og Instagrambrugernes interesse i at kontakte virksomhedskontohaverne og kommunikere med dem²¹⁷. De fordele, som en sådan behandling kan medføre for den registrerede (dvs. i dette tilfælde børnebrugere med virksomhedskonti), er ikke et relevant element i vurderingen af nødvendigheden af behandlingen. Artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR er klar, når det anføres, at de legitime interesser er den dataansvarliges eller tredjemands (og ikke den registreredes) legitime interesser. Ved vurderingen af nødvendigheden af behandlingen skal der derfor tages hensyn til de legitime interesser, der er på spil, med hensyn til den dataansvarlige og, hvis det er relevant, de berørte tredjeparter (dvs. i dette tilfælde Meta IE og alle Instagrambrugere).
117. På grund af den metode, som den irske tilsynsmyndighed vedtog, undlod den i udkastet til afgørelse at begrunde, hvorfor offentliggørelsen af kontaktoplysninger efter dens opfattelse var nødvendig for at opfylde formålene med Meta IE's og andre Instagrambrugeres legitime interesser. Det fremgår nemlig af udkastet til afgørelse, at Instagrambrugere havde andre kommunikationsmidler med virksomhedsbrugere, som ikke i væsentlig grad reducerede muligheden for at kommunikere med disse konti. Adgangen til andre kommunikationsmidler med virksomhedskontobrugere fremgår også af, at visse virksomhedskontobrugere endda foretrak at kommunikere med deres publikum via direkte beskeder inden for platformen og ikke ønskede, at deres oplysninger skulle være offentligt

---

²¹² C-92/09 og C-93/09, *Schecke og Eifert*, præmis 86.

²¹³ Udkast til afgørelse, punkt 210.

²¹⁴ Udkast til afgørelse, punkt 210 og 238.

²¹⁵ Udkast til afgørelse, punkt 353.

²¹⁶ Udkast til afgørelse, punkt 119.

²¹⁷ Se punkt 109 i denne bindende afgørelse.

tilgængelige. Som den irske tilsynsmyndighed erkendte, "er det også klart, at mange virksomhedskontobrugere ikke kræver offentliggørelse af personlige kontaktoplysninger for at forfølge deres erhvervmæssige formål på Instagram"²¹⁸, og at "kravet om at offentliggøre kontaktoplysninger klart ikke var "hensigtsmæssigt" siden maj 2018"²¹⁹. Dette viser med stor sikkerhed, at Instagrambrugere kunne have opnået den påståede legitime interesse i at kommunikere med virksomhedskontoindehavere, også selv om deres kontaktoplysninger ikke var offentlige, og Meta IE kunne derfor også opfylde sin påståede legitime interesse i at skabe, levere, støtte og vedligeholde innovative produkter, der sætter børn i stand til at udtrykke sig selv, kommunikere og opbygge forhold med andre.

118. Databeskyttelsesrådet er derfor af den opfattelse, at den irske tilsynsmyndighed ikke tog hensyn til de relevante legitime interesser, da den foretog vurderingen af nødvendigheden af behandlingen, og den burde derfor ikke have konkluderet²²⁰, at behandlingen kan have været nødvendig under visse omstændigheder.
119. Af de grunde, der er beskrevet ovenfor, mener Databeskyttelsesrådet, at der er tilstrækkelige elementer til at rejse betydelig tvivl om, hvorvidt offentliggørelse af kontaktoplysninger for børnebrugere er nødvendig af hensyn til de legitime interesser, der forfølges.
120. Selv om det under visse omstændigheder kunne konstateres, at behandlingen er nødvendig, er der under alle omstændigheder, for lovligt at kunne basere sig på artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR som retsgrundlag for behandlingen, et behov for at sikre, at de registreredes interesser og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke går forud for de legitime interesser, der forfølges.

c. Afvejning af interesser

121. Når en dataansvarlig agter at påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, skal denne vurdere risikoen for krænkelse af den registreredes rettigheder. Det afgørende kriterium er i denne henseende intensiteten af indgrebet i forhold til den enkeltes rettigheder og frihedsrettigheder²²¹. Databeskyttelsesrådet har tidligere anført, at intensiteten bl.a. kan defineres ved den type oplysninger, der indsamles, omfanget, antallet af berørte registrerede, den pågældende situation, de registreredes faktiske interesser, alternative midler samt datavurderingens art og omfang²²². Den registreredes rimelige forventninger på det pågældende tidspunkt i sammenhæng med behandlingen skal ligeledes tages i betragtning²²³. I den forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at den registreredes alder kan være en af de faktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med interesseafvejningen²²⁴.
122. Formålet med interesseafvejningen er at forstå behandlingens indvirkning på de registrerede med henblik på at fastslå, om deres interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud for den dataansvarliges legitime interesser. Formålet er ikke at forhindre *enhver* negativ indvirkning på den registrerede, men at forhindre *uforholdsmæssigt store* konsekvenser²²⁵. En sådan

---

²¹⁸ Udkast til afgørelse, punkt 429.

²¹⁹ Udkast til afgørelse, punkt 433.

²²⁰ Se udkast til afgørelse, punkt 119.

²²¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2019 om videoudstyr, punkt 32.

²²² Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2019 om videoudstyr, punkt 33.

²²³ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2019 om videoudstyr, punkt 36.

²²⁴ Sag C-13/16, *Rīgas*, præmis 33, og Artikel 29-Gruppens udtalelse 06/2014 om legitime interesser, punkt 40.

²²⁵ Artikel 29-Gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 41.

virkning omfatter de forskellige måder, hvorpå en person kan blive påvirket – positivt eller negativt – af behandlingen, og bør tage højde for eventuelle (potentielle eller faktiske) positive og negative konsekvenser af en sådan behandling²²⁶. Disse konsekvenser kan omfatte potentielle eller fremtidige beslutninger eller handlinger fra tredjeparters side eller frygt og psykisk belastning, som den registrerede kan opleve, når vedkommende mister kontrol over personoplysninger, f.eks. gennem eksponering på internettet²²⁷. De centrale elementer, der skal vurderes, er dels sandsynligheden for, at risikoen indtræder, og dels alvoren af konsekvenserne²²⁸. Databeskyttelsesrådet understreger, at beskyttelsesforanstaltninger spiller en særlig rolle med hensyn til at reducere eventuelle unødige konsekvenser for den registrerede. For at sikre, at de registreredes interesser og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke går forud for de legitime interesser, der forfølges, skal de pågældende garantier være passende og tilstrækkelige og uomtvisteligt og væsentligt mindske indvirkningen på de registrerede²²⁹.

123. Vurderingen bør ligeledes tage hensyn til de foranstaltninger, som den dataansvarlige planlægger at træffe for at opfylde sine forpligtelser, herunder med hensyn til proportionalitet og gennemsigtighed²³⁰. Sammenhængen mellem afvejningstesten, gennemsigtighed og ansvarlighedsprincippet er allerede blevet understreget af Artikel 29-Gruppen, som fandt det "afgørende" i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR²³¹. I den forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at hvis den dataansvarlige skjuler vigtige oplysninger for den registrerede, vil den dataansvarlige ikke opfylde kravene om den registreredes rimelige forventninger og en samlet acceptabel afvejning af interesser²³².

124. I udkastet til afgørelse var den irske tilsynsmyndighed uenig i Meta IE's analyse af tilstrækkeligheden af de oplysninger, der gives til børnebrugere, og de gennemførte sikkerhedsforanstaltninger, som efter den irske tilsynsmyndigheds opfattelse ikke afbødede alle relevante risici for børnebrugere²³³. Da foranstaltningerne ikke var tilstrækkelige, konkluderede den irske tilsynsmyndighed, at "*der er mulige og alvorlige risici forbundet med de to former for behandling, der er genstand for denne undersøgelse; disse risici vedrører primært den mulige kommunikation mellem børnebrugere og farlige personer, både på og uden for Instagram-plattformen (...). Jeg finder det også godt gjort, at de foranstaltninger og garantier, som [Meta IE] har gennemført (i form af kontomuligheder, værktøjer og oplysninger), ikke var tilstrækkelige i forhold til de specifikke behandlingsaktiviteter, der er tale om*", da de "*ikke i tilstrækkelig grad mindsker risikoen for kommunikation mellem farlige personer og børnebrugere. Jeg deler derfor ikke [Meta IE's] synspunkt om, at den omhandlede behandling ikke medførte en høj risiko for børns rettigheder og frihedsrettigheder*"²³⁴. Den irske tilsynsmyndighed fandt også, at ændringerne af behandlingen i juli og september 2019 "*reducerede, men ikke i tilstrækkelig grad afbødede risiciene for børnebrugere i forbindelse med behandlingen*"²³⁵. Meta IE hævdede, at hverken de berørte tilsynsmyndigheder eller den irske tilsynsmyndighed lagde "*behørig vægt på den anden halvdel af afvejningstesten for at afbøde*

---

²²⁶ Artikel 29-Gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 37.

²²⁷ Artikel 29-Gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 37.

²²⁸ Artikel 29-Gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 38.

²²⁹ Artikel 29-Gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 31.

²³⁰ Artikel 29-gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 33 og 41.

²³¹ Artikel 29-gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 43.

²³² Se Artikel 29-Gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 44.

²³³ Udkast til afgørelse, punkt 120.

²³⁴ Udkast til afgørelse, punkt 356.

²³⁵ Udkast til afgørelse, punkt 389.

og/eller afbøde" risiciene for de registrerede²³⁶. Databeskyttelsesrådet er derfor ikke enig i Meta IE's synspunkt og mener, at den irske tilsynsmyndigheds vurdering af risikoen er nøjagtig. Databeskyttelsesrådet understreger også, at det er muligt at opfylde målet om effektivt at mindske risikoen for børn og samtidig sikre deres ret til ytringsfrihed ved at gennemføre passende garantier og foranstaltninger²³⁷.

125. Den irske tilsynsmyndighed forholdt sig også til den manglende gennemsigtighed med hensyn til oplysningerne om offentliggørelsen af kontaktoplysningerne. I den forbindelse anførte den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse, at "[Meta IE] lettede offentliggørelsen af telefon- og e-mailkontaktoplysninger for børn helt ned til 13 år ved hjælp af en strømlinet proces for flytning af konti, som automatisk udfyldte visse oplysninger for brugeren, uden at advare børnebrugere om, at offentliggørelse af deres personlige kontaktoplysninger kunne medføre en høj risiko for deres rettigheder og frihedsrettigheder"²³⁸. Under hensyntagen til både risikovurderingen og de afbødende foranstaltninger samt manglen på oplysninger konkluderede den irske tilsynsmyndighed derfor, at "[Meta IE's] behandling af kontaktoplysninger (både før og efter september 2019) medfører store risici for børns rettigheder og frihedsrettigheder med henblik på artikel 35, stk. 1, i GDPR"²³⁹.

126. Som nævnt ovenfor har gennemsigtigheden af de oplysninger, der gives, indvirkning på de registreredes rimelige forventninger. På samme måde er passende og tilstrækkelige supplerende garantier dem, der uomtvisteligt og i væsentlig grad reducerer indvirkningen på de registrerede. Dette er vigtige elementer, der skal tages i betragtning ved vurderingen af interesseafvejningen. Selv om den irske tilsynsmyndighed anerkender manglen på passende foranstaltninger og oplysninger og de alvorlige risici, som dette skaber for børnebrugere, konkluderede den i forbindelse med analysen af afvejningen for at kontrollere, om Meta IE kan påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, imidlertid kun, at det under visse omstændigheder er muligt, at de legitime interesser ikke vil blive tilsidesat af barnets tarv eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder²⁴⁰. På trods af manglen på passende oplysninger konkluderede den irske tilsynsmyndighed desuden, at teknisk kompetente brugere kunne have forventet offentliggørelsen, uanset deres alder²⁴¹. Databeskyttelsesrådet finder det særligt problematisk, at det på trods af risiciene ved behandlingen, som Meta IE selv har anerkendt²⁴², var obligatorisk at offentliggøre børnebrugeres kontaktoplysninger indtil den 4. september 2019. Faktisk blev børnebrugere end ikke informeret om en sådan offentliggørelse, da valgmuligheden kun angav, at "*disse kontaktmuligheder vil være knyttet til din virksomhedsprofil*"²⁴³. Selv om der sidst på skærmbilledet var en bemærkning om, at "*folk vil kunne sende en e-mail, ringe til og få rutevejledninger til din virksomhed [...]*", præciserede den ikke, at det skyldtes offentliggørelsen af oplysningerne. Efter Databeskyttelsesrådets opfattelse er det ikke rimeligt at forvente, at en normal bruger, endside et barn, selv om denne er teknisk kompetent, ville kunne udlede af en så vag erklæring, at deres oplysninger ville blive offentliggjort, og at det ville gøre det muligt for enhver (herunder personer, som de ikke havde haft kontakt eller forbindelse med) at kontakte dem direkte. Som den irske tilsynsmyndighed bemærkede, kan udtrykket "vil kunne" faktisk være blevet opfattet af

---

²³⁶ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 10.

²³⁷ Se udkast til afgørelse, punkt 353.

²³⁸ Udkast til afgørelse, punkt 389 (fremhævning tilføjet).

²³⁹ Udkast til afgørelse, punkt 389 (fremhævning tilføjet).

²⁴⁰ Udkast til afgørelse, punkt 123. Den irske tilsynsmyndighed henviste navnlig til situationer, "*hvor behandlingen fandt sted i forbindelse med velovervejede erhvervs-mæssige aktiviteter*".

²⁴¹ Udkast til afgørelse, punkt 122.

²⁴² Udkast til afgørelse, punkt 381; Meta IE's artikel 65-bemærkninger, tillæg 5, afsnit 4.2.a og 4.2.b.

²⁴³ Udkast til afgørelse, punkt 42, figur 1.

børnebrugere som en indikation af, at det var en betingelse, at brugeren selv kunne indføre en yderligere funktion for offentliggørelse af kontaktoplysninger²⁴⁴.

127. På baggrund af ovenstående er Databeskyttelsesrådet af den opfattelse, at den irske tilsynsmyndighed ikke foretog en korrekt vurdering af virkningen af behandlingen, da den foretog interesseafvejningen. Den irske tilsynsmyndighed tog konkret kun hensyn til de positive konsekvenser af behandlingen²⁴⁵, mens den ikke lagde tilstrækkelig vægt på alle andre relevante elementer og de risici, den selv havde identificeret.
128. Databeskyttelsesrådet mener derfor, at med hensyn til offentliggørelsen af børnebrugeres kontaktoplysninger **før den 4. september 2019** gik børnenes interesser og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder forud for de legitime interesser, der forfølges. Databeskyttelsesrådet når frem til denne konklusion i betragtning af de alvorlige risici, som den irske tilsynsmyndighed har identificeret, manglen på passende foranstaltninger til at imødegå disse risici, manglen på korrekte oplysninger til de registrerede om offentliggørelse og konsekvenserne heraf og den manglende mulighed for at fravælge offentliggørelsen. Alle disse elementer betyder, at de registreredes interesser og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder vejer tungere.
129. Med hensyn til behandlingen af børnebrugeres personoplysninger **efter den 4. september 2019** bemærker Databeskyttelsesrådet, at det på skærmen med funktioner stod anført, at kontaktoplysningerne ville blive vist offentligt i brugernes profil, "*så folk kan kontakte dig*"²⁴⁶. Denne ændring af ordlyden kunne have gjort det muligt for børnebrugere at forstå, at alle og enhver kunne kontakte dem, da deres oplysninger ville være offentligt tilgængelige²⁴⁷. Desuden fik børnebrugere mulighed for at fravælge offentliggørelsen af deres kontaktoplysninger. Tilgængeligheden af en veludformet fravælgelsesmulighed, uden at der er behov for nogen begrundelse for at gøre brug af den, og forholdet mellem afvejningstesten og gennemsigtigheden er afgørende for afvejningen i henhold til artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR. I de tilfælde, hvor det er vanskeligt at finde en balance, kan en veludformet og brugbar fravælgelsesmekanisme spille en vigtig rolle med hensyn til at beskytte de registreredes rettigheder og interesser²⁴⁸. I den henseende er det relevant at huske på den irske tilsynsmyndigheds konstatering i udkastet til afgørelse af, at de oplysninger, som Meta IE gav til børnebrugere efter den 4. september 2019 i forbindelse med flytning af virksomhedskonti, var i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1 og artikel 13, stk. 1, litra c) og e), i GDPR (konklusion 3 i udkastet til afgørelse)²⁴⁹.
130. Når det er sagt, finder Databeskyttelsesrådet, at disse elementer ikke er tilstrækkelige til at ændre resultatet af afvejningstesten i lyset af ovennævnte betragtninger. Dette er navnlig tilfældet på grund af den høje risiko, der følger af offentliggørelsen af kontaktoplysninger som forklaret ovenfor i punkt 124, og det forhold, at børn ikke blev advaret om sådanne risici. Disse omstændigheder blev ikke påvirket af de ændringer, der blev foretaget pr. 4. september 2019, og disse ændringer var derfor ikke tilstrækkelige til at ændre resultatet af afvejningstesten.
131. På grundlag af ovenstående opfyldte offentliggørelsen af børnebrugeres kontaktoplysninger før og efter den 4. september 2019 ikke kravene i artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR, da de registreredes

---

²⁴⁴ Udkast til afgørelse, punkt 184 og 185.

²⁴⁵ Se udkastet til afgørelse, punkt 121, hvor den irske tilsynsmyndighed vurderede de potentielle negative konsekvenser, hvis behandlingen ikke fandt sted.

²⁴⁶ Udkast til afgørelse, punkt 42, figur 2.

²⁴⁷ Se ligeledes udkast til afgørelse, punkt 206.

²⁴⁸ Artikel 29-Gruppens udtalelse 6/2014 om legitime interesser, punkt 45.

²⁴⁹ Udkast til afgørelse, punkt 206.

Vedttaget

interesser og grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud for de påståede legitime interesser, der forfølges.

132. I betragtning af Databeskyttelsesrådets konklusion i punkt 118-119 og navnlig punkt 131 ovenfor er det Databeskyttelsesrådets opfattelse, at Meta IE **ikke kunne basere sig på artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR for behandling af kontaktoplysninger, da behandlingen enten var unødvendig eller, hvis den blev anset for nødvendig, ikke bestod afvejningstesten.**

5.4.2.3. Konklusion vedrørende manglende retsgrundlag

133. I betragtning af konklusionerne i punkt 100 og 132 i denne bindende afgørelse, dvs. at Meta IE hverken kunne basere sig på artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR eller artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR for behandling af kontaktoplysninger, og i betragtning af at Meta IE alternativt baserede sig på disse to retsgrundlag for den pågældende behandling²⁵⁰, finder Databeskyttelsesrådet, at Meta IE behandlede personoplysningerne på en ulovlig måde²⁵¹. Som følge heraf **overtrådte** Meta IE i dette omfang **artikel 6, stk. 1, i GDPR**. Databeskyttelsesrådet pålægger derfor den irske tilsynsmyndighed at ændre sit udkast til afgørelse for at fastslå den relevante overtrædelse.
134. I betragtning af karakteren og alvoren af overtrædelsen samt antallet af berørte registrerede pålægger Databeskyttelsesrådet endvidere den irske tilsynsmyndighed at revurdere sine påtænkte foranstaltninger i overensstemmelse med Databeskyttelsesrådets konklusioner med henblik på at medtage den yderligere overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR. I den forbindelse skal den yderligere overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR tages i betragtning i påbuddet om efterlevelse, i det omfang behandlingen er i gang, for at sikre, at Meta IE's forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i GDPR får fuld virkning.
135. Med hensyn til pålæggelsen af en administrativ bøde for overtrædelsen af artikel 6, stk. 1, i GDPR henviser Databeskyttelsesrådet til afsnit 7.4.2.4 i denne bindende afgørelse med henblik på sin vurdering.

6 OM POTENTIELLE YDERLIGERE (ELLER ALTERNATIVE) OVERTRÆDELSER AF GDPR, SOM DE BERØRTE TILSYNSMYNDIGHEDER HAR IDENTIFICERET

6.1. Om potentielle overtrædelser af artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger

6.1.1. Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse

136. Med hensyn til retsgrundlaget for behandlingen af kontaktoplysninger overvejede den irske tilsynsmyndighed i sin undersøgelse og udkastet til afgørelse udelukkende, om Meta IE kunne påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b) og alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR som retsgrundlag²⁵² (som sammenfattet ovenfor i punkt 25-31 i denne bindende afgørelse).

---

²⁵⁰ Udkast til afgørelse, punkt 105 og 108; Meta IE's artikel 65-bemærkninger, tillæg 6 (Meta IE's svar på anmodning om oplysninger), punkt 17-19.

²⁵¹ Artikel 6, stk. 1, i GDPR: "Behandling er kun lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af følgende forhold gør sig gældende: [...]".

²⁵² Udkast til afgørelse, punkt 100-125.

6.1.2. Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder

137. De **tyske tilsynsmyndigheder** rejste indsigelse mod, at det eneste gældende retsgrundlag for behandling af kontaktoplysninger er samtykke i **henhold til artikel 6, stk. 1, litra a)**, i GDPR. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder burde Meta IE desuden have sikret sig forældrenes samtykke for mindreårige brugere under 16 år, medmindre dette er reguleret anderledes af den nationale lovgiver²⁵³. De tyske tilsynsmyndigheder gjorde også indsigelse mod, at den ledende tilsynsmyndighed ikke havde konstateret en overtrædelse af artikel 7 og 8, stk. 1, i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger som følge af overtrædelsen af artikel 6, stk. 1, litra a), i GDPR. Efter de tyske tilsynsmyndigheders opfattelse burde Meta IE have efterlevet samtykkekravene i artikel 7 i GDPR og de betingelser, der gælder for et barns samtykke i henhold til artikel 8, stk. 1, i GDPR. Meta IE havde imidlertid hverken opfyldt betingelserne i artikel 7 i GDPR eller sikret sig forældrenes samtykke med hensyn til børn under 16 år som krævet i artikel 8²⁵⁴ i GDPR. De tyske tilsynsmyndigheder anmodede også den ledende tilsynsmyndighed om at træffe yderligere specifikke korrigerende foranstaltninger som følge af de mulige overtrædelser²⁵⁵.

6.1.3. Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne

138. Den irske tilsynsmyndighed bekræftede, at den ikke agter at "*følge*" de indsigelser, der blev fremsat af de berørte tilsynsmyndigheder, og/eller ikke mener, at indsigelserne er relevante og begrundede²⁵⁶.

6.1.4. Databeskyttelsesrådets analyse

139. Databeskyttelsesrådet bemærker, at den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse analyserede, om Meta IE kunne basere sig på artikel 6, stk. 1, litra b), og alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR i forbindelse med behandlingen af kontaktoplysninger. Databeskyttelsesrådet bemærker, at de berørte tilsynsmyndigheder kan rejse en relevant og begrundet indsigelse mod yderligere overtrædelser i forbindelse med de konklusioner, der skal drages af resultaterne af undersøgelsen²⁵⁷, eller rejse tvivl om, hvorvidt den ledende tilsynsmyndighed har foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af de relevante overtrædelser af GDPR²⁵⁸. I de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse anmodes den ledende tilsynsmyndighed om at finde overtrædelser af artikel 6, stk. 1, litra a), i GDPR og dermed af artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR. I den henseende er de potentielle overtrædelser af artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR en konsekvens af den potentielle overtrædelse af artikel 6, stk. 1, litra a), i GDPR. Databeskyttelsesrådet er imidlertid for det første af den opfattelse, at indsigelsen vedrørende overtrædelsen af artikel 6, stk. 1, litra a), i GDPR undlader at etablere en direkte sammenhæng med det specifikke retlige og faktuelle indhold af udkastet til afgørelse og derfor ikke er relevant. Eftersom Databeskyttelsesrådet finder, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, for så vidt som den vedrører Meta IE's efterlevelse af artikel 6, stk. 1, litra a), i GDPR, ikke er relevant, påvirker dette også relevansen af de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, for så vidt som den vedrører Meta IE's efterlevelse af artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR. Databeskyttelsesrådet finder derfor, at de

---

²⁵³ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 8-9.

²⁵⁴ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 8-10.

²⁵⁵ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 10.

²⁵⁶ Skrivelse af 12. maj 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Databeskyttelsesrådets sekretariat.

²⁵⁷ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 73-76, og retningslinjer for begrundet og relevant indsigelse, punkt 26-28.

²⁵⁸ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 77-81.

Vedtaget

tyske tilsynsmyndigheders indsigelse mod de potentielle overtrædelser af artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR ikke er "*relevant*".

140. Databeskyttelsesrådet bemærker endvidere, at det fortsat er uklart ud fra de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, om overtrædelserne af artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR i det foreliggende tilfælde kan fastslås på grundlag af konstateringerne i udkastet til afgørelse eller den ledende tilsynsmyndigheds undersøgelse. Databeskyttelsesrådet finder desuden, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse i forbindelse med artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR ikke indeholder tilstrækkeligt præcise og detaljerede retlige begrundelser vedrørende overtrædelse af hver enkelt af de pågældende bestemmelser. Indsigelsen viser derudover ikke klart betydningen af den risiko, som udkastet til afgørelse udgør for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og/eller den frie udveksling af oplysninger i EU. Indsigelsen er derfor heller ikke tilstrækkeligt "*begrundet*" i lyset af retningslinjerne vedrørende relevant og begrundet indsigelse²⁵⁹.

141. I betragtning af ovenstående finder Databeskyttelsesrådet, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, for så vidt som den vedrører artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR, ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR. Med hensyn til den potentielle overtrædelse af artikel 6, stk. 1, litra a), i GDPR er de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse ikke "*relevant*", og med hensyn til artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR er de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse hverken "*relevant*" eller "*begrundet*". Det er derfor ikke nødvendigt, at Databeskyttelsesrådet foretager en yderligere analyse af denne indsigelses realitet.

6.2. Om potentielle overtrædelser af artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 1, litra b), i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger

6.2.1. Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse

142. I sit udkast til afgørelse overvejede den irske tilsynsmyndighed, om Meta IE kunne påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR eller alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR til behandling af kontaktoplysninger²⁶⁰ (som sammenfattet ovenfor i punkt 25-31 i denne bindende afgørelse).

6.2.2. Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder

143. De **tyske tilsynsmyndigheder** gjorde indsigelse mod, at den irske tilsynsmyndighed ikke fandt, at der forelå en overtrædelse af artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i GDPR. Efter de tyske tilsynsmyndigheders opfattelse burde den irske tilsynsmyndighed have konstateret en overtrædelse af artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i GDPR som følge af Meta IE's manglende retsgrundlag for behandlingen²⁶¹.

144. De tyske tilsynsmyndigheder fandt, at Meta IE som følge af, at virksomheden ikke gyldigt baserede sig på nogen af retsgrundlagene i artikel 6, stk. 1, i GDPR, overtrådte legalitetsprincippet i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR. Ved at se bort fra de særlige krav til samtykke i henhold til

---

²⁵⁹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende relevant og begrundet indsigelse, punkt 19 og punkt 25 og punkt 35-48.

²⁶⁰ Udkast til afgørelse, punkt 100-125.

²⁶¹ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 10. Databeskyttelsesrådet bemærker, at selv om de tyske tilsynsmyndigheder på side 2 i deres indsigelse henviste til artikel 5, stk. 1, litra a) og artikel 5, stk. 1, litra c), henviste de tyske tilsynsmyndigheder på side 10 i deres indsigelse til artikel 5, stk. 1, litra a) og artikel 5, stk. 1, litra b), og Databeskyttelsesrådet har derfor fundet, at de tyske tilsynsmyndigheder gjorde indsigelse med hensyn til artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 1, litra b), i GDPR.

artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR som foreslået af de tyske tilsynsmyndigheder (se afsnit 6.1 i denne bindende afgørelse) behandlede Meta IE desuden personoplysninger på en ulovlig måde, der var i strid med artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR ²⁶².

145. I forbindelse med artikel 5, stk. 1, litra b), i GDPR hævdede de tyske tilsynsmyndigheder, at manglen på retsgrundlag for behandling undergravede princippet om formålsbegrænsning. De tyske tilsynsmyndigheder gjorde gældende, at Meta IE ikke definerede specifikke formål med behandling for alle grupper af børn, men snarere henviste til opfyldelsen af en kontrakt som et fælles formål for al behandling. Da formålet med behandlingen var at opfylde en kontrakt, kunne Meta IE ikke samtidig hævde, at formålet for visse grupper af mindreårige var en legitim interesse, da dette ville have været i strid med den registeransvarliges pligt til at indsamle personoplysninger til udtrykkeligt angivne og legitime formål²⁶³.

6.2.3. Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne

146. Den irske tilsynsmyndighed bekræftede, at den ikke agter at "*følge*" de indsigelser, der blev fremsat af de berørte tilsynsmyndigheder, og/eller ikke mener, at indsigelserne er relevante og begrundede²⁶⁴.

6.2.4. Databeskyttelsesrådets analyse

147. Databeskyttelsesrådet bemærker, at den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse analyserede, om Meta IE kunne basere sig på artikel 6, stk. 1, litra b), og alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR i forbindelse med behandlingen af kontaktoplysninger. Som anført ovenfor kan de berørte tilsynsmyndigheder rejse en relevant og begrundet indsigelse mod yderligere overtrædelser i forbindelse med de konklusioner, der skal drages af resultaterne af undersøgelsen²⁶⁵, eller rejse tvivl om, hvorvidt den ledende tilsynsmyndighed har foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af de relevante overtrædelser af GDPR²⁶⁶. Det er imidlertid Databeskyttelsesrådets opfattelse, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse i dette specifikke tilfælde, for så vidt som den anmoder den irske tilsynsmyndighed om at fastslå overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 1, litra b), i GDPR, undlader at etablere en direkte sammenhæng med det specifikke retlige og faktuelle indhold af udkastet til afgørelse. Databeskyttelsesrådet finder derfor, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, for så vidt som den vedrører de potentielle overtrædelser af artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 1, litra b), i GDPR ikke er "*relevant*".

148. Databeskyttelsesrådet finder endvidere, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse ikke indeholder tilstrækkeligt præcise og detaljerede retlige eller faktuelle begrundelser i forbindelse med overtrædelse af hver enkelt af de pågældende bestemmelser. Indsigelsen fremfører derudover ikke tilstrækkelige argumenter, der påviser betydningen af den risiko, som udkastet til afgørelse udgør for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og/eller den frie udveksling af oplysninger i EU. Indsigelsen er derfor heller ikke tilstrækkeligt "*begrundet*" i lyset af retningslinjerne for begrundet og relevant indsigelse²⁶⁷.

---

²⁶² De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 9.

²⁶³ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 9.

²⁶⁴ Skrivelse af 12. maj 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Databeskyttelsesrådets sekretariat.

²⁶⁵ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 73-76, og retningslinjer for begrundet og relevant indsigelse, punkt 26-28.

²⁶⁶ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 77-81.

²⁶⁷ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for begrundet og relevant indsigelse, punkt 19 og 25, og punkt 35-48.

149. I betragtning af ovenstående finder Databeskyttelsesrådet, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse vedrørende overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i GDPR ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR, da den hverken er "relevant" eller "begrundet". Det er derfor ikke nødvendigt, at Databeskyttelsesrådet foretager en yderligere analyse af denne indsigelses realitet.

6.3. Om retsgrundlaget for behandling af personoplysninger, der automatisk offentliggøres (public-by-default behandling)

6.3.1. Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse

150. I sit udkast til afgørelse overvejede den irske tilsynsmyndighed, om Meta IE's standardkontoindstillinger for børnebrugere var i strid med GDPR, navnlig artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 12, stk. 1, artikel 24, stk. 2, artikel 25, stk. 1 og stk. 2, i GDPR. Som forklaret af den irske tilsynsmyndighed i dens udkast til afgørelse²⁶⁸ forstås ved "public-by-default- behandling" den standardindstilling på Instagram, der gjorde socialt medieindhold af en Instagram-konto tilgængeligt for alle Instagram-brugere, eller for personer, der ikke havde registreret sig som Instagram-brugere, hvis sidstnævnte havde adgang til webbrowserversionen af Instagram (herefter "**public-by-default-behandling**"). Hvis en brugerkonto derimod blev oprettet som privat, kunne det indhold, der blev lagt op på kontoen, kun tilgås af brugere, der var godkendt af kontohaveren personligt²⁶⁹. For at gøre en brugerkonto privat skulle kontohaveren ændre standardindstillingerne efter registreringen som Instagram-bruger²⁷⁰.

151. Den irske tilsynsmyndighed konstaterede, at Meta IE havde to forskellige formål med at gøre Instagrambrugernes personoplysninger offentligt tilgængelige som standard. Ved en offentlig profil behandlede Meta IE personoplysninger med henblik på deling af socialt medieindhold med alle, herunder personer, der ikke havde registreret sig som Instagram-brugere. Ved en privat profil var formålet med behandlingen kun at dele indhold med Instagrambrugere, som kontohaveren havde godkendt²⁷¹.

152. Meta IE informerede sine børnebrugere om de offentlige standardindstillinger i sine datapolitik for 2018 og 2020 i et afsnit med overskriften "*Sharing on Facebook Products*", hvori det hedder, at "*Når du deler og kommunikerer ved hjælp af vores produkter, vælger du målgruppen for det, du deler*". I afsnittet hedder det endvidere²⁷²:

"Offentlig information kan ses af alle, på eller uden for vores produkter, også selv om de ikke har en konto. Dette omfatter dit Instagram-brugernavn, alle oplysninger du deler med et offentligt publikum, oplysninger i din offentlige profil på Facebook og indhold, du deler på en Facebook-side, en offentlig Instagram-konto eller et andet offentligt forum såsom Facebook Marketplace".

153. Datapolitikken indeholdt et hyperlink til et afsnit med overskriften "*Hvordan indstiller jeg min Instagram-konto til privat brug, så det kun er godkendte følgere, der kan se, hvad jeg deler?*" på Instagrams supportwebside. I afsnittet anføres følgende²⁷³:

---

²⁶⁸ Den specifikke behandling som beskrevet i udkastet til afgørelse, punkt 43.

²⁶⁹ Udkast til afgørelse, punkt 43.

²⁷⁰ Udkast til afgørelse, punkt 44.

²⁷¹ Udkast til afgørelse, punkt 153.

²⁷² Udkast til afgørelse, punkt 132.

²⁷³ Udkast til afgørelse, punkt 132.

"Som standard kan alle se din profil og opslag på Instagram. Du kan gøre din konto privat, så kun de følgere, du godkender, kan se, hvad du deler. Hvis din konto er indstillet til privat, vil kun dine godkendte følgere se dine billeder eller videoer på hashtag- eller lokationssider."

154. Vejledningen i, hvordan man flytter kontoen fra offentlig til privat, blev medtaget i et afsnit på supportwebsiden med overskriften "*Hvordan opretter jeg min Instagram-konto til privat brug, så det kun er godkendte følgere, der kan se, hvad jeg deler?*" og i yderligere informationsressourcer, som Meta IE har skabt til sine børnebrugere og deres forældre. Ud over ovennævnte indhold indeholdt datapolitikken for 2018 endnu et hyperlink til en supportwebseite med titlen "*Kontrol af din synlighed*". Denne webseite indeholdt oplysninger om, hvordan man skifter til en privat konto²⁷⁴.
155. Med hensyn til foreneligheden med **artikel 12, stk. 1**, i GDPR konkluderede den irske tilsynsmyndighed, at Meta IE overtrådte denne bestemmelse, idet den ikke informerede Instagrambrugerne om formålene med public-by-default behandling på en klar og²⁷⁵ gennemsigtig måde.
156. Ved at vurdere public-by-default behandling i forbindelse med artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 25, stk. 2, i GDPR bemærkede den irske tilsynsmyndighed, at denne behandling ikke var nødvendig eller forholdsmæssig i forhold til de to formål med denne behandling, som blev identificeret af den irske tilsynsmyndighed. Den irske tilsynsmyndighed mente navnlig, at børnebrugere kunne have begrænset mulighed for at ændre privatlivsindstillingerne på deres konto. Desuden var public-by-default behandling global²⁷⁶. Den irske tilsynsmyndighed fandt, at Meta IE ikke havde gennemført tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at der som standard kun blev indsamlet personoplysninger, der var nødvendige for det relevante formål med behandlingen. Navnlig i betragtning af, at børnebrugernes konti som standard blev gjort synlige for et ubegrænset antal fysiske personer, fandt den irske tilsynsmyndighed, at behandlingen havde overtrådt **artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 25, stk. 2**, i GDPR.²⁷⁷
157. Den irske tilsynsmyndighed konkluderede ligeledes, at Meta IE overtrådte **artikel 25, stk. 1**, i GDPR ved ikke at gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at gennemføre databeskyttelsesprincipperne på en effektiv måde og integrere de nødvendige garantier for at beskytte børnebrugere mod de alvorlige risici, som public-by-default-behandling udgjorde²⁷⁸.
158. Den irske tilsynsmyndighed fandt endvidere, at de garantier og foranstaltninger, som Meta IE har gennemført, ikke tog behørigt hensyn til de specifikke risici for børnebrugeres rettigheder og frihedsrettigheder²⁷⁹. Den irske tilsynsmyndighed konkluderede, at Meta IE overtrådte **artikel 24, stk. 1**, i GDPR²⁸⁰.
159. Den irske tilsynsmyndigheds konklusioner i udkastet til afgørelse vedrørende artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 12, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1 og stk. 2, i GDPR i forbindelse med public-by-default- behandling er ikke genstand for den foreliggende tvist.

---

²⁷⁴ Udkast til afgørelse, punkt 132.

²⁷⁵ Udkast til afgørelse, konklusion 1.

²⁷⁶ Udkast til afgørelse, punkt 450.

²⁷⁷ Udkast til afgørelse, konklusion 10.

²⁷⁸ Udkast til afgørelse, konklusion 11.

²⁷⁹ Udkast til afgørelse, punkt 456.

²⁸⁰ Udkast til afgørelse, konklusion 12.

6.3.2. Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder

160. **Den norske tilsynsmyndighed** fandt for det første, at den irske tilsynsmyndigheds konstateringer og vurdering i udkastet til afgørelse logisk førte til den konklusion, at kravet om nødvendighed i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), ikke var opfyldt²⁸¹. Den norske tilsynsmyndighed bemærkede, at den irske tilsynsmyndighed fandt, at Meta IE foretog behandling, der gik ud over, hvad der var nødvendigt, jf. punkt 450 i udkastet til afgørelse, og afdækkede betydelige risici for børnebrugere. På grundlag af disse konstateringer konkluderede den norske tilsynsmyndighed, at Meta IE ikke opfyldte nødvendighedskravet i artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR²⁸². Den norske tilsynsmyndighed antydede, at den irske tilsynsmyndighed burde have foretaget en juridisk analyse af behandlingen for at kontrollere, om den kunne basere sig på artikel 6, stk. 1, litra b) og f)²⁸³. Den norske tilsynsmyndighed antydede, at undersøgelsens omfang gjorde det muligt at undersøge, om lovlighedsforpligtelserne i artikel 6 i GDPR var opfyldt. Dette var baseret på, at udkastet til afgørelse indeholdt en vurdering af artikel 6 i GDPR og konklusioner, der var relevante for vurderingen af lovligheden²⁸⁴.
161. Specifikt med hensyn til public-by-default-behandling anførte den norske tilsynsmyndighed, at det forhold, at den irske tilsynsmyndighed fandt, at public-by-default-behandling ikke var nødvendig eller forholdsmæssig af flere grunde, tydede på, at der var tale om en overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR. Disse grunde var, at Meta IE's børnebrugere kan have haft begrænset mulighed for at anvende Instagrams privatlivsindstillinger, at behandlingen af offentlige konti var global, og at behandlingen ikke var nødvendig for sådanne børnebrugere, som ikke ønskede at få deres Instagram-konto gjort offentlige. Den norske tilsynsmyndighed konkluderede, at public-by-default-behandling ikke var nødvendig for opfyldelsen af en kontrakt eller formålene med de legitime interesser, som den dataansvarlige forfølger²⁸⁵.
162. Endelig anmodede den norske tilsynsmyndighed den irske tilsynsmyndighed om at konkludere, at retsgrundlagene i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) og f), i GDPR ikke var gældende retsgrundlag for public-by-default-behandling og om at udøve følgende korrigerende beføjelser i henhold til artikel 58, stk. 2, i GDPR: 1) påbyde den dataansvarlige at identificere et gyldigt retsgrundlag for den pågældende behandling eller fra nu af at afholde sig fra sådanne behandlingsaktiviteter, og 2) pålægge en administrativ bøde for ulovlig behandling af personoplysninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra (b) og f), i GDPR²⁸⁶.

6.3.3. Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne

163. Den irske tilsynsmyndighed bekræftede, at den ikke agter at "*følge*" de indsigelser, der blev fremsat af de berørte tilsynsmyndigheder, og/eller ikke mener, at indsigelserne er relevante og begrundede²⁸⁷.

---

²⁸¹ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2.

²⁸² Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

²⁸³ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 3.

²⁸⁴ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 2.

²⁸⁵ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 4.

²⁸⁶ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 7.

²⁸⁷ Skrivelse af 12. maj 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Databeskyttelsesrådets sekretariat.

6.3.4. Databeskyttelsesrådets analyse

164. Databeskyttelsesrådet bemærker, at selv om public-by-default-behandling blev undersøgt af den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse²⁸⁸, var spørgsmålet om, hvorvidt public-by-default-behandling var i overensstemmelse med artikel 6 i GDPR, hverken omfattet af den irske tilsynsmyndigheds undersøgelse eller behandlet af den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse. Samtidig minder Databeskyttelsesrådet om, at de berørte tilsynsmyndigheder kan fremsætte en relevant og begrundet indsigelse mod yderligere overtrædelser i forbindelse med de konklusioner, der skal drages af resultaterne af undersøgelsen²⁸⁹, eller rejse tvivl om, hvorvidt den ledende tilsynsmyndighed har foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af de relevante overtrædelser af GDPR²⁹⁰. Databeskyttelsesrådet mener imidlertid, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse i dette specifikke tilfælde undlader at etablere en direkte sammenhæng med det specifikke retlige og faktuelle indhold af udkastet til afgørelse og derfor ikke er "*relevant*".
165. Databeskyttelsesrådet er endvidere af den opfattelse, at indsigelsen i betragtning af de retlige og faktuelle elementer, der er til rådighed i udkastet til afgørelse, og de argumenter, som den norske tilsynsmyndighed har fremført, ikke i tilstrækkelig grad forklarer eller underbygger, hvordan konklusionen vedrørende Meta IE's overholdelse af artikel 6 i GDPR i forbindelse med public-by-default-behandling kunne nås på dette grundlag. Databeskyttelsesrådet finder derfor, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse ikke er "*begrundet*".
166. I betragtning af ovenstående finder Databeskyttelsesrådet, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrørende public-by-default-behandling ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR, og at det derfor ikke er nødvendigt, at Databeskyttelsesrådet foretager en yderligere analyse af denne indsigelses realitet.

7 OM FASTSÆTTELSE AF DEN ADMINISTRATIVE BØDE

7.1. Analyse foretaget af den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse

167. I udkastet til afgørelse analyserede den irske tilsynsmyndighed kriterierne i artikel 83, stk. 2, i GDPR ved afgørelsen af, om der skulle pålægges en administrativ bøde, og hvor stor den skulle være²⁹¹. Den irske tilsynsmyndighed præciserede også, at "*afgørelsen om, hvorvidt der skal pålægges en administrativ bøde for hver overtrædelse, og i givet fald bødens størrelse, er uafhængig og specifik for hver enkelt overtrædelse*"²⁹². Hvad angår beregningen af bøden, analyserede den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse overtrædelsens **karakter, alvor og varighed**, jf. artikel 83, stk. 2, litra a), i GDPR²⁹³. Med hensyn til sagens karakter blev overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR, for så vidt angår både public-by-default-behandling og behandling af kontaktoplysninger anset for at være mest alvorlige²⁹⁴. Den irske tilsynsmyndighed fandt, at overtrædelsen af artikel 5, stk. 1, litra a),

---

²⁸⁸ Se afsnit 6.3.1 i denne bindende afgørelse for resuméet af de vigtigste relevante konklusioner i udkastet til afgørelse.

²⁸⁹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 73-76 og Databeskyttelsesrådets retningslinjer for begrundet og relevant indsigelse, punkt 26-28.

²⁹⁰ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 77-81.

²⁹¹ Udkast til afgørelse, punkt 485-564.

²⁹² Udkast til afgørelse, punkt 486.

²⁹³ Udkast til afgørelse, punkt 487-526.

²⁹⁴ Udkast til afgørelse, punkt 503-504.

i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger var af alvorlig karakter²⁹⁵, og at overtrædelserne af artikel 35, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1²⁹⁶, artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 25, stk. 2, i GDPR²⁹⁷ var af alvorlig karakter både med hensyn til public-by-default-behandling og behandlingen af kontaktoplysninger. Med hensyn til alvoren fandt den ledende tilsynsmyndighed, at alvoren af overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR, for så vidt angår både public-by-default-behandling og behandlingen af kontaktoplysninger var meget alvorlig²⁹⁸. Den irske tilsynsmyndighed fandt, at alvoren af overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger var alvorlig²⁹⁹, og at overtrædelserne af artikel 35, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1³⁰⁰, artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 25, stk. 2, i GDPR³⁰¹, for så vidt angår både public-by-default-behandling og behandlingen af kontaktoplysninger, var alvorlige. Med hensyn til overtrædelsens varighed fandt den irske tilsynsmyndighed, at overtrædelsesperioden var perioden mellem GDPR's ikrafttrædelse den 25. maj 2018 og indledningen af undersøgelsen den 21. september 2020³⁰². Den irske tilsynsmyndighed fandt, at ovennævnte periode modsvarede varigheden af overtrædelserne, bortset fra overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR, for så vidt angår behandling af kontaktoplysninger, som den irske tilsynsmyndighed fandt ophørte den 4. september 2019, overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR, for så vidt angår behandling af kontaktoplysninger, som den irske tilsynsmyndighed fandt begyndte fra den 4. september 2019, samt overtrædelserne af artikel 35, stk. 1, i GDPR, for så vidt angår både kontaktoplysninger og public-by-default-behandling, som den ledende tilsynsmyndighed fandt begyndte den 25. juli 2018. Desuden fandt den ledende tilsynsmyndighed, at varigheden af overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 25, stk. 2, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger ophørte i november 2020 og ikke omfattede perioden mellem juli 2019 og august 2020³⁰³.

168. Om den **forsætlige eller uagtsomme karakter** af overtrædelserne konkluderede den irske tilsynsmyndighed i sit udkast til afgørelse, at visse af Meta IA's overtrædelser var forsætlige og andre af uagtsom karakter, jf. artikel 83, stk. 2, litra b), i GDPR³⁰⁴. Den ledende tilsynsmyndighed fandt, at overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR vedrørende både public-by-default-behandling og behandling af kontaktoplysninger var af uagtsom karakter, og at overtrædelserne af artikel 24, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, i GDPR, for så vidt angår både public-by-default-behandling og behandling af kontaktoplysninger, var af stærk uagtsom karakter³⁰⁵. Med hensyn til de øvrige overtrædelser fandt den ledende tilsynsmyndighed, at overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger og artikel 35, stk. 1, artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 25, stk. 2, i GDPR med hensyn til både public-by-default-behandling og behandling af kontaktoplysninger var forsætlige³⁰⁶.

---

²⁹⁵ Udkast til afgørelse, punkt 505.

²⁹⁶ Udkast til afgørelse, punkt 506.

²⁹⁷ Udkast til afgørelse, punkt 507-508.

²⁹⁸ Udkast til afgørelse, punkt 511-512.

²⁹⁹ Udkast til afgørelse, punkt 513.

³⁰⁰ Udkast til afgørelse, punkt 514.

³⁰¹ Udkast til afgørelse, punkt 515-516.

³⁰² Udkast til afgørelse, punkt 526.

³⁰³ Udkast til afgørelse, punkt 518-525.

³⁰⁴ Udkast til afgørelse, punkt 527-544.

³⁰⁵ Udkast til afgørelse, punkt 531-534 og 537.

³⁰⁶ Udkast til afgørelse, punkt 535-536 og 538-539.

169. Med hensyn til **andre skærpende eller formildende faktorer**, jf. artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR, indeholdt udkastet til afgørelse en vurdering af den **økonomiske fordel**, Meta IE havde opnået som følge af overtrædelserne. Den irske tilsynsmyndighed konkluderede, at overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR medførte en økonomisk fordel for Meta IE, og anså dette for at være en skærpende faktor³⁰⁷. Med hensyn til overtrædelserne af **artikel 24 i GDPR** anførte den irske tilsynsmyndighed, at denne overtrædelse blev betragtet særskilt i forhold til andre overtrædelser, og at den ikke blev anset for at være en skærpende faktor i forhold til de øvrige omhandlede overtrædelser eller et spørgsmål, der er relevant for beregningen af de administrative bøder³⁰⁸.
170. Den irske tilsynsmyndigheds vurdering af kriterierne i artikel 83, stk. 2, litra a) og c) -j) er ikke genstand for den foreliggende tvist.
171. I udkastet til afgørelse behandlede den irske tilsynsmyndighed kriterierne i artikel 82, stk. 2, litra a) -k), i GDPR kumulativt for hver overtrædelse, ved afgørelsen af om der skulle pålægges en administrativ bøde og ved fastsættelsen af størrelsen af hver administrativ bøde³⁰⁹. Den irske tilsynsmyndighed konkluderede, at en administrativ bøde for hver af overtrædelserne var hensigtsmæssig og nødvendig for at modvirke manglende overholdelse i den foreliggende sag og tilsvarende fremtidige tilfælde, hvor Meta IE og andre dataansvarlige eller databehandlere udfører lignende behandlingsaktiviteter. Her undersøgte den irske tilsynsmyndighed overtrædelsernes karakter og alvor, bødernes proportionalitet med hensyn til overtrædelsernes karakter, alvor og varighed, overtrædelsernes forsætlige eller uagtsomme karakter, det forhold at overtrædelserne vedrørte børns personoplysninger, den opnåede økonomiske fordel som følge af public-by-default-behandling, samt det forhold at Meta IE ikke tidligere havde begået relevante overtrædelser³¹⁰. Ud fra disse omstændigheder fastsatte den irske tilsynsmyndighed et interval for hver af bøderne, som den anså for at være **effektivt, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning** i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i GDPR³¹¹.
172. Den irske tilsynsmyndighed foreslog i udkastet til afgørelse at pålægge en samlet administrativ bøde på mellem 202 mio. EUR og 405 mio. EUR³¹².

---

³⁰⁷ Udkast til afgørelse, punkt 564.

³⁰⁸ Udkast til afgørelse, punkt 486 og 568.

³⁰⁹ Udkast til afgørelse, punkt 565.

³¹⁰ Udkast til afgørelse, punkt 567.

³¹¹ Udkast til afgørelse, punkt 570-572.

³¹² Udkast til afgørelse, punkt 569 og 627(3). Specifikt blev der på grundlag af den ledende tilsynsmyndigheds konklusioner i udkastet til afgørelse fastsat følgende bødeintervaller for overtrædelserne:

- 1) For overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 1), en bøde på mellem 55 mio. EUR og 100 mio. EUR
- 2) For overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 2), en bøde på mellem 46 mio. EUR og 75 mio. EUR
- 3) For overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 4), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR
- 4) For overtrædelserne af artikel 35, stk. 1, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 5), en bøde på mellem 28 mio. EUR og 45 mio. EUR
- 5) For overtrædelserne af artikel 35, stk. 1, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 6), en bøde på mellem 28 mio. EUR og 45 mio. EUR
- 6) For overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 25, stk. 2, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 7), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR
- 7) For overtrædelserne af artikel 25, stk. 1, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 8), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR

7.2. Resumé af indsigelserne fra de berørte tilsynsmyndigheder

173. De **tyske tilsynsmyndigheder** gjorde indsigelse mod størrelsen og beregningen af den administrative bøde, som den ledende tilsynsmyndighed foreslog at pålægge i udkastet til afgørelse. Efter de tyske tilsynsmyndigheders opfattelse sikrede den ledende tilsynsmyndigheds udkast til afgørelse ikke en konsekvent anvendelse af administrative bøder, og bødernes påtænkte størrelse var hverken effektiv, proportional eller afskrækkende³¹³. De tyske tilsynsmyndigheder argumenterede, at bøderne kun kunne være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, hvis virksomhedens rentabilitet blev taget i betragtning ved beregningen. Dette tog udgangspunkt i argumentet om, at virksomhedens følsomhed over for administrative bøder i væsentlig grad var påvirket af rentabiliteten, og ikke kun omsætningen. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder gjorde den ledende tilsynsmyndighed i sit udkast til afgørelse ikke rede for, på hvilken måde rentabilitetselementet indgik i beregningen af bøden³¹⁴. De tyske tilsynsmyndigheder fandt også, at det påtænkte bødebeløb var for lavt sat til at skabe en særlig og generel forebyggende virkning og til at være effektivt³¹⁵. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder var det i betragtning af overtrædelsens karakter, alvor og varighed samt antallet af berørte registrerede nødvendigt at udstede en bøde, der havde mærkbare virkninger for virksomheden. På denne baggrund foreslog de tyske tilsynsmyndigheder, at størrelsen af bøden, for at skabe en forebyggende virkning og pålægge en effektiv bøde, burde modsvare ca. 1 % af Meta IE's årlige overskud³¹⁶. Med hensyn til udkastet til afgørelse anførte de tyske tilsynsmyndigheder endvidere, at: "*den påtænkte bøde ikke kunne have en generel forebyggende virkning. Den ville sandsynligvis snarere have den modsatte effekt*"³¹⁷.
174. Desuden var det de tyske tilsynsmyndigheder opfattelse, at den ledende tilsynsmyndighed ikke tog behørigt hensyn til den økonomiske fordel, som Meta IE opnåede som følge af overtrædelsen. På grundlag af offentligt tilgængelige data foreslog de tyske tilsynsmyndigheder, at der blev udarbejdet et skøn over den økonomiske fordel, som Meta IE opnåede som følge af public-by-default-behandlingen, og fremførte, at det burde tages yderligere i betragtning ved beregningen af bøden³¹⁸.
175. Med hensyn til beregningskriterierne i artikel 83, stk. 2, i GDPR hævdede de tyske tilsynsmyndigheder, at de forhold, som den irske tilsynsmyndighed havde identificeret, pegede på forsætlig, og ikke uagtsom adfærd, og var derfor uenige i den irske tilsynsmyndigheds vurdering i udkastet til afgørelse i denne henseende. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder traf Meta IE bevidst beslutning om indholdet af sin flytningsproces og sin datapolitik og benyttede bevidst en sprogbrug, der var alt for generel og gjorde det vanskeligt for børn at forstå konsekvenserne af deres valg. Desuden havde Meta IE som en global databehandlingsvirksomhed tilstrækkelige ressourcer til at være klar over problemet på forhånd³¹⁹.

---

8) For overtrædelsen af artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 25, stk. 2, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 10), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR

9) For overtrædelsen af artikel 25, stk. 1, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 11), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR.

³¹³ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 15.

³¹⁴ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 16-17.

³¹⁵ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 17-18.

³¹⁶ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 17.

³¹⁷ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 18.

³¹⁸ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 18.

³¹⁹ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 19-20.

176. Med hensyn til skærpende faktorer anførte de tyske tilsynsmyndigheder, at den ledende tilsynsmyndighed burde have betragtet overtrædelsen af artikel 24 i GDPR som en skærpende omstændighed i forbindelse med de andre overtrædelser i henhold til artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR. De tyske tilsynsmyndigheder er af den opfattelse, at selv om overtrædelsen af artikel 24 i GDPR ikke i sig selv er omfattet af en administrativ bøde i henhold til GDPR, skal den afspejles i tilsynsmyndighedernes afgørelser, eftersom anvendelsesområdet for artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR, som nødvendigvis er tidsbegrænset, bør omfatte alle de begrundede betragtninger, herunder overtrædelsen af artikel 24, stk. 1, i GDPR³²⁰.
177. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder blev beregningskriterierne i artikel 83, stk. 2, i GDPR desuden vægtet forkert, hvilket resulterede i en bøde, der er for lav. De tyske tilsynsmyndigheder anførte, at der i betragtning af omstændighederne i den konkrete sag, herunder overtrædelsernes karakter og alvor samt de berørte registreredes sårbarhed, kunne forventes en bøde i den øvre størrelsesorden på 4 % af omsætningen. De påtænkte bøder i udkastet til afgørelse, som beløber sig til ca. 0,58 % af omsætningen, er imidlertid betydeligt lavere³²¹.
178. Desuden anførte de tyske tilsynsmyndigheder, at den irske tilsynsmyndighed burde anvende omsætningstallet for 2021 i stedet for tallet for 2020³²².
179. Endelig uddybede de tyske tilsynsmyndigheder de risici, som udkastet til afgørelse udgør for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder: Eftersom udkastet til afgørelse ikke fremmede en konsekvent anvendelse af administrative bøder, ville dette medføre en betydelig risiko for registreredes rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, eftersom virksomheden og andre dataansvarlige kunne målrette deres overholdelse af databeskyttelseslovgivningen mod en sådan bøde, der knap kan mærkes³²³. De samlede foreslåede bøder for overtrædelserne kunne ikke have en afskrækkende virkning og ville dermed føre til en ringere beskyttelse af de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, og en effektiv håndhævelse af GDPR, som er forudsætningen for beskyttelsen af de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, ville ikke blive sikret³²⁴.
180. Som allerede nævnt i afsnit 5.2 i denne bindende afgørelse anmodede **den norske tilsynsmyndighed** i sin indsigelse den irske tilsynsmyndighed om at ændre sin udøvelse af korrigerende beføjelser med henblik på at pålægge en administrativ bøde for den yderligere overtrædelse vedrørende det manglende retsgrundlag for behandlingen af kontaktoplysninger. Også den italienske og franske tilsynsmyndighed anmodede specifikt om en yderligere korrigerende foranstaltning i form af en administrativ bøde for den yderligere overtrædelse³²⁵.

7.3. Den ledende tilsynsmyndigheds holdning til indsigelserne

---

³²⁰ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 20-21.

³²¹ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 21.

³²² De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 21-22.

³²³ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 18, 20, 22.

³²⁴ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 22.

³²⁵ Se afsnit 5.2 i denne bindende afgørelse, særlig punkt 41, 45 og 48. Kun den norske tilsynsmyndigheds indsigelse i denne henseende anses for at være relevant og begrundet, jf. punkt 76 i denne bindende afgørelse.

181. Den irske tilsynsmyndighed bekræftede, at den ikke agter at "følge" de indsigelser, der blev fremsat af de berørte tilsynsmyndigheder, og/eller ikke mener, at indsigelserne er relevante og begrundede³²⁶.
182. Den irske tilsynsmyndighed var ikke enig med de tyske tilsynsmyndigheder i, at Meta IE handlede bevidst og forsætligt, idet der blev taget hensyn til de objektive elementer af adfærden, der blev indsamlet på grundlag af de faktiske omstændigheder i undersøgelsen, undtagen i de dele af udkastet til afgørelse, hvor den irske tilsynsmyndighed fandt, at Meta IE handlede forsætligt. Desuden var den irske tilsynsmyndighed uenig i, at artikel 24 i GDPR skulle tages i betragtning som en skærpende faktor i henhold til artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR³²⁷.
183. Den irske tilsynsmyndighed bemærkede endvidere, at udkastet til afgørelse på passende vis konkluderede, at overtrædelsen resulterede i en økonomisk fordel for Meta IE, hvilket er en skærpende faktor i henhold til artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR. Den irske tilsynsmyndighed gentog også, at udkastet til afgørelse tog hensyn til virksomhedens omsætning i forbindelse med artikel 83 i GDPR på den måde, der er beskrevet i punkt 624 og 625 i udkastet til afgørelse³²⁸.
184. Ifølge den irske tilsynsmyndighed indeholdt punkt 569 i udkastet til afgørelse en grundig, detaljeret og specifik formulering af størrelsen af hver af de ni bøder, som gør det muligt for de berørte tilsynsmyndigheder at vurdere, om bøderne er effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Ifølge den irske tilsynsmyndighed afspejlede det samlede bødeinterval en række mindre og større foreslåede bøder, som er blevet beregnet i henhold til Databeskyttelsesrådets fortolkning af artikel 83, stk. 3, i GDPR i dets bindende afgørelse 1/2021³²⁹, og at når hver af de foreslåede bøder vurderes hver for sig, er de foreslåede bødeintervaller tilstrækkeligt klare til at afgøre, om de er effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen³³⁰.
185. Endelig var den irske tilsynsmyndighed med hensyn til fastsættelsen af omsætningsåret enig med de tyske tilsynsmyndigheder i, at det relevante år er året umiddelbart forud for datoen for den endelige afgørelse, og bekræftede, at der vil blive taget højde herfor i den endelige afgørelse³³¹.

7.4. Databeskyttelsesrådets analyse

7.4.1. Vurdering af, om indsigelserne var relevante og begrundede

186. I sin indsigelse mod bødens foreslåede størrelse fandt de **tyske tilsynsmyndigheder**, at den bøde, der foreslås i udkastet til afgørelse, ikke er effektiv, ikke står i rimeligt forhold til overtrædelsen og ikke har afskrækkende virkning i det foreliggende tilfælde³³². Databeskyttelsesrådet er af den opfattelse, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse vedrørte indholdet af udkastet til afgørelse³³³ og indeholdt en tilstrækkelig begrundelse for,³³⁴ hvorfor den, hvis den blev accepteret, ville føre til en

---

³²⁶ Skrivelse af 12. maj 2022 fra den irske tilsynsmyndighed til Databeskyttelsesrådets sekretariat.

³²⁷ Sammensat svar, punkt 4.

³²⁸ Sammensat svar, punkt 4.

³²⁹ Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse 1/2021, vedtaget den 28. juli 2021 (herefter "**bindende afgørelse 1/2021**").

³³⁰ Sammensat svar, punkt 3.

³³¹ Samlet svar, punkt 5.

³³² De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 15-22.

³³³ Navnlige afsnit M og N i udkastet til afgørelse (punkt 481-627).

³³⁴ Se afsnit 7.2 i denne bindende afgørelse, punkt 173-179.

anden konklusion. Denne indsigelse vedrører "*hvorvidt det planlagte tiltag i udkastet til afgørelse er i overensstemmelse med GDPR*"³³⁵. Databeskyttelsesrådet betragter derfor indsigelsen som "*relevant*".

187. I sin indsigelse fremsatte de tyske tilsynsmyndigheder retlige og faktuelle argumenter vedrørende hvert enkelt element i indsigelsen, navnlig deres begrundelse for, hvordan udkastet til afgørelse burde vurdere kriterierne i artikel 83, stk. 1 og 2, i GDPR under hensyntagen til de faktiske omstændigheder i den konkrete sag, og hvordan dette ville føre til en anden konklusion i udkastet til afgørelse³³⁶. De tyske tilsynsmyndigheder gav en detaljeret begrundelse for, at der burde pålægges en højere bøde med tanke på virksomhedens rentabilitet og samlede omsætning³³⁷. Desuden mente de tyske tilsynsmyndigheder, at udkastet til afgørelse uden ændringer ville skabe en farlig præcedens med hensyn til afskrækkelse og påviste klart sin holdning til betydningen af de risici, der er forbundet med udkastet til afgørelse³³⁸. Databeskyttelsesrådet betragter derfor indsigelsen som "*begrundet*".
188. Meta IE's bemærkning om, at den omtvistede indsigelse hverken er relevant eller begrundet, overbeviser ikke Databeskyttelsesrådet. I den forbindelse undlod Meta IE at gøre rede for, hvorfor kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR ikke er opfyldt i forbindelse med denne specifikke indsigelse³³⁹. Databeskyttelsesrådet minder desuden om, at vurderingen af indsigelsens realitet³⁴⁰ foretages særskilt, efter at det er fastslået, at indsigelsen opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR³⁴¹.
189. I betragtning af ovenstående finder Databeskyttelsesrådet, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, for så vidt som den vedrører fastsættelsen af den administrative bøde, er en "*relevant og begrundet*" indsigelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 24, i GDPR.
190. Med hensyn til **den norske tilsynsmyndigheds** indsigelse mod pålæggelsen af en administrativ bøde i forbindelse med konklusionerne vedrørende artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR om behandling af kontaktoplysninger minder Databeskyttelsesrådet om, at den er "*relevant og begrundet*" i overensstemmelse med artikel 4, stk. 24, i GDPR³⁴². Omvendt opfylder de relevante dele af den italienske og franske tilsynsmyndigheds indsigelser vedrørende det specifikke spørgsmål om en administrativ bøde for den yderligere overtrædelse ikke kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR som analyseret af Databeskyttelsesrådet i afsnit 5.4.1 i denne bindende afgørelse³⁴³.

---

³³⁵ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for begrundet og relevant indsigelse, punkt 32.

³³⁶ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 16-22.

³³⁷ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 16-17.

³³⁸ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 15-22, navnlig punkt 22. Det var bl.a. de tyske tilsynsmyndigheders opfattelse, at manglen på afskrækkende virkning på grund af den lave bøde ville indebære en betydelig risiko for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, eftersom det ikke ville afholde den dataansvarlige og andre virksomheder fra ikke at overholde databeskyttelseslovgivningen.

³³⁹ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 8-10, 95-102 og bilag A, punkt 43-45.

³⁴⁰ Selv om Meta IE anførte, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 43), og hævdede, at de tyske tilsynsmyndigheder ikke havde påvist risikoens betydning (Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 45, "sjette"), blev der ikke givet nogen yderligere begrundelse i denne henseende i Meta IE's bemærkninger. Databeskyttelsesrådet bemærker, at Meta IE's begrundelse i Meta IE's artikel 65-bemærkninger (punkt 8-10, 95-102 og bilag A, punkt 43-45) vedrørende de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse i underafsnit "Indsigelser i forbindelse med beregningen af de administrative bøder" primært vedrørte indsigelsens realitet, dvs. hvorvidt de foreslåede bøder var i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1 og 2, i GDPR.

³⁴¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for artikel 65, stk. 1, litra a), punkt 63.

³⁴² Punkt 74 i denne bindende afgørelse.

³⁴³ Punkt 62-63 og 70-71 i denne bindende afgørelse.

7.4.2. Vurdering af realiteten

191. Databeskyttelsesrådet minder om, at sammenhængsmekanismen også kan anvendes til at fremme en konsekvent anvendelse af administrative bøder³⁴⁴. Når en relevant og begrundet indsigelse anfægter de elementer, som den ledende tilsynsmyndighed har lagt til grund for beregningen af bødens størrelse, kan Databeskyttelsesrådet pålægge den ledende tilsynsmyndighed at foretage en ny beregning af den foreslåede bøde ved at fjerne manglerne i fastlæggelsen af årsagssammenhængen mellem de pågældende faktiske omstændigheder og den måde, hvorpå den foreslåede bøde blev beregnet på grundlag af kriterierne i artikel 83 i GDPR og de fælles standarder, som Databeskyttelsesrådet har fastsat³⁴⁵. En bøde bør være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, jf. artikel 83, stk. 1, i GDPR, under hensyntagen til sagens faktiske omstændigheder³⁴⁶. Når den ledende tilsynsmyndighed træffer afgørelse om bødens størrelse, tager den desuden hensyn til kriterierne i artikel 83, stk. 2, i GDPR.

7.4.2.1. Indledende spørgsmål: det relevante år for omsætningen

192. De tyske tilsynsmyndigheder anfægtede det omsætningstal, der er anført i udkastet til afgørelse. Selv om den irske tilsynsmyndighed fandt, at indsigelsen ikke var relevant og/eller ikke begrundet, var den irske tilsynsmyndighed i det samlede svar enig med de tyske tilsynsmyndigheder om fastsættelsen af året for omsætningen ved beregningen af den administrative bøde³⁴⁷.

193. Med hensyn til begrebet "foregående regnskabsår" minder Databeskyttelsesrådet om den afgørelse, der blev truffet i dets bindende afgørelse 1/2021,³⁴⁸ og noterer sig, at de irske tilsynsmyndigheder har til hensigt³⁴⁹ at følge samme tilgang i den foreliggende sag.

194. Databeskyttelsesrådet er enig i den tilgang, som den irske tilsynsmyndighed har fulgt i denne sag, som går ud på i udkastet til afgørelse at medtage en foreløbig omsætning baseret på de seneste finansielle oplysninger, der forelå på tidspunktet for rundsendingen til de berørte tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 60, stk. 3, i GDPR. Databeskyttelsesrådet minder om, at den irske tilsynsmyndighed ved udstedelsen af sin endelige afgørelse i overensstemmelse med artikel 65, stk. 6, i GDPR skal tage hensyn til virksomhedens årlige omsætning svarende til regnskabsåret forud for datoen for den endelige afgørelse, dvs. Meta Platforms Inc.'s omsætning i 2021.

7.4.2.2. Anvendelsen af kriterierne i artikel 83, stk. 2, i GDPR

a. Overtrædelsens forsætlige eller uagtsomme karakter (artikel 83, stk. 2, litra b), i GDPR)

195. I artikel 83, stk. 2, i GDPR indgår blandt de faktorer, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af en eventuel administrativ bøde, dens størrelse "*og overtrædelsens forsætlige eller uagtsomme karakter*". I samme forstand hedder det i betragtning 148 i GDPR, at "*for at styrke håndhævelsen af reglerne i denne forordning bør der pålægges sanktioner, herunder administrative bøder, for overtrædelse af denne forordning [...]. Der bør dog tages behørigt hensyn til overtrædelsens*

---

³⁴⁴ Betragtning 150 i GDPR.

³⁴⁵ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for begrundet og relevant indsigelse, punkt 34.

³⁴⁶ Artikel 29-Gruppens retningslinjer for idømmelse og fastsættelse af administrative bøder med henblik på forordning 2016/679, WP 253, vedtaget den 3. oktober 2017 og godkendt af Databeskyttelsesrådet den 25. maj 2018 (herefter "**Artikel 29-Gruppens retningslinjer for administrative bøder**"), punkt 7.

³⁴⁷ Sammensat svar, punkt 5.

³⁴⁸ Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse 1/2021, punkt 298.

³⁴⁹ Som anført i udkastet til afgørelse, punkt 625.

karakter, alvor og varighed, overtrædelsens eventuelle forsætlige karakter, foranstaltninger, der er truffet for at begrænse den forvoldte skade, graden af ansvar [...]" (fremhævelse tilføjet).

196. Karakteriseringen af overtrædelsen som forsættlig eller uagtsom kan derfor have direkte indvirkning på størrelsen af den foreslåede bøde. De vigtigste elementer, der skal tages i betragtning i denne forbindelse, er allerede fastlagt i Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, som Databeskyttelsesrådet har godkendt. Databeskyttelsesrådets retningslinjer for beregning af administrative bøder i henhold til GDPR³⁵⁰ bygger i høj grad på Artikel 29-Gruppens retningslinjer for administrative bøder i denne henseende.
197. Som Databeskyttelsesrådet minder om i sine retningslinjer vedrørende administrative bøder, er *"forsættlige overtrædelser, der viser foragt for lovgivningens bestemmelser, alvorligere end uagtsomme overtrædelser"*³⁵¹, og tilsynsmyndigheden vil derfor sandsynligvis tillægge denne omstændighed vægt. Dette vil sandsynligvis berettiggende anvendelsen af en (højere) bøde.
198. Som den irske tilsynsmyndighed bemærkede i udkastet til afgørelse, *"fastlægger GDPR ikke de faktorer, der skal være til stede, for at en overtrædelse kan klassificeres som enten "forsættlig" eller "uagtsom"*³⁵². I retningslinjerne vedrørende administrative bøder, der refererer til Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, henvises der til, at **"forsætt" generelt omfatter både kendskab og vilje i forbindelse med en overtrædels karakter**, mens "utilsigtet" betyder, at der ikke var nogen hensigt om at forårsage overtrædelsen, selv om den dataansvarlige/databehandleren tilsidesatte sin lovfæstede omsorgspligt³⁵³. Med andre ord bekræfter Databeskyttelsesrådets retningslinjer for administrative bøder, at der er to kumulative elementer, som kan betragtes som forsættlige: Kendskab til overtrædelsen og forsætt i forbindelse med en sådan handling. På den anden side er en overtrædelse *"uforsættlig"*, når der var tale om mangel på rettidig omhu, uden at det forsættligt har forårsaget overtrædelsen. Databeskyttelsesrådet noterer sig, at Meta IE's var af den opfattelse, at virksomheden ikke handlede forsættligt med det formål at overtræde GDPR³⁵⁴.
199. Karakteriseringen af en overtrædelse som forsættlig eller uagtsom sker ud fra objektive adfærdselementer, der er indsamlet på grundlag af sagens faktiske omstændigheder³⁵⁵. Databeskyttelsesrådets retningslinjer for administrative bøder giver nogle eksempler på adfærd, der kan vise, at der er tale om forsættlighed og forsømmelighed³⁵⁶. Det er værd bemærke den bredere tilgang, der er valgt med hensyn til begrebet forsømmelighed, da den også omfatter situationer, hvor den dataansvarlige eller databehandleren har undladt at tage de nødvendige politikker i brug, hvilket forudsætter en vis viden om en potentiel overtrædelse³⁵⁷.

---

³⁵⁰ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 4/2022 vedrørende beregning af administrative bøder, version 1.0, vedtaget den 12. maj 2022 (herefter "**Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder**").

³⁵¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 57, og Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 12.

³⁵² Udkast til afgørelse, punkt 527.

³⁵³ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for administrative bøder, punkt 56, og Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 11 (fremhævelse tilføjet).

³⁵⁴ Meta IE, artikel 65-bemærkninger, punkt 100, og bilag A, punkt 44.

³⁵⁵ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for administrative bøder, punkt 57, og Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 12.

³⁵⁶ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 4. Se også Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 12.

³⁵⁷ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 56 (eksempel 4), refererer til Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, som blandt de omstændigheder, der tyder

200. I dette tilfælde fandt den irske tilsynsmyndighed, at overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR med hensyn til behandling af kontaktoplysninger og med hensyn til public-by-default-behandling var af forsømmelig karakter da de "*ikke levede op til den krævede standard*³⁵⁸". Med hensyn til public-by-default-behandling tog den irske tilsynsmyndighed hensyn til, at oplysningerne om, at kontiene som standard var offentlige, og om, hvordan man skulle skifte til en privat konto, på det relevante tidspunkt var tilgængelige i flere kilder og via links i datapolitikken. Den irske tilsynsmyndighed mente, at disse objektive elementer tydede på, at det var hensigten at gøre oplysningerne klare og gennemsigtige³⁵⁹. I betragtning heraf konkluderede den irske tilsynsmyndighed, at overtrædelsen ikke var forsætlig, selv om Meta IE burde have været klar over, at de fremlagte oplysninger ikke var tilstrækkeligt klare og gennemsigtige. Den irske tilsynsmyndighed fandt derfor, at Meta IE havde udvist forsømmelighed³⁶⁰. Med hensyn til behandlingen af kontaktoplysninger fandt den irske tilsynsmyndighed ligeledes, at den anvendte sprogbrug ikke antydede et bevidst forsøg fra Meta IE's side på at unddrage sig sine gennemsigtighedsforpligtelser³⁶¹. Med dette in mente konkluderede den irske tilsynsmyndighed, at overtrædelsen ikke var forsætlig, men anså den for uagtsom, idet Meta IE burde have været klar over, at den måde, hvorpå oplysningerne blev givet, ikke levede op til standarderne³⁶².
201. Det skyldes det ovenfor anførte, at Meta IE havde (eller burde have haft) kendskab til overtrædelsen af artikel 12, stk. 1, i GDPR. Som nævnt ovenfor er dette element dog ikke tilstrækkeligt til at anse en overtrædelse som forsætlig, da handlingens "*sigte*" eller "*forsætlighed*" skal påvises. I den forbindelse har den irske tilsynsmyndighed ikke kunnet konstatere, at Meta IE bevidst havde tilsidesat sine forpligtelser.
202. Heroverfor fremførte de tyske tilsynsmyndigheder, at Meta IE havde tilstrækkelige ressourcer til at afdække problemet på forhånd, og at den bevidst traf beslutning om indholdet af flytningsprocessen med en sprogbrug, der var alt for generel³⁶³. De tyske tilsynsmyndigheder var af den opfattelse, at Meta IE faktisk var klar over problemet, i og med at oplysningerne var indeholdt i Instagram Help Centre og andre tilknyttede kilder. De tyske tilsynsmyndigheders opfattelse var derfor, at Meta IE som minimum handlede under "*hensynsløs tilsidesættelse af overtrædelsen*"³⁶⁴. De tyske tilsynsmyndigheder fremførte også, at graden af rettidig omhu skal fastlægges under hensyntagen til virksomhedens størrelse, økonomiske aktiviteter og databehandlingsprocesser³⁶⁵.
203. Databeskyttelsesrådet minder om, at det at have "viden" om et bestemt anliggende ikke nødvendigvis indebærer, at man har "*vilje*" til at nå et bestemt resultat. Dette er faktisk den tilgang, der er valgt i Databeskyttelsesrådets og Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative

---

på uagtsomhed, nævner "*manglende vedtagelse af politikker (i stedet for blot manglende anvendelse af dem)*". Dette giver et fingerpeg om, at manglende overholdelse i situationer, hvor den dataansvarlige eller databehandleren burde have været opmærksom på den potentielle overtrædelse (i det viste eksempel, på grund af fraværet af de nødvendige politikker), kan udgøre forsømmelighed.

³⁵⁸ Udkast til afgørelse, punkt 531 og 533.

³⁵⁹ Udkast til afgørelse, punkt 531.

³⁶⁰ Udkast til afgørelse, punkt 532.

³⁶¹ Udkast til afgørelse, punkt 533.

³⁶² Udkast til afgørelse, punkt 533 og 534.

³⁶³ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 19.

³⁶⁴ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 20.

³⁶⁵ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 20.

bøder, hvor viden og "forsæt" betragtes som to særlige elementer af intentionalitet³⁶⁶. Selv om det kan vise sig vanskeligt at påvise et subjektivt element som "viljen" til at handle på en bestemt måde, skal der være nogle objektive elementer, der *indikerer* eksistensen af en sådan intention³⁶⁷.

204. Databeskyttelsesrådet minder om, at EU-Domstolen har fastsat en høj tærskel for at betragte en handling som forsættlig. Faktisk har EU-Domstolen selv i straffesager erkendt, at der er tale om "grov uagtsomhed" i stedet for "forsættlighed", når "den ansvarlige person på en kvalificeret måde tilsidesætter den pligt til at udvise agtpågivenhed, som personen burde og kunne have overholdt under hensyntagen til vedkommendes egenskaber, viden, færdigheder og individuelle situation" ³⁶⁸. I den henseende bekræfter Databeskyttelsesrådet, at en virksomhed, for hvem behandlingen af personoplysninger er kernen i dets forretningsaktiviteter, forventes at have indført tilstrækkelige foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger³⁶⁹. Dette ændrer imidlertid ikke i sig selv overtrædelsens karakter fra uagtsom til forsættlig.

205. Det skal understreges, at den irske tilsynsmyndighed i forbindelse med vurderingen af artikel 83, stk. 2, litra c), i GDPR bemærkede, at videregivelsen af oplysningerne i Instagram Help Centre og andre supplerende kilder, der er tilgængelige via links i datapolitikken, antydede, at Meta IE ikke bevidst havde til hensigt at "afskære børnebrugere af Instagram fra en forståelse af formålene med behandlingen"³⁷⁰, for så vidt angår public-by-default-behandling. Med hensyn til behandlingen af kontaktoplysninger fandt den irske tilsynsmyndighed, at "ældre Instagrambrugere kan have forstået konsekvenserne af at give deres kontaktoplysninger", og at den anvendte sprogbrug "ikke antyder et bevidst forsøg fra Meta IE's side på at unddrage sig sine forpligtelser"³⁷¹. Databeskyttelsesrådet bemærker, at den vurdering, som den irske tilsynsmyndighed har foretaget, med hensyn til behandlingen af kontaktoplysninger er generel og kunne have været mere nuanceret og detaljeret. Databeskyttelsesrådet er imidlertid enig med den irske tilsynsmyndighed i, at sagens objektive elementer tyder på, at der ikke er vilje til at handle i strid med loven med hensyn til overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i GDPR. På grundlag af de foreliggende oplysninger er Databeskyttelsesrådet derfor ikke i stand til at afdække Meta IE's vilje til at handle i strid med loven, da det ikke kan konkluderes, at Meta IE ikke handlede forsættligt for at omgå sine retlige forpligtelser.

206. Derfor mener Databeskyttelsesrådet, at de argumenter, der fremføres af de tyske tilsynsmyndigheder, ikke tilvejebringer objektive elementer, der tyder på, at Meta IE handlede forsættligt. Databeskyttelsesrådet er derfor af den opfattelse, at udkastet til afgørelse ikke behøver at blive ændret med hensyn til resultaterne vedrørende karakteren af overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR.

b. Andre skærpende faktorer – relevansen af overtrædelsen af artikel 24, stk. 1, i GDPR

207. Artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR giver tilsynsmyndigheden mulighed for at tage hensyn til eventuelle andre skærpende eller formildende faktorer, der finder anvendelse på sagens omstændigheder, for at sikre at den anvendte sanktion er effektiv, står i et rimeligt forhold til

---

³⁶⁶ Databeskyttelsesrådets retningslinjer for administrative bøder, punkt 56, og Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 11.

³⁶⁷ Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer for administrative bøder, punkt 56 og 57, og Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 12.

³⁶⁸ *The Queen, på vegne af International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko) m.fl. mod Secretary of State for Transport* (sag C-308/06, dom af 3. juni 2008), ECLI:EU:C:2008:312, præmis 77.

³⁶⁹ Databeskyttelsesrådets bindende afgørelse 01/2020, vedtaget den 9. november 2020, punkt 195.

³⁷⁰ Udkast til afgørelse, punkt 531.

³⁷¹ Udkast til afgørelse, punkt 533.

overtrædelsen og har afskrækkende virkning i hvert enkelt tilfælde³⁷². Bestemmelsen er tidsubegrænset, og den indebærer, at der bør tages hensyn til de socioøkonomiske, retlige og markedsmæssige sammenhænge, som den dataansvarlige eller databehandleren opererer i³⁷³.

208. I den forbindelse fandt de tyske tilsynsmyndigheder, at selv om overtrædelsen af artikel 24 i GDPR ikke er omfattet af muligheden for at pålægge en administrativ bøde, fordi den ikke står opført i artikel 83, stk. 4-6, i GDPR, burde den have været betragtet som en skærpende faktor i henhold til artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR, da den er en del af vurderingen af den retlige sammenhæng, som Meta IE opererer i³⁷⁴.
209. Databeskyttelsesrådet noterer sig for det første henvisningen til andre overtrædelser i artikel 83, stk. 2, litra e), i GDPR, hvori det hedder, at når det overvejes, om der skal pålægges en bøde og dens størrelse, bør der tages behørigt hensyn til "*den dataansvarliges eller databehandlerens eventuelle relevante tidligere overtrædelser*". Bestemmelsen omhandler imidlertid tidligere overtrædelser, men henviser ikke til andre aktuelle overtrædelser som skærpende faktorer.
210. I den forbindelse var den irske tilsynsmyndighed uenig med de tyske tilsynsmyndigheder og fandt, at artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR ikke har til formål at "*opfange alle bestemmelser*", men at kræve, at den ledende tilsynsmyndighed "*tager højde for ethvert særligt tab eller enhver særlig skade, der er opstået som følge af den dataansvarliges adfærd (eller unndlade)*"³⁷⁵.
211. Databeskyttelsesrådet er uenig med den irske tilsynsmyndighed i karakteren af artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR og understreger, at denne tidsubegrænsede bestemmelse har til formål at sikre, at der tages hensyn til den sammenhæng (det være sig den socioøkonomiske, retlige eller markedsmæssige sammenhæng), som den dataansvarlige eller databehandleren opererer i, med henblik på at pålægge en bøde, der er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Samtidig er Databeskyttelsesrådet enig med den irske tilsynsmyndighed i, at overtrædelsen af artikel 24 i GDPR ikke kan betragtes som en skærpende faktor i medfør af artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR. I den henseende bemærker Databeskyttelsesrådet, at det synes at være et bevidst valg fra lovgivers side at undlade at medtage overtrædelser af denne bestemmelse under administrative bøder i henhold til GDPR³⁷⁶. Hvis sådanne overtrædelser blev taget i betragtning i henhold til artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR, ville overtrædelser af artikel 24 i GDPR indirekte blive omfattet af en administrativ bøde, selv om medlovgiverne ikke gav mulighed for at sanktionere denne overtrædelse med en administrativ bøde.
212. Databeskyttelsesrådet bemærker også, at selv om der ikke pålægges en administrativ bøde, kan overtrædelser af artikel 24 i GDPR gøres til genstand for andre korrigerende beføjelser fra tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 58, stk. 2, i GDPR eller andre sanktioner som fastsat i artikel 84 i GDPR.
213. Endelig understreger Databeskyttelsesrådet, at artikel 24 i GDPR er et udtryk for ansvarlighedsprincippet i artikel 5, stk. 2, i GDPR. I den henseende tager tilsynsmyndighederne hensyn

---

³⁷² Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 107.

³⁷³ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 109.

³⁷⁴ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 20-21.

³⁷⁵ Sammensat svar, afsnit 2.f.iii.

³⁷⁶ Tidligere udkast til forslaget til GDPR havde medtaget artikel 24 i GDPR blandt de bestemmelser, der er omfattet af administrative bøder, men dette blev i sidste ende fjernet i den udgave af GDPR, som medlovgiverne nåede til enighed om.

til den dataansvarliges ansvarlighed, når de træffer afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges en administrativ bøde og dennes størrelse, eftersom artikel 83, stk. 2, i GDPR indeholder flere bestemmelser herom³⁷⁷.

7.4.2.3. Den administrative bødes effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning

a. Afvejning af den økonomiske fordel, der er opnået ved overtrædelsen

214. Som det udtrykkeligt fremgår af artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR, kan økonomiske fordele, der er en direkte eller indirekte følge af overtrædelsen, betragtes som en skærpende faktor ved beregningen af bøden. Databeskyttelsesrådet mener, at denne bestemmelse er "*af grundlæggende betydning for at tilpasse bødens størrelse til den konkrete sag*", og at "*den bør fortolkes som et eksempel på princippet om rimelighed og retfærdighed i den enkelte sag*"³⁷⁸.
215. Anvendelsesområdet for artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR bør omfatte alle de begrundede overvejelser vedrørende de socioøkonomiske, retlige og markedsræssige sammenhænge, som den dataansvarlige eller databehandleren opererer i³⁷⁹. Når tilsynsmyndighederne tager hensyn til disse betragtninger, skal de "*vurdere alle sagens omstændigheder på en konsekvent og objektivt begrundet måde*"³⁸⁰. Økonomiske fordele ved overtrædelsen kan derfor være en skærpende omstændighed, hvis sagen giver oplysninger om fortjeneste, der er en følge af overtrædelsen af GDPR³⁸¹.
216. Formålet med artikel 83, stk. 2, litra k), er at sikre, at den anvendte sanktion er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning i hvert enkelt tilfælde³⁸². Med hensyn til de økonomiske fordele ved overtrædelsen mener Databeskyttelsesrådet, at når der er tale om en fordel, bør sanktionen have til formål at "*opveje gevinsterne ved overtrædelsen*", samtidig med at der opretholdes en effektiv, afskrækkende og forholdsmæssig bøde³⁸³.
217. Den økonomiske fordel, som Meta IE opnåede, blev taget i betragtning af den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse med hensyn til konklusion 1 (dvs. overtrædelsen af artikel 12, stk. 1, i GDPR for public-by-default-behandling)³⁸⁴. Den irske tilsynsmyndighed fandt navnlig, at "*formålet med at flytte nye konti til "offentlig" klart også tilsigtede at skabe mere offentligt brugergenereret indhold til forbrug, øge engagementet og skabe gunstige kommercielle vilkår for [Meta IE's] salg af målrettet reklame*"³⁸⁵, og den irske tilsynsmyndighed konkluderede derfor, at Meta IE drog fordel af overtrædelsen og anså dette for at være en skærpende faktor³⁸⁶.
218. I den henseende fandt de tyske tilsynsmyndigheder, at den irske tilsynsmyndighed ikke foretog en korrekt afvejning af denne faktor, eftersom den bøde, der blev foreslået i udkastet til afgørelse vedrørende overtrædelsen af artikel 12, stk. 1, i GDPR, var mindre end de tyske tilsynsmyndigheders skøn over den økonomiske fordel, der blev opnået ved overtrædelsen. De tyske tilsynsmyndigheder

---

³⁷⁷ Se f.eks. artikel 83, stk. 2, litra d) og j), i GDPR.

³⁷⁸ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 108.

³⁷⁹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 109.

³⁸⁰ Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 6 (fremhævelse tilføjet), citeret i den bindende beslutning 1/2021, punkt 403.

³⁸¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 110.

³⁸² Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 107.

³⁸³ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, eksempel 7c og 7d.

³⁸⁴ Udkast til afgørelse, punkt 563.

³⁸⁵ Udkast til afgørelse, punkt 563.

³⁸⁶ Udkast til afgørelse, punkt 564.

foretog en meget detaljeret beregning for at begrunde vurderingen af fordelene, selv om de erkendte, at den var baseret på antagelser³⁸⁷.

219. Relevansen af den opnåede økonomiske fordel som følge af overtrædelsen for beregningen af bødebeløbet er blevet behandlet af EU-Domstolen i konkurrenceretlige sager. EU-Domstolen har konkret fastslået, at de fordele, der er opnået ved overtrædelsen, er blandt de faktorer, der kan tages i betragtning ved fastsættelsen af bødens størrelse, men der er ingen forpligtelse til at sikre, at bøden er direkte proportionel med det overskud, den omhandlede virksomhed har opnået, eller "*at det ikke overstiger dette*"³⁸⁸. Ikke desto mindre har EU-Domstolen gjort det klart, at størrelsen af den pålagte bøde skal stå i rimeligt forhold til "*overtrædelsens varighed og de øvrige faktorer, der indgår i vurderingen af dennes grovhed, såsom den fortjeneste, den berørte virksomhed har kunnet opnå ved sin praksis*"³⁸⁹. Domstolen har nemlig klart accepteret, at bødens størrelse kan forhøjes på grundlag af den økonomiske fordel, der er opnået ved overtrædelsen, med henblik på at styrke en sådan bødes afskrækkende virkning³⁹⁰. Det er almindelig praksis inden for EU-konkurrenceretten at forhøje bøden, så den overstiger den gevinst, der er opnået ved overtrædelsen, når det er muligt at anslå dette beløb³⁹¹.
220. I betragtning af behovet for bøder, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og i lyset af almindelig anerkendt praksis på området for EU's konkurrenceret, som inspirerede bøderammen i henhold til GDPR, er Databeskyttelsesrådet af den opfattelse, at tilsynsmyndigheden ved beregningen af den administrative bøde kan tage hensyn til de opnåede økonomiske fordele ved overtrædelsen med henblik på at pålægge en bøde, der overstiger dette beløb.
221. I den foreliggende sag har den irske tilsynsmyndighed udtrykkeligt betragtet de opnåede økonomiske fordele ved overtrædelsen som en skærpende faktor. Den irske tilsynsmyndighed har imidlertid ikke fremlagt noget skøn over det beløb, som Meta IE har opnået i forbindelse med den specifikke overtrædelse, og de tyske tilsynsmyndigheders beregning er stadig i vid udstrækning baseret på antagelser. Som følge heraf har Databeskyttelsesrådet ikke tilstrækkeligt præcise oplysninger til at vurdere den specifikke vægt af den opnåede økonomiske fordel ved overtrædelsen.
222. Databeskyttelsesrådet mener derfor ikke, at det har objektive elementer til at konkludere, om den påtænkte bøde i forbindelse med resultat 1 tager tilstrækkeligt hensyn til den opnåede økonomiske fordel ved overtrædelsen, og derfor har en afskrækkende virkning.
223. Ikke desto mindre anerkender Databeskyttelsesrådet behovet for at forhindre, at bøderne har ringe eller ingen virkning, hvis de er uforholdsmæssigt lave i forhold til de opnåede fordele ved overtrædelsen. Databeskyttelsesrådet mener, at den irske tilsynsmyndighed burde have gjort nærmere rede for den vægt, der tillægges dette element, i punkt 563, 564 og 567 i sit udkast til afgørelse. Databeskyttelsesrådet anmoder derfor den irske tilsynsmyndighed om at uddybe sin

---

³⁸⁷ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 17-18.

³⁸⁸ *Donau Chemie AG mod Europa-Kommissionen* (sag T-406/09, dom af 14. maj 2014 ECLI:EU:T:2014:254), præmis 258.

³⁸⁹ *Idem*, præmis. 257. Se også *KME Germany AG m.fl. mod Europa-Kommissionen* (sag C-272/09 P, dom af 8. december 2011, ECLI:EU:C:2011:810), præmis 96, og den deri nævnte retspraksis.

³⁹⁰ *SA Musique Diffusion française m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* (forenede sager 100-103/80, dom af 7. juni 1983, ECLI:EU:C:1983:158) (herefter "**forenede sager 100-103/80, Musique Diffusion**"), præmis 108.

³⁹¹ Europa-Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003, C210/02, 1.9.2006, punkt 31.

Vedtaget

argumentation vedrørende dette aspekt, og hvis det i dette tilfælde er muligt at foretage en yderligere vurdering af den økonomiske fordel ved overtrædelsen, og hvis denne vurdering munder ud i behovet for at forhøje den foreslåede bøde, anmoder Databeskyttelsesrådet den irske tilsynsmyndighed om at forhøje den foreslåede bøde.

b. Afvejning af andre kriterier i henhold til artikel 83, stk. 2, i GDPR og vurdering af bøden i lyset af artikel 83, stk. 1, i GDPR

224. I sin indsigelse gjorde de tyske tilsynsmyndigheder gældende, at elementerne i artikel 83, stk. 2, i GDPR ikke blev afvejet korrekt af den ledende tilsynsmyndighed ved beregningen af de administrative bøder i den foreliggende sag i lyset af kravene i artikel 83, stk. 1, i GDPR. De tyske tilsynsmyndigheder hævdede, at de formildende omstændigheder var få, og at der derfor kunne forventes en bøde i det øvre interval af det mulige niveau. Ifølge de tyske tilsynsmyndigheder afspejlede størrelsen af de foreslåede bøder heller ikke overtrædelsernes karakter og grovhed, navnlig i relation til overtrædelsernes alvor, i lyset af de berørte registreredes (børns) antal og sårbarhed³⁹². Desuden hævdede de tyske tilsynsmyndigheder, at de foreslåede bøder ikke var effektive, ikke stod i rimeligt forhold til overtrædelsen, og ikke havde afskrækkende virkning, og de fastsatte hverken en særlig eller generel forebyggende virkning, navnlig i betragtning af den specifikke virksomheds samlede fortjeneste og samlede omsætning³⁹³.
225. I den forbindelse bemærker Databeskyttelsesrådet, at udkastet til afgørelse indeholdt den irske tilsynsmyndigheds vurdering af de forskellige elementer i forhold til hver overtrædelse³⁹⁴. Databeskyttelsesrådet bemærker endvidere, at den irske tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse gjorde rede for, hvorfor den anså de foreslåede bøder for at være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning i forbindelse med hver enkelt overtrædelse under hensyntagen til alle omstændighederne i forbindelse med den irske tilsynsmyndigheds undersøgelse³⁹⁵. Endelig bemærker Databeskyttelsesrådet, at der er forskelle i intervallerne for den irske tilsynsmyndigheds påtænkte bøder, hvor de højere intervaller forventes pålagt for overtrædelser af artikel 12, stk. 1, i GDPR vedrørende både public-by-default-behandling og behandling af kontaktoplysninger, samt for overtrædelserne af artikel 35, stk. 1, i GDPR vedrørende både public-by-default-behandling og behandling af kontaktoplysninger, sammenlignet med de påtænkte bøder for de resterende overtrædelser³⁹⁶.
226. Databeskyttelsesrådet noterer sig Meta IE's holdning om, at de bøder, der er fastsat i udkastet til afgørelse, er for store og uforholdsmæssige, og at eventuelle indsigelser, der har til formål at øge bødernes størrelse, derfor ikke er forenelige med artikel 83 i GDPR³⁹⁷. Ifølge Meta IE vil enhver opfordring indeholdt i indsigelserne til yderligere at forhøje de foreslåede bøder skulle understøttes af overbevisende beviser for en grov og forsætlig overtrædelse og skadevirkninger, men hverken den ledende tilsynsmyndighed eller de berørte tilsynsmyndigheder havde nogensinde fremlagt sådanne beviser³⁹⁸. Ifølge Meta IE henviser artikel 83, stk. 2, i GDPR desuden ikke til årligt overskud som en faktor, som den ledende tilsynsmyndighed skal tage hensyn til ved beregningen af den administrative bøde, og valget af én procent af den årlige fortjeneste er vilkårlig, har karakter af en straf, og

---

³⁹² De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 21.

³⁹³ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 16-17.

³⁹⁴ Udkast til afgørelse, punkt 567.

³⁹⁵ Udkast til afgørelse, punkt 570-576.

³⁹⁶ Udkast til afgørelse, punkt 627(3).

³⁹⁷ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 95-97, og bilag A, punkt 43-44.

³⁹⁸ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 101.

underminerer den ledende tilsynsmyndigheds skønsbeføjelse og uafhængighed i forbindelse med³⁹⁹fastsættelsen af bøden. Det er ligeledes Meta IE's opfattelse, at GDPR ikke indeholder noget grundlag for at konkludere, at bødens størrelse skal have en generel præventiv virkning⁴⁰⁰.

227. Databeskyttelsesrådet gentager, at det påhviler tilsynsmyndighederne at kontrollere, om størrelsen af de påtænkte bøder opfylder kravene om effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning, eller om der er behov for yderligere justeringer af beløbet i betragtning af hele den pålagte bøde og alle sagens omstændigheder, herunder f.eks. akkumulering af flere overtrædelser, stigninger og nedsættelser som følge af skærpene og formildende faktorer og finansielle/socioøkonomiske omstændigheder⁴⁰¹. Det skal desuden bemærkes, at fastsættelsen af en bøde ikke er en aritmetisk præcis øvelse⁴⁰², og at tilsynsmyndighederne har en vis skønsmargin i denne henseende⁴⁰³.
228. Databeskyttelsesrådet minder om, at ved afgørelsen af, om en bøde opfylder kravene i artikel 83, stk. 1, i GDPR, skal der derfor tages behørigt hensyn til de elementer, der er identificeret på grundlag af artikel 83, stk. 2, i GDPR⁴⁰⁴. I den foreliggende sag bemærker Databeskyttelsesrådet, at den ledende tilsynsmyndighed i udkastet til afgørelse anså alle overtrædelserne for at være af alvorlig karakter⁴⁰⁵, og at overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR, for så vidt angår både public-by-default-behandling og behandlingen af kontaktoplysninger, var af meget alvorlig karakter, at overtrædelserne af artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger var af alvorlig karakter, og at overtrædelserne af artikel 35, stk. 1, artikel 24 stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 25, stk. 2, i GDPR med hensyn til både public-by-default-behandling og behandling af kontaktoplysninger var af alvorlig karakter⁴⁰⁶. Databeskyttelsesrådet understreger endvidere, at hver overtrædelse som fastslået af den irske tilsynsmyndighed vedrørte behandling af personoplysninger om et betydeligt antal sårbare personer (børn) og medførte betydelig skade for disse sårbare personer⁴⁰⁷. Databeskyttelsesrådet bemærker også, at hver overtrædelse enten var forsætlig eller uagtsom⁴⁰⁸. Desuden tillagde den irske tilsynsmyndighed ikke nogen formildende faktor nogen væsentlig vægt⁴⁰⁹.
229. Databeskyttelsesrådet gentager, at der ved fastsættelsen af bødens proportionalitet skal tages behørigt hensyn til alle disse elementer. Med andre ord skal en bøde afspejle overtrædelsens alvor under hensyntagen til alle de forhold, der kan føre til en forøgelse (skærpene faktorer) eller en nedsættelse af beløbet (formildende faktorer). Databeskyttelsesrådet vurderer endvidere i de

---

³⁹⁹ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 43.

⁴⁰⁰ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 43-44.

⁴⁰¹ Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 132, og Artikel-29-Gruppens retningslinjer for administrative bøder, punkt 6, hvori det præciseres, at "*administrative bøder i tilstrækkelig grad bør afspejle overtrædelsens karakter, alvor og konsekvenser, og tilsynsmyndighederne skal vurdere sagens*

omstændigheder på en konsekvent og objektivt begrundet måde".

⁴⁰² Se *Altice Europe NV mod Kommissionen* (sag T-425/18, dom af 22. september 2021), ECLI:EU:T:2021:607, præmis 362; *Romana Tabacchi mod Kommissionen* (sag T-11/06, dom af 5. oktober 2011), ECLI:EU:T:2011:560, præmis 266.

⁴⁰³ Se *bl.a. Versalis Spa mod Europa-Kommissionen* (sag C-511/06, dom af 16. juni 2011), ECLI:EU:C:2011:278, præmis 38. Se også Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 2.

⁴⁰⁴ Bindende afgørelse 1/2021, punkt 416.

⁴⁰⁵ Udkast til afgørelse, punkt 501-509, 567(1).

⁴⁰⁶ Udkast til afgørelse, punkt 510-517, 567(1)-(2).

⁴⁰⁷ Udkast til afgørelse, punkt 487-500, 567(2) og (4).

⁴⁰⁸ Udkast til afgørelse, punkt 527-544, 567(3).

⁴⁰⁹ Udkast til afgørelse, punkt 567(6).

følgende afsnit, om de påtænkte bøder i udkastet til afgørelse opfylder kravet om at være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i GDPR.

230. I sin indsigelse hævdede de tyske tilsynsmyndigheder, at de foreslåede bøder, som lå et godt stykke under det fastsatte loft i henhold til artikel 83 i GDPR, ville være ubetydelige for Meta IE i forhold til virksomhedens samlede omsætning, og at de hverken ville være effektive eller tilstrækkeligt afskrækkende⁴¹⁰.
231. Databeskyttelsesrådet noterer sig, at de tyske tilsynsmyndigheder i deres indsigelse også anmodede den irske tilsynsmyndighed om yderligere at tage hensyn til den pågældende virksomheds årlige overskud i sin vurdering i henhold til artikel 83 i GDPR⁴¹¹. Med hensyn til dette specifikke spørgsmål minder Databeskyttelsesrådet om, at når det drejer sig om fastsættelse af administrative bøder i henhold til artikel 83 i GDPR, skal denne fastsættelse baseres på virksomhedens samlede årlige omsætning på verdensplan, som "*giver et, om end omtrentligt og ufuldstændigt, fingerpeg om virksomhedens størrelse og økonomiske styrke*"⁴¹². Databeskyttelsesrådet finder derfor ikke, at den ledende tilsynsmyndighed i den foreliggende sag bør anmodes om at ændre sit udkast til afgørelse for yderligere at tage hensyn til virksomhedens årlige overskud. Samtidig gentager Databeskyttelsesrådet, at pålæggelse af en passende bøde ikke kan være resultatet af en simpel beregning baseret på den samlede omsætning⁴¹³, og at der som nævnt ovenfor skal tages hensyn til alle omstændighederne i den konkrete sag for at vurdere, om den administrative bøde er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning som krævet i artikel 83, stk. 1, i GDPR.
232. Med hensyn til bødernes effektivitet minder Databeskyttelsesrådet om, at det mål, der forfølges med den valgte korrigerende foranstaltning, kan være at genoprette overholdelsen af reglerne eller at straffe ulovlig adfærd (eller begge dele)⁴¹⁴. Databeskyttelsesrådet minder desuden om, at EU-Domstolen konsekvent har fastslået, at en afskrækkende sanktion er en sanktion, der har en reel præventiv virkning. I denne forbindelse kan der sondres mellem en generel afskrækkende virkning (som afskrækker andre fra at begå den samme overtrædelse i fremtiden) og en specifik afskrækkende virkning (som afskrækker modtageren af bøden fra at begå den samme overtrædelse igen).⁴¹⁵ For at sikre afskrækkende virkning skal bøden derfor fastsættes på et niveau, der afskrækker både den pågældende dataansvarlige eller databehandler og andre dataansvarlige eller databehandlere, der udfører lignende behandlinger, fra at gentage den samme eller en lignende ulovlig adfærd, uden at den gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål⁴¹⁶. I denne

---

⁴¹⁰ De tyske tilsynsmyndigheders, punkt 17, herunder konkrete beregninger fremlagt heri.

⁴¹¹ De tyske tilsynsmyndigheders indsigelse, punkt 16-17.

⁴¹² Forenede sager 100-103/80, *Musique Diffusion*, præmis 121.

⁴¹³ Se bl.a. *Altice Europe NV mod Kommissionen* (sag T-425/18, dom af 22. september 2021, ECLI:EU:T:2021:607), præmis 362; *Romana Tabacchi mod Kommissionen* (sag T-11/06, dom af 5. oktober 2011), ECLI:EU:T:2011:560), præmis 266.

⁴¹⁴ Artikel 29-Gruppens retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 6.

⁴¹⁵ Se bl.a. *Versalis Spa mod Europa-Kommissionen* (sag C-511/11 P, dom af 13. juni 2013, ECLI:EU:C:2013:386), præmis 94.

⁴¹⁶ *MT mod Landespolizeidirektion Steiermark* (sag C-231/20, dom af 14. oktober 2021, ECLI:EU:C:2021:845), præmis 45 ("*skaldømte sanktioner [...] tilpasses overtrædelsernes grovhed, bl.a. ved at sikre en tilstrækkelig afskrækkende virkning samtidig med, at de ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det nævnte formål*").

henseende er Databeskyttelsesrådet uenig i Meta IE's synspunkt om, at der ikke er grundlag for at konkludere, at bødens størrelse skal have en generel forebyggende virkning⁴¹⁷.

233. Desuden er den pågældende virksomheds størrelse og finansielle kapacitet⁴¹⁸ elementer, der bør tages i betragtning ved beregningen af bødens størrelse for at sikre, at den har afskrækkende virkning⁴¹⁹. Det er berettiget at tage hensyn til den pågældende virksomheds størrelse og globale ressourcer på grund af den virkning, der søges opnået for den pågældende virksomhed, for at sikre at bøden har en tilstrækkelig afskrækkende virkning, idet bøden ikke må være ubetydelig, navnlig i lyset af virksomhedens finansielle kapacitet⁴²⁰. Databeskyttelsesrådet minder om, at det kan være nødvendigt at forhøje en bøde, der skal pålægges en virksomhed, for at tage hensyn til virksomhedens særligt store omsætning, så bøden har en tilstrækkeligt afskrækkende virkning⁴²¹. I den forbindelse bemærker Databeskyttelsesrådet endvidere, at virksomhedens globale omsætning for at sikre en tilstrækkelig afskrækkende virkning også kan tages i betragtning i lyset af virksomhedens evne til at tilvejebringe de nødvendige midler til at betale bøden⁴²².

234. Databeskyttelsesrådet noterer sig den irske tilsynsmyndigheds fastsættelse af de administrative bøder i den foreliggende sag⁴²³ og de foreslåede bødebeløb i udkastet til afgørelse⁴²⁴. Selv om Databeskyttelsesrådet i denne bindende afgørelse ikke som sådan beskæftiger sig med anvendelsen af bødeintervaller i udkast til afgørelser, bemærker det, at de foreslåede intervaller i udkastet til afgørelse i den foreliggende sag er brede⁴²⁵.

---

⁴¹⁷ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, bilag A, punkt 43.

⁴¹⁸ *Lafarge mod Europa-Kommissionen* (sag C-413/08 P, dom af 17. juni 2010, ECLI:EU:C:2010:346) (herefter, "**C-413/08 P Lafarge**"), præmis 104.

⁴¹⁹ Bindende afgørelse 1/2021, punkt 408-412.

⁴²⁰ *YKK m.fl. mod Kommissionen* (sag C-408/12 P, dom af 4. september 2014, ECLI:EU:C:2014:2153), præmis 85; *C-413/08 P Lafarge*, præmis 104. Databeskyttelsesrådet minder desuden om, at det under visse omstændigheder kan være berettiget at pålægge en afskrækkelsesfaktor, og at en virksomheds ekstraordinære finansielle kapacitet kan være en sådan omstændighed (jf. Databeskyttelsesrådets retningslinjer vedrørende administrative bøder, punkt 144, og *Showa Denko mod Kommissionen*, C-289/04 P, dom af 29. juni 2006, ECLI:EU:C:2006:431), præmis 29, 36-38).

⁴²¹ Samme tilgang foreslås i Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder, der pålægges i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003, C210/02, 1.9.2006, punkt 30.

⁴²² C-413/08 P, *Lafarge*, præmis 105.

⁴²³ Se afsnit 7.1 i denne bindende afgørelse.

⁴²⁴ Udkast til afgørelse, punkt 569 og 627.

⁴²⁵ Udkast til afgørelse, punkt 627 (3). Specifikt blev der på grundlag af den ledende tilsynsmyndigheds konklusioner i udkastet til afgørelse fastsat følgende bødeintervaller for overtrædelserne:

- 1) For overtrædelser af artikel 12, stk. 1, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 1), en bøde på mellem 55 mio. EUR og 100 mio. EUR
- 2) For overtrædelser af artikel 12, stk. 1, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 2), en bøde på mellem 46 mio. EUR og 75 mio. EUR
- 3) For overtrædelser af artikel 5, stk. 1, litra a), i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 4), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR
- 4) For overtrædelser af artikel 35, stk. 1, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 5), en bøde på mellem 28 mio. EUR og 45 mio. EUR
- 5) For overtrædelser af artikel 35, stk. 1, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 6), en bøde på mellem 28 mio. EUR og 45 mio. EUR
- 6) For overtrædelser af artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 25, stk. 2, i GDPR vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 7), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR
- 7) For overtrædelser af artikel 25, stk. 1, vedrørende behandlingen af kontaktoplysninger (konklusion 8), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR

235. I betragtning af overtrædelsernes alvorlige karakter og alvor, deres varighed, og at hver enkelt overtrædelse specifikt vedrørte børns personoplysninger samt virksomhedens økonomiske styrke og globale ressourcer, mener Databeskyttelsesrådet, at hver bøde i det foreliggende tilfælde bør ligge i den øvre del af de påtænkte bødeintervaller for at være tilstrækkeligt effektiv og afskrækkende i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i GDPR.

236. Databeskyttelsesrådet anmoder derfor den irske tilsynsmyndighed om at sikre, at det endelige beløb for de administrative bøder i den irske tilsynsmyndigheds endelige afgørelse opfylder kravene i artikel 83, stk. 1, i GDPR.

7.4.2.4. Administrativ bøde for den yderligere overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR

237. Databeskyttelsesrådet minder om sin konklusion i denne bindende afgørelse om den yderligere overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR vedrørende behandling af kontaktoplysninger⁴²⁶. Databeskyttelsesrådet minder også om, at den norske tilsynsmyndighed anmodede den irske tilsynsmyndighed om at pålægge en administrativ bøde for denne yderligere overtrædelse⁴²⁷.

238. Databeskyttelsesrådet noterer sig Meta IE's synspunkter om, at selv om der konstateres en overtrædelse, er der ikke behov for yderligere bøder i betragtning af betydningen af andre administrative bøder, der allerede er pålagt for den samme behandling. Desuden hævdede Meta IE, at enhver yderligere bøde ville se bort fra Meta IE's samarbejds- og afbødningsindsats og yderligere gøre hele den administrative bøde uforholdsmæssig og straffende⁴²⁸.

239. Databeskyttelsesrådet er imidlertid enig i den norske tilsynsmyndigheds argumentation i dennes indsigelse⁴²⁹. Databeskyttelsesrådet gentager, at lovlige behandling er en af de grundlæggende søjler i databeskyttelseslovgivningen, og har den opfattelse, at behandling af personoplysninger uden retsgrundlag er en klar krænkelse af de registreredes grundlæggende ret til databeskyttelse⁴³⁰. Under hensyntagen til overtrædelsens karakter og alvor i overensstemmelse med artikel 83, stk. 2, i GDPR, mener Databeskyttelsesrådet, at der bør pålægges en administrativ bøde for denne overtrædelse. I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at den pågældende overtrædelse vedrører behandling af personoplysninger om et betydeligt antal børn⁴³¹, og at omfanget af den skade, der påvirker dem⁴³², skal tages i betragtning. Databeskyttelsesrådet bemærker endvidere, at den konstaterede overtrædelse varede mindst fra den 25. maj 2018 til påbegyndelsen af den irske tilsynsmyndigheds undersøgelse i den foreliggende sag den 21. september 2020⁴³³. Endelig noterer Databeskyttelsesrådet sig den irske tilsynsmyndigheds holdning i udkastet til afgørelse om, at administrative bøder for hver af de andre overtrædelser, der er omhandlet i udkastet til afgørelse

---

8) For overtrædelsen af artikel 5, stk. 1, litra c) og artikel 25, stk. 2, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 10), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR

9) For overtrædelsen af artikel 25, stk. 1, i GDPR vedrørende public-by-default-behandling (konklusion 11), en bøde på mellem 9 mio. EUR og 28 mio. EUR.

⁴²⁶ Afsnit 5.4.2.3 i denne bindende afgørelse.

⁴²⁷ Punkt 48 og 180 i denne bindende afgørelse. Databeskyttelsesrådet fandt, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse i denne henseende er relevant og begrundet, jf. punkt 74 i denne bindende afgørelse.

⁴²⁸ Meta IE's artikel 65-bemærkninger, punkt 98, og bilag A, punkt 48.

⁴²⁹ Den norske tilsynsmyndigheds indsigelse, punkt 8.

⁴³⁰ Artikel 8, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

⁴³¹ Udkast til afgørelse, punkt 489.

⁴³² Udkast til afgørelse, punkt 499-500.

⁴³³ Udkast til afgørelse, punkt 39.

vedrørende behandling af kontaktoplysninger, er passende, nødvendige og forholdsmæssige med henblik på at sikre overholdelse af GDPR⁴³⁴.

240. Databeskyttelsesrådet pålægger derfor den irske tilsynsmyndighed at tage hensyn til den konstaterede overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR, når den fastsætter de administrative bøder, ved at pålægge en bøde for den yderligere overtrædelse, som er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1 og 2, i GDPR.

8 BINDEDE AFGØRELSE

241. I lyset af ovenstående og i overensstemmelse med Databeskyttelsesrådets opgave i henhold til artikel 70, stk. 1, litra t), i GDPR om at udstede bindende afgørelser i henhold til artikel 65 i GDPR udsteder Databeskyttelsesrådet følgende bindende afgørelse i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, litra a), i GDPR:

242. Om indsigelserne vedrørende retsgrundlaget for behandling af kontaktoplysninger:

1. Databeskyttelsesrådet beslutter, at indsigelserne fra de tyske tilsynsmyndigheder, den finske, franske, italienske, nederlandske og norske tilsynsmyndighed vedrørende Meta IE's påberåbelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i GDPR og alternativt artikel 6, stk. 1, litra f), i GDPR opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR.
2. Databeskyttelsesrådet finder, at den norske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrørende pålæggelsen af en administrativ bøde for den foreslåede yderligere overtrædelse opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR. Omvendt beslutter Databeskyttelsesrådet, at de relevante dele af indsigelserne fra den franske og italienske tilsynsmyndighed vedrørende det specifikke spørgsmål om en administrativ bøde for den yderligere overtrædelse ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR.
3. Databeskyttelsesrådet pålægger den irske tilsynsmyndighed i sin endelige afgørelse at fastslå, at der er sket en overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR på grundlag af Databeskyttelsesrådets konklusion i denne bindende afgørelse.
4. Databeskyttelsesrådet pålægger den irske tilsynsmyndighed at overveje den yderligere overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR i påbuddet om efterlevelse, i det omfang behandlingen er i gang, for at sikre at Meta IE's forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i GDPR, får fuld virkning.

243. Om indsigelserne vedrørende eventuelle yderligere (eller alternative) overtrædelser af GDPR, som de berørte tilsynsmyndigheder har påpeget:

5. Med hensyn til de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse vedrørende eventuelle yderligere overtrædelser af artikel 6, stk. 1, litra a), artikel 7 og artikel 8, stk. 1, i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger træffer Databeskyttelsesrådet afgørelse om, at denne indsigelse ikke opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR, og den irske tilsynsmyndighed er derfor ikke forpligtet til at ændre sit udkast til afgørelse i denne henseende.
6. Med hensyn til de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse vedrørende eventuelle yderligere overtrædelser af artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 5, stk. 1, litra c), i GDPR i forbindelse med behandling af kontaktoplysninger træffer Databeskyttelsesrådet afgørelse om, at denne indsigelse

---

⁴³⁴ Udkast til afgørelse, punkt 565.

ikke opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR, og den irske tilsynsmyndighed er derfor ikke forpligtet til at ændre sit udkast til afgørelse i denne henseende.

7. Med hensyn til den norske tilsynsmyndigheds indsigelse vedrørende retsgrundlaget for public-by-default-behandling træffer Databeskyttelsesrådet afgørelse om, at denne indsigelse ikke opfylder kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR, og den irske tilsynsmyndighed er derfor ikke forpligtet til at ændre sit udkast til afgørelse i denne henseende.

244. Om indsigelserne vedrørende den administrative bøde:

8. Databeskyttelsesrådet beslutter, at de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse vedrørende beregningen af den administrative bøde opfylder kravet i artikel 4, stk. 24, i GDPR.
9. I forbindelse med vurderingen af overtrædelsen af artikel 24 i GDPR i henhold til artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR som foreslået i de tyske tilsynsmyndigheders indsigelse finder Databeskyttelsesrådet ikke, at overtrædelsen af artikel 24 i GDPR kan betragtes som en skærpende faktor i henhold til artikel 83, stk. 2, litra k), i GDPR, og den irske tilsynsmyndighed er derfor ikke forpligtet til at ændre sit udkast til afgørelse i denne henseende.
10. Med hensyn til forsætligheden i henhold til artikel 83, stk. 2, litra b), i GDPR, mener Databeskyttelsesrådet, at de argumenter, der fremføres af de tyske tilsynsmyndigheder i deres indsigelse, ikke tilvejebringer objektive elementer, der antyder, at Meta IE handlede forsætligt. Den irske tilsynsmyndighed er derfor ikke forpligtet til at ændre sit udkast til afgørelse, for så vidt angår konklusionerne vedrørende karakteren af overtrædelserne af artikel 12, stk. 1, i GDPR.
11. Med hensyn til relevansen af virksomhedens overskud som anført i den tyske tilsynsmyndigheds indsigelse finder Databeskyttelsesrådet, at den irske tilsynsmyndighed i den foreliggende sag ikke behøver at ændre sit udkast til afgørelse for yderligere at tage hensyn til virksomhedens årlige overskud i henhold til artikel 83 i GDPR.
12. Databeskyttelsesrådet pålægger den irske tilsynsmyndighed at revurdere sin påtænkte korrigerende foranstaltning med hensyn til den administrative bøde i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1 og stk. 2, i GDPR, navnlig:
  - 12.1. for yderligere at uddybe sin argumentation vedrørende den vægt, som tillægges Meta IE's opnåede overskud som følge af den overtrædelse, der er omhandlet i konklusion 1 i udkastet til afgørelse, og hvis en yderligere vurdering af den økonomiske fordel ved overtrædelsen er mulig, og denne munder ud i et behov for at forhøje den foreslåede bøde, anmoder Databeskyttelsesrådet den irske tilsynsmyndighed om at forhøje den foreslåede bøde
  - 12.2. for at sikre, at størrelsen af de endelige administrative bøder er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning
  - 12.3. for at tage hensyn til den konstaterede overtrædelse af artikel 6, stk. 1, i GDPR, når den irske tilsynsmyndighed fastsætter de administrative bøder, og pålægge en administrativ bøde for den yderligere overtrædelse, som er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

9 AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

245. Denne bindende afgørelse er rettet til den irske tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder. Den irske tilsynsmyndighed træffer sin endelige afgørelse på grundlag af denne bindende afgørelse i henhold til artikel 65, stk. 6, i GDPR.
246. Med hensyn til de indsigelser, der anses for ikke at opfylde kravene i artikel 4, stk. 24, i GDPR, tager Databeskyttelsesrådet ikke stilling til realiteten af eventuelle væsentlige spørgsmål i forbindelse med disse indsigelser. Databeskyttelsesrådet gentager, at dets nuværende afgørelse ikke berører de vurderinger, som Databeskyttelsesrådet måtte blive anmodet om at foretage i andre tilfælde, herunder med de samme parter, under hensyntagen til indholdet af det relevante udkast til afgørelse og de indsigelser, som de berørte tilsynsmyndigheder har fremsat.
247. I henhold til artikel 65, stk. 6, i GDPR meddeler den irske tilsynsmyndighed formanden for Databeskyttelsesrådet sin endelige afgørelse senest en måned efter modtagelsen af den bindende afgørelse.
248. Når en sådan meddelelse er foretaget af den irske tilsynsmyndighed, offentliggøres den bindende afgørelse i henhold til artikel 65, stk. 5, i GDPR.
249. I henhold til artikel 70, stk. 1, litra y), i GDPR vil den irske tilsynsmyndigheds endelige afgørelse, som er meddelt Databeskyttelsesrådet, blive opført i registret over afgørelser, der har været genstand for sammenhængsmekanismen.

For Det Europæiske Databeskyttelsesråd

Formanden

(Andrea Jelinek)

Vedtaget